

Casa /
Gab.
Est. 2
Tab. //
N.º 186

4030

1

2

11

186

ΑΡΑΤΟΥ

ΣΟΛΕΩΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

CICERONIS IN ARATI PHAENOMENA interpretatio, quæ multo & amplior est & emendatior, quàm vulgata.

ACCESSERVNT HIS VERGILII, GERMANICI Cæsaris, & Rufi Avieni carmina, iis respondentia Arati, quæ à Cicerone conuersa interciderunt.

HAEC AVTEM LATINA OMNIA GRAECIS ex altera parte respondent Ioachimi Perionij opera, cuius observationes simul eduntur.

PARISIIS
Apud Ioannem Lodoicum Tiletanum.
M. D. XL.

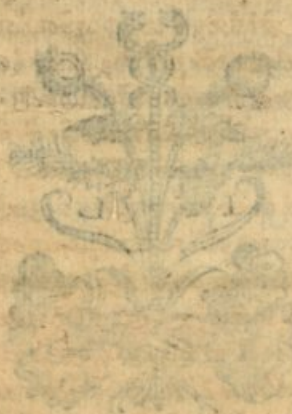
CVM PRIVILEGIO in quadriennium.

APATON

AGGRESSVNT HIS VERGILII GERMA-
NIAE PRAESENTIA PER MULTA GERMANIAE
PRIMUM VIGILANTIA

AGGRESSVNT HIS VERGILII GERMA-
NIAE PRAESENTIA PER MULTA GERMANIAE
PRIMUM VIGILANTIA

HABE AVTEM LATINA OMNIA GERMANIAE
PRIMUM VIGILANTIA

PARISIIS

Andreas Johannis F. S. S.

M. D. C. L.

CVM PRIVILEGIO

ΑΒΟΝΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΑΡΑΤΕΙΑΣ ΣΦΑΙΡΑΣ.

ΡΩΗΝ ὡ καλὲ θεόδωρε, ἐτυγχάνομεν οἱ ᾧ μη-
χανικῶ ἔργασίᾳ ἔργαζόμενοι, ἡ ἐπινοήσαντες εἰς
ἐν μέθοδον, δι' ἧς διωκτὶ ἀρατείας σφαῖραν κατα-
σκευάσαι ἔστω, ὥστε τὰ ἐπ' αὐτῆ ζώδια πρὸς δῆμη-
δαί τε, καὶ πρὸς ἑστῶν τῆ σφαίρα μεταφομαίους κύν-
κλιον, καὶ ἐπὶ πρὸς αἰατέλλοιτα μέρη τῶ ζώδια κύν', καὶ συμῆχρον συμ-
φανομ τοῖς ἑστώ τ' ἀρατείας λειτουργίαις ἐτυγχάνομεν ἡ ἐπινοήσαντες ἡ-
νὰ σφαῖραν ἔργαζόμενος, ἐπιπιδίᾳ τῶ ὁρολαστικῶ ἀνδραειολόγῳ, ὁ-
μῶν καὶ φιλομαθεῖ. ἐγὼ δὲ τότε ὁρῶν ἕνος ἐγγινομαίους, ἐδιδίχαμ.
ἡν δ' ἐπεὶ καὶ σὺ καὶ δῆμοι ἡνὲς τ' ἐπαίρων πῆρακα λῆσι, καὶ λόγον ἡ-
νὰ πῶδὲ τῶ τῶ μεταφομαί, ἔργασίαι πῶν σῶν μεταφομαίαι ἐκπελάω. ἔστω
δὲ δῆλον ὅτι τοῖς πρῶτοις μαλλισα ἀγκυνοσκυσι τὰ ἀρατείας, καὶ σῶ-
μας ὁ λόγος, εἶγε μέλλοιεν καὶ τὰ λειτουργίαι καταλαμβάνειν. πῶν
γὰρ, ὡς οἱ ὄνα, αἰ ἡνὲν φερόμεται σφαῖραι, πῶν τοιμαίᾳ μὲν (ὡς εἰκός)
οἱ ἡνὲν ἀρατείας δὲ καὶ τῶ πῶν σῶν ἐ συμφωνῶσι, ὡς τ' πρῶτως μαλλισα
ἀγκυνοσκυσι τὰ ἀρατείας, ὡς μὲν δὲ ἡνὲν ἀρατείας τῶν λειτουργί-
μαίᾳ ἡνὲν δ' μὲν ὁ λόγος πῶν ἀκολληθεῖν διώκασι. καὶ τοῖ ἐπινοήσαντες
μὲν αἰ ἐπινοήσαντες σφαῖραι, πρὸς τὸ νοεῖν σαφῶς τ' ἀρατείας. διὸ δὲ καὶ πα-
ρανομάως ἀπ' αὐτῶ λέγονται, καὶ τῶ ἐφαρμοσῶν τοῖς πῶν σῶν, ἀντῶ
ἐ συμφωνῶσι. διὸ δὲ καὶ ἡμεῖς πειρασόμεθα ὡς μαλλισα διωκτὶ, καὶ ἡ-
πῶν σῶν τ' δῆμον συμφανομ πῶν ἑστωμαίᾳ σφαῖραι κατασκευά-
σαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ πῶν τ' ἀρατείας ἡνὲν ἀρατείας, ὡς πῶν καλῶς
εἶρηται, ὡς ἐστὶ ἐκτε τῶν ἡνὲν ἀρατείας καὶ πῶν τοιμαίᾳ σῶν πῶν σῶν,
πῶν τῶν μαθεῖν ἀπὸν δὲ πῶν σῶν μὲν, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐνδὲξ, οἱς μαλ-
λισα ἡνὲν ἀρατείας ὁ ἀρατείας, ὡς λῆσι ὁρθῶς ἐπιπιδίαι. ἐπειτα δ' ὅτι καὶ ἡ-
πρὸς τὸ ἀκείβεις, ὡς φησι Σπῆρος ὁ ἑστωμαίᾳ ἡνὲν ἀρατείας, δῆμὰ πρὸς τὸ ἡ-
σῶν σῶν τῶν ἡνὲν ἀρατείας, τῶν τῶν σῶν διαγέγραπται, εἰκός τῶν ὁλο-
γῶν ἐσῶν πῶν τῶν διαλαμβάνει. ἡ γὰρ οἱ πῶν τῶν σῶν, ὡς ὁλο-
μῶν τῶν ὁρῶν καὶ ἀκείβεις, δῆμὰ ὁλο-
μῶν ἀναβλέψως, καὶ
παχυμῶν πῶν τῶν ἀρατείας δῆσιν ἡμελλομ ἐπισκοπεῖν, ὡς τε καὶ ἡ κατα-
σκευασομένη σφαῖρα, πρὸς τῶ ἀκείβεις ἀλήθειαι ἡνὲν ἀρατείας, πρὸς δὲ κατὰ

ἀπὸ κροτίνης μὲν αἰατέ Μοιρος, διωχέσθω ῥαίντος ἕως τῶ μων, καὶ τῶ
 ῥον τ' οὐλί, ἕως ἐγγυς τῆ αὐ χενος, σκαρπίς δὲ αἰατέ Μοιρος, αἰατέ λ-
 λασιν αἰ κεφαλαὶ αὐτῶν, καὶ αἰ χεῖρὸς τῆ οὐλίχης, καὶ ἡ πρῶτος
 κομπή τ' ὀφθαλμοῦ. τοῖσδε δὲ αἰατέ Μοιρος, αἰατέ Μη ἡ σφῆρα τ' ὀφθαλμοῦ,
 καὶ ἑσάμα τ' οὐλίχης πάντα ταῦτα (ὡσαυταῦτ' ὅς ἐστι ἡνι τῶ πρῶτος
 ῥα τῶ μων, ομοίως δὲ καὶ τῶ δῶμων ποιητέον. προκειή γὰρ ἴσ ταις
 ἐφόδοις καὶ ἀκρ ποίσι, ἄν εὐτυχεύοντες πᾶσιν ἀναξίτη, καὶ τὰ πῶδὲ
 τῆ δῶμων ξαδίων ἐκείσ τὰ κ' μέρος λεγόμενα, ἕως εἰ σὺν αὐτῶν τῶ
 εἰμαίως τοῖσι, ἴσ τῶ οὐλίχης ἐρημίοις, εἰ τῶ τέλει τ' λέγῃ πᾶσιν ἑ-
 μβλ, καὶ κειτο μοι ποιησιμοροι πρὸς δ' προκειμένοι, καλῶς ἔχει πᾶ-
 βάλμαι, ὅπ' ἔξ ἐν ταις ἀρα τείαις σφαίραις κύκλους, ἐι τακτέον. πεδῶν,
 τ' μέγιστον τ' αἰ φαυρόν, τ' καὶ ἀρκυκῶν ὀνομαζόμενον. δούτρον, τ'
 δευτέρον φροτικῶν. τρίτον τ' ἰσημερινόν. τέταρτον τ' χειμερινόν φροτικῶν,
 πέμπτον τ' μέγιστον τῆ ἀφαιδῶν, τ' αἰ τᾶρκυκῶν πρῶτον τοῦ δούτρον.
 ἕκτον, τ' ζῶδιακόν, τ' καὶ ἐφαπόμενον τῆ φροτικῶν. πῶδὲ μὲν καὶ τ'
 πασῶν, λέγῃ δὴ τ' δευτέρῃ καὶ ἰσημερινῇ, καὶ τῶ χειμερινῇ ἴσ τῶ ζῶ-
 διακόν, πρῶτῳ ποιήται λέγῃ. πῶδὲ δὲ τ' λοιπῶν, ἐταργῶς μὲν ἑ μέ-
 μνηται, ἴσ δὲ φησι πῶδὲ τ' δούτρον, ὅπ' ἐκείνη ἡ κεφαλὴ, κατ' ἐκεί-
 να τ' μέρος ἔστι τῶ ἕρατος, καὶ ὁ αἰ τε αἰατολαὶ αἰ δούτροις μὲν ἴσ τῶ
 δῶμαίσι, δὴ λον ποιήται, ὅπ' ἡνι κεφαλῶν τῶ δούτρον, εἰ τῶ μεγί-
 σφ τ' αἰ φαυρόν βέλεται εἶναι. ἕτος γὰρ καὶ μόνος ἀλλ' τ' βορείας
 κοινῆς τομῆς τ' τε αἰατολικῶν ἡ μικυκλῆς τ' ὀρίζοντος, καὶ τ' δούτρον
 ἡνι πῶδὲ φορᾶν ποιήται. ἀπὸ δὲ τῶ τῶ τ' αἰ ταρκυκῶν, ὁμοίῳ τε καὶ
 ἴσ τῶ ὄντα τῶ ἀρκυκῶν, ἐννοητέον. διωχέσθω δὲ ἴσ καὶ ἐτέρως πῶδὲ τ' δού-
 κηκλῶν τῶ τῶ, ἴσ αὐτῶν πάλιν τῆ ἀρα τείαι πᾶσιν ἀναξίτη. πῶ
 δὲ τ' γάλακτος ζῶντων, ἐκ ἐι τακτέον, ἐπειδὴ πρὸς τῶ ποικίλων εἶναι,
 εἰ δὲ πῶ μὲν πῶδὲ αὐτῶν κατὰ βάλμῃ μνημῶν, ὅμ δὲ ποικίλη ἔστι, ὅ π-
 ειρῶ πρῶτος ἐπιστάσεως θεομονη, δὴ λον ἴσ τῶν ἡ πῶδὲ μνημῶν εἰ τῶ ὄγ-
 δῶ βιβλίῳ τ' σὺν τῶ ξείας φησι. ἑ γὰρ ὁμαλή τις ἔστι, εἰ δὲ τῶ ἀρμῆνι,
 δῶμα ὅ τῶ πλάται ἡ ὅ χρομαί, ἴσ τῆ πυκνοτάτη, καὶ τῆ δέσει διάφο-
 ρος. δεῖ δὲ ἐκάτορον μὲν τ' φροτικῶν ἀπέχει, τῶ ἰσημερινῇ μεγίστ' ὄντος
 τῶς δεδειγμένῳ πῶδὲ μνημῶν εἰ τῶ πῶδὲ πῶδὲ βιβλίῳ τ' σὺν τῶ ξείας,
 μαίρ' κ' δ' ἐκάτορ) ἴσ τῶ δῶμων, λέγω δὴ τόν τε ἀρκυκῶν ἡ τ' αἰ ταρκυκῶν,
 ἀπέχει τ' καὶ ἑαυτ' πῶδὲ τ' σφαίρας μῆρας μᾶ, εἴγε μεμῆ συμφῶ

Tri J...
300...

sepe m m cto
coquis de si
circulis a
calus

cu:
se:
sed a:

νος τῷ ἄρα τῷ ὑπὸ γλῶ τμήμα τ' δεινῷ, τῆς ἡμέρας
 ποῖσται ἐν πεντή. δι' ὅλος ὁ δεινός, τῆς ὅλων τ' νυχθημέροι ἐκ
 κ' γὰρ πῶ τοιαύτῳ δέσιν τ' σφαίρασ, ὅ τ' ὁσόνδε μέγας τ' μαγι-
 σκε ἡμέρας ὁσέται, ὡς ὀλίγω ὑσῶροι μαθησῶμαι τ' ὅτων δ' ἔπως ἡμῖν
 διαλημμοί ωμ, ἐλθῶμεν δ' ἔ' περὶ κελίον. σασις μὲν ἂν ἡ δ' τοῖς κιοστῆ
 ἴτους, ἢ δ' καὶ ὀρίζοντος τάξιν ποιεῖται. ὁ ἔτῳρος δ' ἴσος μὲν τῆ βασιει,
 καὶ φέρον πῶ σφαίρασι κεικδι. μεσημβειῶ δ' λέγει τάξιν ἐπέχωρ, ὁ-
 μοίως μὲν ταῖς ἐν ταῖς ὄλαις σφαίραις γίνονται. ἐπιμελῶς δ' ἡ πε-
 χηκῶς ἔπως, ὡς τε πῶ σφαίρασι πάντοθεν μὲν ἴσων ἀπέχει ἀπ' τ' κεί-
 λης ἐπιφανείας τῆς ὀρίζοντος, καὶ τῆ μεσημβειῶ. διχοβῆσθαι δ' ἔ-
 ὑπὸ τ' ἀνωθεν τῆ ὀρίζοντος ἐπιφανείας, ὅσο δ' ἔσαι, ἐὰν ἡ ὁ μεσημ-
 βειῶς μέση τε, καὶ κ' διαμέτρον πῶ σφαίρασι δίχα τέμνων τ' ὀρίζον-
 τα, καὶ ἀπὸς διχοβῆσθαι ὑπὸ τ' ἀνωθεν τ' ὀρίζοντος ἐπιφανείας. ἔ-
 χηκῶς δ' ἐπὶ τῶρον τῆ ὑπὸ γλῶ ἐθμοίς ἡμικυκλία, ὡς ἔδος, μίασ
 πλῆθῶν διθέαισ γεγραμμῶσι κ' διαμέτρον κεικῶσι, εἰς τὰς μοίρασ
 διηρημένῳ, τῆς ἑκάστῃ π, ἴσα τμήματα πρὸς πῶ τ' ἰσοκράτων,
 ἢ τοῖ κλιμῶ ἐπίγνωσι. καὶ χρώμα τῶ πῶ σφαίρασι, ἐὰν ἡ ξυλίτη, ὅ πα-
 ραπλάτῳ πρὸς πῶ μὲν γύρω ἡ κηρῶ, ὡς τε καὶ τὰς ἐν ἀντιθέσασ
 ὄλαι, ἐὰν ἄρα τυχοσι δεραπῶσι. ἐπειτα δ' ξηρατομοίς τῆς δηλα-
 δῆ, καὶ ὄλω βαθεῖνι χρώμα μὲν παλεί. φαστες, δι' ὅ κελίον μὲν λα-
 ζερῶ, ἀποσάντες δηλονόπι μὲν δ' ξηραθῶναι, δ' τῶ διηρημῶς τῶ με-
 σημβειῶ ἡμικυκλία, ἀπ' τῶ βορείσ πῶλα, μοίρασ μᾶ κατὰ τίδε μὲν
 κ' τῶ ἐπὶ πῶλασ, πῶ τ' τῆ μᾶ μοιρῶν διασάσεως, τῆς ἑκάστῃ κ' τ'
 ἀφορεζῶσις ἐν τῆ διηρημῶ τῶ ἡμικυκλία πλῆθῶ, πῶ τ' μᾶ μοιρῶν
 πῶ φέρεται βελίον ἵνα, ὀρθῶ μὲν πρὸς πῶ κηρῶ, ὅ πῶ κηρῶ τ'
 ἡμικυκλία ἐπιφανείας, τῆς ἑκάστῃ ἰθῶσ δ' ἔ' μίον τ' σφαίρασ. τέμνω.
 ὅ δ' ἔ' ποσῶ καὶ διδοθῶσ ὅ δ' τὰ πῶ πῶ σφαίρασι χρώματα. ἰάμ
 ἄρα ταύτης μοιρῶσι ἀκινήτα, πῶ δ' ἔ' φωμεν πῶ σφαίρασι ἀπ' τ' ἀντῶ
 δ' ἔ' ἀντ', τῆς ἑκάστῃ δ' μίον ἔροφῶ ἀντῶ κινήσμεν, ὅ κηρῶ βελίον ἡ-
 μῖν κύκλος πῶ ἀντῶ τάξιν ἔχων, ἡ ὁμοταγῆ ὅ δ' κ' τ' ἔ' ἔραον ἀρῶ-
 κῶ κύκλω. καὶ γὰρ κ' ὅσορ, ὡς ἔφαμεν, ὁ ἀρῶ κηρῶ κύκλος ἀπέχει ἀπ'
 βορείσ πῶλα μοίρασ μᾶ. ὁμοίως δ' ἀποσάντες ἀπ' μὲν τ' βορείσ, ἢ νο-
 τίς πῶλα μοίρασ ἐκνήκοντα, γεγραφομεν τ' ἴσημακῶν. ἀπ' δ' τῶ νοτίσ,
 μοίρασ πάλιν μᾶ, γεγραφομεν τ' ἀντῶ κηρῶ, ἴσων τε ἡ ὁμοίον ὄντα ὅ δ'

κύνκλον γίνεται, ὡς δείκνυσιν ὁ πτολεμαῖος ἐν τῷ δυνάμει βιβλίῳ τῷ
 ζωιάξεως, ὁ ἀνὴρ λέγει ὅτι τῷ ἰσθμῷ πρὸς τὰ θ, καὶ ὁ τῷ ε᾽ πρὸς τὰ τεῖα.
 καὶ γὰρ ὁ πίντε ἔχει ὄλαν τε τῷ γ, καὶ πλὴν διμυριον ἀντῆ τῷ δύο, ὡς περ
 οἱ εἰς ὄλαν τῷ θ, ὅ τῷ διμυριον ἀντῆ τὰ ἐξ ὡς τε κῶ πλὴν ποιῶ πλὴν δι-
 σιν τῷ σφαίρα, ὅτι μὲν δὲ τῷ θεινὸν Ἰοπικὸν τῷ ἑσθῶ γλῶ τμήμα ε,
 ὅτι πῶ ε ἑσθῶ γλῶ γ. δι᾽ ἵ δὲ τῷ χθμεινὸν, τῷ ἑσθῶ γλῶ ἵπτον, ὅτι πῶ
 τῷ ἑσθῶ γλῶ ε συμφώνως τοῖς ἑσθῶ τῷ ἀράτα λατο μείνους ἐπελδοῖν τῶ
 ἑς πλὴν βάσιν, κῶ τῷ ἑρημένον φρόπον τῷ ἰσημεινὸν, εἰ ποδιστρῆ μαι μὲν πλὴν
 σφαίρα, ἕως δὲ ἡ ἀρχὴ τῷ κῶ τῷ καρκίνον δωδεκατημοεῖς, ἀνατέλει οἱ δὲ
 ἀντῶ ἐπιπέδῳ γνομένη, τῷ ἀνω τῷ οὐείζοντος ἐπιφανεία, ἀσφαλινοῦ μαι
 νοί τε πλὴν σφαίρα, τῷ πῶ κηρῶ ἡ ἵπτι ποιῶ τῶ, ἀκίνητόν τε ἀντῶ ποσῆ-
 ἑσθῶ πῶ, γράφομεν πάλιν ἐν τῇ σφαίρα κύνκλον, ἐρρομενον Διὰ τῷ ἀρ-
 χῆς τῷ καρκίνου, ὁμοῦ γὰρ δὲ ὅ ἐν τῷ ἀντῶ ἐπιπέδῳ γνομένοι, πάντε-
 πε δὲ οὐείζοντα κῶ πλὴν τῷ ἑρημένον δωδεκατημοεῖς ἀνατολῶ. γράφομεν
 δὲ ἀντῷ βελόνῃ ἵπτι δωδεκατημοεῖς μὲν ἀντῶ, καὶ ὅ ἄλλοι τῷ τῷ οὐείζοντος
 δωδεκατημοεῖς. ἕσθῶ δὲ ἀντῶ ἀρμαπίζοντες, ὡς τε τῷ δι᾽ ἀντῷ ἐγγραφό-
 μοι ἐν τῇ σφαίρα κύνκλον, ἐν τῷ ἀντῶ, ὡς ἔφαμεν, ἐπιπέδῳ γνομένοι
 τῷ ἀνω τῷ οὐείζοντος ἐπιφανεία, ἐπιγράψαντες τῷ κύνκλον δι᾽ ὀλίγη
 γραμμῶν. κῶ μὲν τῷ ἀνατολῶν ἀντῷ ἡμικύνκλιοι, καρκίνου ἀνατολῶ
 κῶ, κῶ δὲ δὲ δυτικὸν καρκίνου δυτικόν, τῷ πῶ σημεῖοσάμοι δὲ τῷ ἡμικ-
 κύνκλιον, καὶ γράψαντες γραμμὰ τῶ πῶ. δι᾽ ὅ ἅ ἄλλοι μαι ὅτι τῷ κα-
 τὰ πλὴν ἀνατολῶ τῷ καρκίνου, τῷ πῶ ὅταν ἡ ἀρχὴ τῷ κατὰ τῷ καρκί-
 νον δωδεκατημοεῖς ἀνατέλει. πῶ μὲν τῷ σφαίρα ἡμσφαίρειον ἑσθῶ
 γλῶ ὅτι, ποῖοι δὲ ἑσθῶ γλῶ, γράφομεν δὲ δὲ τῷ ἡμικύνκλιον τὰ γραμ-
 ματῶ.

ἈΡΑΤΟΥ ΒΙΟΣ.

Αράτος πατὴρ δὲ μὲν Ἀθηνοδῶρος, μητὴρ δὲ Ἠλιουδῶρος, ἐκ Σόλων
 τῷ κιλικίασ. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπὸ Σόλωνος τῷ λιπθίνου, ἐστὶ
 δὲ ἡ νῶ ρομπιόπολις. ἡ δὲ δὲ δὲ πτολεμαῖος τῷ Οὐλαδέλφου,
 ἐσθῶ λαοῦ Διονυσίου τῷ ἑρακλεώτῃ. ζωῶ δὲ ἀντιγόνο μακεδόνου βα-
 σιλῆ, καὶ Οὐλα τῷ τότε γαμβρῷ. ζωῶ μαι δὲ Ἀλεξάνδρου τῷ αἰ-
 τῶ λῶ, ὅ καμμιμάχου, Σμονάτορου, ὅ Οὐλιτῶ. ἀδελφὸς δὲ ἑσθῶ ἑσθῶ.

μέν, καλόν δ' αὖτ' ἀθρόον· ὅς πρῶτος ἀντιπαῖν λέγεται ζωί-
 λω, ὃ κ' ἔστι δὲ ὀμνηκῆς ποιήσεως γράψαντα. οὐλοῦσας δὲ ὁ Ἄρατος γάρ-
 σίω ὃ ὠλοσοφῶ ἀθρήνησι, ἢ συνελθῶν ἀντὶ εἰς μακεδονίαν μετὰ ταυ-
 φθίνε ὑπὸ Ἀντιζόνος, ἢ πῆλαθῶν ἐπὶ τῷ Ἀντιζόνος Ὁφλίσσῳ γάμον, ὃ βί-
 δοκμήσεως, ἢ λοιπὸν τῷ χρόνῳ διέτελεται ἐκείσε. ἡ δὲ ὁ Ἀντιζὼν ἦος Δι-
 μητρία τῷ πολιορκητῷ, ἢ πῆλαφε τὴν ἀρχὴν παρὶ ἐκεῖσε ἡ πέμ-
 πη ὁλυμπιάδα, καὶ ἡ ἡπτολεμαῖος ὁ φιλαδέλφους Αἰγύπτου βασι-
 λουσι, ὡς ἢ θρυλλῶν μιλόν ὄσιμ' ἔπι ἡπτολεμῶν. ὡς ἡ κ' ἔστι ἡ αὐτὴ χρόνον Νι-
 κείνοφ ὃ κολοφονίω, ὃ τὰ θηρακικῆ γράψαντα, λέγεται τε περὶ τῆναι
 δημίαις, ὃ μὲν Νικείνοφ σκεφάται τὰ φαινόμενα, ὃ δὲ Ἄρατος τὰ θη-
 ρακικῆ. ἔστι δὲ καὶ ταφαιδῶς ἐπὶ τῆναι. ὃ γὰρ Νικαιδῶς δὲ δεκά. ὁ λαῖς
 ὁλυμπιάδων νεώτερος φαίνεται. οἱ δὲ φασι τῷ Ἄρατον μιαν εἰς πατρὸς
 γερουσίαι, Ἄρατος δὲ ἦνος μαθηματικῶν διακρίσει. ἰατρὸν δὲ περὶ
 γυμνάσιον καὶ ποιητῶν γενέσθαι ἐπὶ τοῖς Ἀντιζόνος βασιλείοις, γηραῖω δὲ
 τῷ κυρτωτῶ ἐπιβαλλῶν, καὶ ἔτι καὶ ἐπιγεγραμμένους ἢ ξιῶν. σιμή-
 κμασ δὲ Νικαιδῶν μαθηματικῶν, καὶ ἀντὶ κολοφονίω θηρακικῶν π-
 ἔμκα ἀντόν. Ζηλωτῶν δὲ φασι ἔστιν γενέσθαι ὁ μῆρας, οἱ ἡσιόδ' οὐ μάλλοσ.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ Τῶν φαινο-
 μένων Ἄρατου.

ῥῶτον μὲν ἀπαγγέλλει προοίμιον εἰς τὴν Δία, δὲ δύο τόποι δὲ διεξέρ-
 χεται τὴν τῆναι φαινομῶν ἀπλοῶν διακρίσειν, εἰς πέντε μέρη
 διελθὼν ἀντὶ. οἱ μὲν τῷ οἱ τῶν τῶν ἀρκηκῶν φαινομῶν ἀπλοῶν
 γλῶ, ἔπειτα εἰς δύο ἀνατέλλοντα καὶ διώκοντα. τῷ μὲν βόρεον δὲ με-
 ταξὺ τῶν ἀρκηκῶν καὶ ζωδιακῶν, δὲ δὲ νότον δὲ μεταξὺ ζωδιακῶν καὶ
 ἀρκηκῶν. ἀπαγγέλλει δὲ ἐκείσων κ' μήκος καὶ κ' πλάτος. τὰ μὲν
 μήκη ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμῶν, ὅσα τῷ προσατελλόντων, μέγιστος ἀν-
 ἐπινέσθαι, τὰ δὲ πλάτη ἀπὸ τῶν βορείων εἰς τὸ νότον. κ' μήκος μὲν δὲ τῷ
 βόρειον τόπων, ἀπὸ τῶν οἱ γύνασι καὶ ὁ ὠλεῖται εἰς τὸ πρῶτον. ἀπὸ μέρει
 τῷ αὐτῶν κίκλων ἀπαγγέλλει. τῷ δὲ νότον ἀπὸ ὠλεῖται καὶ κινῶσ καὶ
 ἀργῶσ, ὁμοίως μέρει τῆναι αὐτῶν. κ' πλάτος δὲ, τῷ μὲν βόρειον ἀπὸ ἀρ-
 κηκῶν μέρει ζωδιακῶν. τῷ δὲ νότον εἰς ἀπὸ ζωδιακῶν, μέρει τῷ ἀρ-
 κηκῶν, συντάσσονται τὰ μὲν εἰς καὶ οἱ. τὰ δὲ κ' ἡλασ ἢ συγγενέσασ

Ἰνὰς, δι' ἄλλοις πωλεῖται ὡμ. σωπελίσις δὲ πῶν διαίτησι μὴ ἀ-
 πωλαιῶν μὲν ταῦτα πῶν τῆν πέντε πωλαιῶν λέγει, καὶ ἐξῆς ἀρμό-
 σις ἐὼν κύκλος ἐκαστῶν ἀπαγγέλλει. ἀπανύεται μὲν ἐὼν τῶν πωλαι-
 μούων, καὶ ἔσθ' ἔτι λέγει ὡς χαλιπῶν. δι' ἕται δὲ ἰκανὸς γινέσθαι
 τῶν ἀπωλαιῶν, τὰ τε κύκλα, τὰ τε αἰδέια σήματα εἰδῶσθαι. καὶ ἐὼν
 αἰαμιαῖα τοῦ κύκλος τῶν ἀπωλαιῶν τέσσαρας λέγει, δύο μὴ τροπι-
 κὸς, εἴα δὲ ἰσημερίοι. τέταρτον δὲ τῶν ζοδιακῶν. πᾶρδρον δὲ καὶ ἄς ἐπὶ
 πᾶρδρον μέρει, αὐτὸν τῶν γαλαξίας πᾶρδρον βληται. μὲν ταῦτα δὲ
 ἀνατολὰς ἐκαστῶν, καὶ δόσεις ἀπαγγέλλει, χρώματος τῶν ἰσθμῶν ἀπὸ
 ἔκαστα τῶν ἐπὶ τῶν ζοδιακῶν καὶ λέγει, σωματικῶν τε καὶ ἀντα-
 διωστῶν ἀρμόσις ἀπὸ ἐσπερινῆς ἀνατολῆς καρκίνου, δύο δὲ ἰσθμῶν
 ταῦτα διεξέρχεται, ὅτι μὲν πρῶτον τὰ ζωιακῶν τεταρτά, καὶ δευτέρον
 τὰ ἀντιδιωστῶν τε δὲ τῶν ἰσημερίων. πρῶτον μὲν τὰ ἀντιδιωστῶν, ἕδρα
 δὲ τὰ σωματικῶν τεταρτά, καὶ τῶν μαλλον τῶν ἰσθμῶν πωλοῖσθαι, ἢ πᾶρ-
 δρον πρῶτον, μὲν ταῦτα δὲ καὶ πᾶρδρον διόσημα διεξέρχεται, ἔπειτα
 μὲν πρῶτον ἀντιδιωστῶν ἀπαγγέλλει, μὲν ταῦτα δὲ σημεῖα λέγει χει-
 μῶνος καὶ θύδιος. πρῶτον μὲν ὅσα σελήνη πᾶρδρον, δευτέρον δὲ, ὅσα ἡ-
 λιος, τρίτον δὲ, ὅσα ἡ καλαμὸν φάτιν. μὲν ταῦτα ἀπαγγέλλει σημεῖα
 σύμμικτα χειμῶνος καὶ θύδιος, ἔπειτα ἰσημερίων, ὅσα δηλοῖ τὰ τε
 μετέωρα, καὶ τὰ ἐπίγεια, φυτὰ τε καὶ ζῶα, καὶ ὅσα τῶν παρα-
 πωλοῖσθαι. τὰ μὲν σεμιότῶν, τὰ δὲ φασίτῶν. κοσμηῖ δὲ τὰ φασίτῶν
 σεμιότην, διχῶς, ὡς μὲν ἀναμίσθῶν τὰ σεμιότῶν. ποτὲ δὲ ἀπο-
 λογῶν, καὶ πῶν χρεῖται αὐτῶν εἶναι λέγει ἀναμίσθῶν. καὶ ἄλλοι δὲ
 ἀντιδιωστῶν τὰ φασίτῶν. πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ ἐπὶ ἀρκιλικῶν, ἔπειτα
 τὰ ἀφ᾽ ἡν τῶν ἰσημερίων (ἔσθ' ἰσημερίων) δηλοῖ μόνον λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς φασίτῶν,
 τὰ μεταξὺ τῶν ἀρκιλικῶν, καὶ τῶν βορέων πᾶρδρον. δευτέρον δὲ, ὅτι πᾶρδρον
 μεγέθει καὶ διασημαῖων ἔπειτα διαλέγεται. τρίτον, ὅτι πᾶρδρον τῶν ἰση-
 μερίων πωλαιῶν, καὶ τῶν ἀρκιλικῶν κύκλων ἔπειτα πᾶρδρον λέγει,
 καὶ τὰ πᾶρδρον, πᾶρδρον ἀναμίσθῶν καὶ σωματικῶν, ἔπειτα ἀρκιλικῶν
 πᾶρδρον λέγει, δηλοῖ πᾶρδρον εἶναι τῶν ἰσημερίων, καὶ πᾶρδρον ἀρκιλικῶν
 ἰσημερίων. εἴα τῶν ἰσημερίων τὰ μὴ τῶν πωλαιῶν, φασίτῶν μὲν πᾶρδρον. τὰ δὲ
 τῶν ἀπωλαιῶν, δι' ἕται ἰκανὸς γινέσθαι εἶπεν. πᾶρδρον τῶν ἰσημερίων δὲ, ὅτι
 ἔπειτα τῶν ἰσημερίων, ἔπειτα τῶν ἀρκιλικῶν σημεῖων, τὰ μὴ φασίτῶν λέγει
 τὰς δὲ ἀρκιλικῶν ἀφ᾽ ἡν ἰσημερίων, παρῶν, καὶ σωματικῶν ἀρκιλικῶν.

διέρχεται, καὶ τὰ πόροι οὐλόσφοι.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΪΣΤΑΝ ΣΦΑΪΡΑΝ.

Ο βλάμνος ὁμοίως ἔχει νόσην θέναι πῶν σφαῖραν, ἢ πῶν
 τῆ σφαίρας πρὸς βορέαν ζεπέτω. ὁ βλάμνος πῶν φορὰν ποιῶν
 τῆ ἕραν, ἔστω πῶν δεξιὰ τῆ πῶν ἔχου, σφαιρῶν ἀφ' ἐαυτῶν εἰς
 τῆσαν πῶν σφαῖραν. ὁ δὲ ἕρον ποιῶν ἀνάπλασιν, σφαιρῶν ἀντ' εἰς τῆ-
 σαν πῶν. οἱ μὲν διθέει πρὸς ἑξῆς τῆ ποιήματος τὰ φαινόμενα, οἱ δὲ ἀ-
 κειθεῖς πῶν διαλέσιν ἐκίνησιν τῆ σφαίρας. ἢ μὲν γὰρ διαλέσεις, διασα-
 φῆν ποιήματα, ἢ δὲ ποιήματα, δηλοῖ τὰ φαινόμενα, ἀλλὰ καὶ ἢ κινήσεις ἐ-
 ἢ δέσεις τῆ σφαίρας, τὰς ἀρχὰς καὶ ἀλαφορὰς ὄλων τῆ φαινομορφῶν
 ποιήσεων, καὶ πῶν ἐξῆς πῶν δευτέρων σαφῶν, καὶ ἐπίμω πῶν ἕρον
 πάντως καὶ σαυτομοίω. ὁμηρον μὲν εἰ ἕδος, γραφῶν βλαπῆ τῆ
 βιβλιογραφῶν, ἄρα ἕρον δὲ δύο, βιβλιογραφῶν τε καὶ ζωγραφῶν. ἕρον τὰ
 ἀμῆματα, τῆ ἄρα τῶν δευτέρων ἐκλήματα ποιῶσιν οἱ κῆρῶν, ὁ δὲ
 πῶν ἄνοιαν τῆ πάντες λόγος, ἐ τῆ ἀληθείας πῶν σφαίρας. Σφαι-
 ρῶν ὅτι ὁμοίως ὄντων, ἔστω μῶν ἐπιφανείας ποιῶν ἕρον, πρὸς τῶν ἀφ'
 ἐνὸς σημείων τῆν ἕρον τῆ σφαίρας κημῶν, πῶν αἰ πρὸς πῶν ἕρον
 θῆαι, πρὸς πῶν ἀντ' ἀφ' ἐξῆς, ἀλλήλων εἰσὶν ἴσα. τῆ δὲ σημείων τῆ-
 ἕρον κῆρῶν καλεῖται, ὁ δὲ ἢ γῆ. κύκλοι πῶν ἀλλήλων πέντε, ἀφ' ἐνὸς, ὁ δὲ
 βορέας καὶ ἀφ' ἐξῆς. δευτέρων τροπῶν, ὅτε ὁ ἥλιος κημῶν. ἰσημερινός,
 ὅτε ὁ ἥλιος κημῶν. χειμερινός τροπῶν, ὅτε ὁ ἥλιος κημῶν. αἰ τῶν κη-
 μῶν ὁ καὶ τόπος, ὁ δὲ ἢ καλεῖται ἕρον. κύκλοι τῶν, ὁ ζωδιακός, καὶ
 ὁ γαλαξίας. τὰ πῶν τῶν ἕρον εἰς τῶν ἕρον, πῶν καὶ τῶν ἕρον. οἱ εἰ-
 ζων ὁ πῶν τῶν, πῶν ἕρον ἢ μῶν σφαιρῶν, καὶ τῶν ἕρον καὶ ἕρον
 λέγεται, ἐπεὶ πῶν ἀντ' ὁ ἕρον ἀγεται. πῶν δὲ, ἐπεὶ πῶν ἀντ' ὁ
 ἕρον πῶν καὶ σφαιρῶν. ἕρον δὲ τῶν ἕρον φασι εἶναι, τῆ πῶν
 τῶν ποιῶν ἕρον καλεῖται. ἕρον δὲ ὅτι ὁ πῶν τῶν τὰ πάντα,
 πῶν ἀντ'. σφαιρῶν ὅτι ἕρον ἕρον, ἕρον δὲ τῶν ἕρον ἕρον, ὁ δὲ πῶν
 δὲ ἕρον σφαιρῶν ἐκίνητη. ἕρον δὲ τῶν ἕρον μῶν τῆ ἕρον ἀπέχει
 τῆ γῆ, ὅτι ἢ ἢ πῶν τῶν τῶν μῶν ἢ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ἕρον ἕρον τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ἕρον ὁμοίως διέσκει. ὁ γὰρ ἢ ἕρον φησὶ κημῶν φησὶν. οἱ τῶν γὰρ
 νύκτας τε καὶ ἢ μῶν καλεῖται ἕρον, ἕρον δὲ καλεῖται, δεικνύει

δ' ἐς γαίαν ἴκωτο, ἔτα πρὸς τ' ἴσον βάθος τ' γῆς. οὐ γὰρ δ' αὖ τῆς τῆς
 ἢ ἡματα χάλκως ἀκμων γαίνδερ καλῶν, δεκάτη ἐς τέρταρον ἴκοιτο.
 λοιπὸν βίνω καὶ δ' ἀπ' ταρτέρου, ἕως τῆς ἑπο γλῶ ἡμισφαιεῖς δια-
 ταίνοι μίγεδος ὡς τὸ ἕξιν, ὅσον τὸ τ' γῆς βάθος, ὡς ἐξ' ἑταλκοντα
 ἡμῶν, τὰς δύο ἀρχὰς τῆς ἀξωνος διώκοντα διατίθει τ' ἀκμονα, ἔξ-
 φεται δὲ καὶ καταφέρεται ἐς δυσμὰς ὁ ὕρατος ἀπ' ἀπ' ἄλων.

ΔΙΑΪΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΦΑΪΡΑΣ.

Διαίρεται ἡ σφαῖρα, εἰς τε τὰ νότια ὁ βορρεια, καὶ τ' βορρῶν βορρο-
 τора. ἔξ ὧν καὶ πῶ ἀρχῶν ποιῆται, ἢ καλῶν ἀμῶν ὄντα φανερὰ
 εἰσι, ἢ ἐξ' ἄλλων καὶ ἡμᾶς οἰκουμένη, ἢ πρὸς ἡμῶν τ' διὸς ἐκείθου ἡξεί-
 το. ὁ γὰρ ἀρκυκλῶς κύκλος πῶ ἔχει τὰς ἀρκυκλῶς, καὶ τ' σφαῖρα, πῶ
 ὧν φέρεται ἴσοειά ἡδε. τ' δία οὐ κρήτη πελάγη, δύο νύμφαι ἐκείσε ἀ-
 ἔτρεφον. καὶ ἡ μὲν, ἡλίκη ὠνωμαλ ζῶο, ἡ δὲ κινώσθου κρόνος δὲ ἔπι-
 δόντος ποτὲ, ὁ ζῶος τ' ἑαυτῶ πατέρα π' αλογοσάμνος, τὰς ἢ νύμφας
 μετέβαλον εἰς ἀρκυκλῶ, ἀντὶς δὲ εἰς σφαῖρα μετὰ βέβλητο. ἔτα τ'
 βασιλεία ἀπ' πλαβόμοτος, ἡμᾶ ἀκμῶν ἔξε, φημι δὴ τὰς νύμφας καὶ
 ἑαυτὸν. ζῆτεται δὲ πῶ τὸρον ὁ ζῶος σῶμα ἢ π' ἀμῶν ἔξιν, καὶ πῶ τ' οἰ-
 ψυχή ἢ νῶς, ἢ κρήτη π' σ' διώκοντα καὶ πῶ ἑταλκοντα καὶ ἀκμῶν καὶ
 ἑαυτὸν. ὁ γὰρ β' ἄρατος π' πῶ κοινῶ δέξαι ἔθηκε τ' διὸς τ' ὄνομα, ὡς
 αἰ τ' ἴσωντων βασιρ. δύο ἢ δὲ τ' ὄνομα, ἢ ὅτι δὲ ὄλα τῶ κόσμου ἢ
 π' ὄνομα χροῖ τῶ θέα, καὶ ἀντὶς ἐξ' ἄλλων ἐρχεται τ' κόσμου
 (ἑαυτὸν ἀντ', ἢ π' μὲν τὰς ἐπ' ὄνομα ἀντ' ἑταλκοντα ἀντ', ὡς
 ἐξ' ἑταλκοντα π' ἀμῶν εἰς διὸν ἀταφίροντες οἱ ἀρχαῖοι, τὰ
 καλῶς γινόμενα ὡς εἰσι, φῶσι. γινέτωρ, φῶ-
 τειος, ὁμόγιος, ἑταλκοντα, ὀλίος, ἰκί-
 σι, ξείος, ἀγορῶς, βαλαῖ, ἑ-
 βρονταῖ, καὶ τὰ ὄνομα.

VIRG. 3. A B Ioue principium Musæ, Iouis omnia plena.
cclo.

VIRG. I. Atque hæc vt certis possimus discere signis,
georgic. A Estúsque pluuiásque, & agentes frigora ventos
Ipse pater statuit.

GERMAN. Nunc vacat audaces in cælum tollere vultus
Syderáque & varios astrorum noscere motus.

Hæc ego dum lætis cogor prædicere musis,
Pax tua, túque adfis nato, numénque secundes.

CICE. Cætera labuntur celeri cælestia motu,
Cum cæloque simul noctésque diésque feruntur.

GERMA. Axis stat, motus semper vestigia seruat,
Libratásque tenet terras, & cardine firmo
Orbem agit extremum.

CICE. Extremúsque adeo duplici de cardine vertex
Dicitur esse polus.

VIRG. .I. Hic vertex nobis semper sublimis, at illum
georgic. Sub pedibus styx atra videt, manésque profundi.

CICE. Hunc circum, ἀρκί duæ vertuntur.

GERMAN. Tres temone rotísque micant, sublime quaternæ,
Si melius dixisse feras, obuersa refulgent
Ora feris, caput alterius super horrida terga
Alterius lucet pronas capit orbis in ipsos

Ἰκ δὶος ἀρχὴ μυσθία, τὸν ἕδ' ἔποτ' αἰσθόου
ἰδόμεν

Ἄρρητον μυσθία δὲ διὸς πᾶσαι μὲν ἀγμά-
πασσι δ' αἰθρώπων ἀγοραὶ μυσθία δὲ θά-
λασσα,

καὶ λιμένας. πάντα δὲ διὸς κεκρήμθαι πάντες.

τῷ γὰρ καὶ γένος ἰσομεῖ. ὅδ' ἕπιος αἰθρώποισι

δειὰ σημαίνει. λαὸς δ' ἕργον ἐγέρει,

μυμνήσκωμ βιότοιο, λέγει δ' ὅτε βωλως αἰεὶσθ

βουσίτε καὶ μακίλησι. λέγει δ' ὅτε δειὰ ὄρα,

καὶ φυτὰ γυρώσαι, καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.

αὐτὸς γὰρ τὰ γε σήματ' ἐν ἔρανῳ ἐσθίεισθ,

ἄστρα διακείνας. ἰσκέφατο δ' εἰς ὀψιαντὸς

ἀσθράσ, οἴκη μάλισα τετυγμένα σημαίνουσθ

αἰσθράσιμ ὄραων, ὅφ' ἕμπασιε πάντα φύονται.

τῷ μιν αἰεὶ πρῶτον τε καὶ ἕστατον ἰλασκοῦται.

χεῖρε πᾶτόρ μέγα θαῦμα, μέγ' αἰθρώποισιν ὄνεαρ,

αὐτὸς καὶ πρῶτην γενεή. χεῖροισι δὲ μῦσαι,

μειλίχαι μάλλα πᾶσαι. ἐμοίγε μὲν ἀσθράσ ἐπείσθ,

εἰ δέ μιν δὴ χρομείω, πικμήρατε πᾶσαι αἰσθράσ.

οἱ μὲν ὁμῶς πολέου τε, καὶ δὴλυδις δὴλοι εἴοιτ' ὄσθ,

ἔρανῳ ἔλκονται πᾶντ' ἕματα (σωχέσθ αἰεὶ.

αὐτὰρ ὄγ' ἕδ' ὀλίγον μετανίσταται, δὴ μάλ' αὐτῶς

ἄξωι αἰεὶ ἄρρησι. ἔχει δ' ἀταλαιβωρᾶ πάντα

μεισηγὺς γαῖαν. πῶδ' ἕρανὸς αὐτ' ἀγνῆ.

καὶ μιν περαίνουσι δύω πόλοι ἀμφοτέρωδεσθ.

αἰμ' ὁ μὲν ἐκ ἐπίοπος, ὅδ' αὐτίος ἐκ βορέας,

ἕφ' ὄθεν ὠκεανοῖο. δύω δέ μιν ἀμῶς ἔχουσαι

ἄρκου, ἅμα φροζῶσι. δὴ δὴ καλέουται ἅμαξαι.

αἰ δὴ τῷ κεφαλᾷ μὲν ἕπ' ἕψασθ αἰεὶ ἔχουσαι

δὴ μάλισθ. αἰεὶ δὲ κατωμάλισθαι φορέουται,

ἕμπαλιν εἰς ὠμοῖο τετραμμοῖαι. εἰ ἐπὶ δὴ,

κρήτη δὲ κρήνη δὲ διὸς μεγάλα ἰότησθ.

Decliuis humeros.

Cræfia vos tellus aluit, moderator olympi

Donauit cælo. meritum custodia fecit,

Quod fidei comites prima in cunabula magni

Fuderunt Iouis attonitæ, cum furta parentis

A Erea pulsantes mendaci cymbala dextra

Vagitus pueri patrias ne tangeret auras

Diætæi exercerent dominæ famuli Corybantes

CICE. Ex his altera apud Græcos Cynosura vocatur

Alterâ.

Quas nostri septem soliti vocitare triones.

GERMAN. Dat Graiis Helice cursus maioribus astris.

CICE. Hac fidunt duce nocturna Phœnices in alto.

Sed prior illa magis stellis distincta refulget,

Et latè prima confestim à nocte videtur.

Hæc vero parua est, sed nautis vsus in hac est:

Nam cursu interiore breui conuertitur orbe.

GERMAN. Sidoniâque ratem nunquam spectata fefellit.

CICE. Has in ter veluti rapido cum gurgite flumen

Toruû Draco repit, subter suprâque reuoluens

Sese, conficiensque sinus è corpore flexos.

Huic non vna modo caput ornans stella relucet,

Verum tempora sunt duplici fulgore notata,

E trucibusque oculis duo feruida lumina flagrant,

Atque vno mentum radianti sydere lucet,

Obstipumque caput tereti ceruice reflexum

Obtutum in cauda maioris figere dicas.

ἐραυδὸν εἰς ἐνέβηθρα, ὅμμη πότε κινεῖζονται
 δὴ κτλ ἐν δὴ ὠδὲι ὄρειος κινεῖζονται ἰσοκύοιο
 αὐτρεφ ἐγκάπιδενθ, καὶ ἐρεφορ εἰς οὐαντόλσ,
 δικταῖοι κέρητθ ὅτε κρότομ ἐφθύδθνο.

οἱ πλὴ μλῆ, κνωόσυρα ἐπί κλησιν καλῆσσι,

τλῶ δ' ἐπέρω, ἐλί κλω. ἐλί κη γε μλῆ αὐθροθ ἀχειοῖ

εἰμ αἰλί πεκμαίρονται ἵνα χρῆ νῆασ ἀγνῆσ.

τῆ δ' ἄρα φοίνικθ πύλωσι πδρόωσι θάλασσεμ.

ἀλλ' ἢ μλῆ κα. θαρῆ καὶ ἐπιφασαδαμ ἐτόμη,

πομῆ φαινομένη ἐλί κη πρῶτῆσ ἀχρυντόσ.

ἢ δ' ἐτέρη ὀλίγη μλῆ, ἀτὰρ ναύτησιν ἀρείωσ,

μειοτέρη γὰρ πᾶσα πδρῆσ ἐφέται σσοφωλιγγι.

τῆ καὶ σιδόνιοι ἰθωῦταῖα ναυτίμοιται.

τὰσ δὲ δὴ ἀμφοτέρωσ, οἷη ποταμῶτο ἀπὸ ῥῶξ,

εἰλεῖται, μέγα θαῦμα, σρακρη πδρῆτ' ἀμωῖτ' ἐαγῆσ.

μυρίοσ. αἰδ' ἄρα οἱ σσείρησ ἐκείτρωδε φύονται

ἀρκῶσι, κναεῖσ πεφυλαγμείαι ὠκεανοῖο.

αὐτὰρ ὄγ' δῆλω μλῆ νεαῖτη ἀποτέινεται ἐρεῖ.

δῆλω δὲ σσείρη πδρῆτέμνεται. ἢ μοῖ οἱ ἀκρη

ἐρεῖ πὰρ κεφαλῶ ἐλί κησ ἀναπαύεται ἀρκῆσ.

σσείρη δ' ἐκ κνωόσυρα κέρη ἐχει. ἢ δὲ κατ' ἀντιῶ

εἰλεῖται κεφαλῶ, καὶ οἱ ποδῶσ ἐρχεται ἀχεισ.

θκ δ' αὐτίσ παλίνοροσ ἀνατρέχει. ὅ μλῆ θκ ἐνή

οἰόδεμ, ἔδ' οἶοσ κεφαλῆ ἐπιλωμπτται ἀσπε.

δῆλὰ δύο κροτάφοισ, δύο δ' ὄμμασιν, εἰσ δ' ὑπέτορθεσ

ἐχαλῶ ἐπέχει γένυοσ δεινοῖο πελῶρεσ.

λαξὸν δ' ἐστ κέρη. νθόσι δὲ πᾶμπα ἐοικεσ

ἀκρηλῶ εἰς ἐλί κησ ἐρεῖ. μάλλα δ' ὅστι κατ' ἰθῶ

C

Hoc caput hic paulum sese, subitòque recondit.
 Ortus vbi atq; obitus partem miscentur in vnam.
 Attingens defessa velut mœrentis imago
 Vertitur.
 οὐρανῶν dicunt, genibus quòd nixa feratur.

- GERMAN. Dextro nanque genus nixus, diuersaque tendens
 Brachia, suppliciter passis ad numina palmis
 Serpentis capiti figit vestigia saeva.
- CICE. Hic illa eximio posita est fulgore Corona.
- GERMAN. Hùc illi Bacchus thalami memor addit honorem.
- CICE. Atque hoc à tergo propter caput Anguinentis,
 Quem claro perhibent οὐρανῶν nomine Graii,
- GERMAN. Illis languet honos humeris, manet integer ardor,
 Luna etiam mensẽm cum pleno diuidit orbe.
- CICE. Hic pressu duplici palmarum continet Anguem,
 Atque eo ipse manet religatus corpore toto.
 Nanq; virum medium Serpens sub pectore cingit:
 Ille tamen nitens grauius vestigia ponit,
 Atque oculos vrget pedibus pectusque Nepaĩ.
- GERMAN. Est impar manibus pondus, nam dextera paruum
 Partem Anguis tenet, à læuaque attollitur omnis.
 Quantumque à læua distantia certa notantur,
 Erigitur tantum Serpens, atque vltima mento
 Stella sub ætherea lucet crinita Corona.
 Ad quam sed dorso peruadit lubricus Anguis.
 Insignes cælum perfundunt lumine Chelæ.

καὶ σῶμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιά τεινῶν ἔρη.
 κείνη ὡς κεφαλὴ τῆ νήχου· ἢ χίπρ ἄκρη
 μίσηγονται δύσιές τε καὶ αὐτολίαι δὴ ἡλγησι.
 τῶ δ' αὐτῶ μογέοντι κυλίνδεται αἰδέει ἰοιθῶς
 ἔδωλον. δὲ μὲν ἔπις ἐπίσασται ἀμφαδὲν ἐπέϊς.
 ἔδ' ὡ ἵκη κρέμνται κείνος πῶν· δὴ μάλιν αὐτῶς
 οἰζῶνασιν κελεύσει, δὲ δ' αὐτ' οἰζῶνασι κέμιοι
 ὀκλαζοντι ἔοικεν· ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
 χεῖρδ' ἀείρονται· τάνται γέ μιν δῆμιδος δῆμη
 ὄσον ἐς ὄργμῶ· μέσῳ δ' ἐφύπρδε καρλίῳ
 δεξιτῶρ ποδῶς ἄκρον ἔχει σκολιοῖο θροῦκον ὄρ.
 αὐτῶ κᾶκῆνος σέφανος, τ' ἀγαυὸν ἔδκα
 σῆμ' ἐμνται διόνουος ἀποχομῆς ἀειάδης,
 νῶτῳ ἀποστῆ φεται κημνῶτος ἐδῶλοιο.
 νῶτῳ μὲν σέφανος πελάει· κεφαλῆ γέ μιν ἄκρη
 σκέπῃο παρ κεφαλῶ ὀλιχῶ· ἐν δ' ἄρ' ἐκείνης
 αὐτῶν ἐπιφάσασται φαινόμενον ὀλιχῶς.
 τοῖοι οἱ κεφαλῆ ἔπι κέμνοι ἀγλαοὶ ὤμοι
 εἰδονται· κείνοί γε καὶ αὐτὶ δὴ χίμνι σελῶν
 εἰσῶπῃοί τε λείδου· ἀπᾶρ χεῖρδ' ἔμολα ἴσαι.
 λεπῆ γὰρ τῆ καὶ τῆ ἴζεπι δέδου μιν αἰγῆ.
 ἀλλ' ἐμπης κᾶκῆνοι ἐπῶψαι, ἔ γὰρ ἐλαφαί.
 ἀμφότῳ δ' ὄλιος πεποίεσται, ὅς ἔσῳτε μέσῳ
 δινύει ὀλιχῶν· ἔδ' ἐμμεῖς δὲ ἐπαρηρῶς
 πῶσῳ ἰμθλίβει μέγα θεῖον ἀμφοτέροισι
 σκορπίου, ὀφθαλμῶ τε καὶ ἐν θῶρηκι βεβηκῶς

ὀρδῶς· ἀπᾶρ οἱ ὄλιος γε δύο στῆφεται μετὰ χροσίμ,
 δεξιτῶρ ὀλιχῶς, σκαίη γέ μιν ὑψέδι πῶμος.
 καὶ δὴ οἱ σέφανῳ πῶρικέ κλιται ἄκρη γέ νῆα.
 τειόδι δὲ πῶθῆς μεγάλαις ἐπιμαίειο χιλῶς,
 ἀλλ' αὐτῶ μὲν φαίῳν ἐπιθῶνέδου, ἔδεν ἀγαυαί.

CICE. Arctophylax vulgo qui dicitur esse Bootes,
 Quòd quasi temone adiunctam præ se quatit arctū.
 Huic autem subter præcordia fixa videtur
 Stella micans radiis Arcturus nomine claro.
 Spicum illustre tenens splendenti corpore Virgo
 GERMAN. Quam te diua vocant, tangunt mortalia si te
 Carmina, nec surdam præbes venerantibus aurem.
 Exosa haud mortale genus, medio mihi curfu
 Stabunt quadrupedes, & flexis lætus habenis
 Tèque tuumque canam terris venerabile numen.

Aurea pacati regeret cum secula mundi
 Iustitia, inuiolata malis, placidissima Virgo,
 Siue illi astra genus fuerit, quem fama parentem
 Tradidit astrorum, seuro intercipit æuo.
 Ortus fama tui mediis te læta ferebat
 Sublimis populis, nec dedignata subire
 Tecta hominū, & puros mores sine crimine Diua
 Iura dabas, cultūque nouo rude vulgus in omnem
 Formabas vitæ synceris artibus vsum.
 Nondum vāsanos rabies nudauerat enses,
 Nec cum sanguineis fuerat discordia nata,
 Ignotique maris cursus: priuatāque tellus
 Grata satis: neque per dubios auidissima ventos
 Spes procul amotas fabricata naue petebant.
 Diuitias fructūque dabat placata colono
 Sponte sua tellus, nec parui terminus agri
 Præstabat dominis signo tutissima rura.

At postquam argenti creuit deformior ætas,
 Rarius inuisit maculatas fraudibus vrbes.
 Serāque ab excelsis descendens montibus, ore
 Velato, tristis que genas abscondita ripa,
 Nulliusque larem, nullos adit illa penates.
 Tantum cum trepidum vulgus coetusque notauit,
 Incipit, O patrum soboles oblita priorum

ἴζοπιθεν δ' ἐλίχης φέρεται ἐλασσόν τε εἰκώδης
 ἀρκυόφυλαξ. τόν ῥ' αἰσροῦσ' ἐπικλήσσι βοώπιω,
 ἔτεχ' αἰμαφαίης ἐπαφώμενος εἶδεται ἀρκῆς.
 καὶ μάλλα πᾶσι ἀείδηλος. ἔσθ' ἰζώνη δέ οἱ ἀντὶς
 ἴζ' ὄμων ἀρκυόρος ἐλίσεται ἀμφαδνᾶσῃρ.
 ἀμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ἔσθ' ἰσκέταμο βοώπις
 πρὸ δένον. ἢ ῥ' οὐ χερσὶ φέρει σάχιω ἀγλήοντα.
 εἴ τ' ὄν' ἀσραῖς κένη γένος, ὄν' ῥ' αὐτὲ φασις
 ἄσραυ ἀρχαίων πατέρ' ἐμμομαι, εἴ τέ τθν ὄμης,
 θύκηλος φορέοιτο. λύγρος γαμῶν οὐ τρέχει δῆμος
 ἀθρόωπω, ὡς δὴ δέν' ἐπιχρονίη πάλρος ἦεν.
 ἢ ῥ' ἔσθ' ἀθρόωπων, κατεναυτήν ἔδ' ἐποτ' αἰσροῦσ',
 ἔδ' ἐποτ' ἀρχαίων ἠνιώωτο φύλα γωαικώδης.
 ἀλλ' αἰαμῆξ ἐκαλῆτο καὶ ἀθανάτη πρὸ ἐσθα.
 καὶ ἐ δίκην καλέεσκον. ἀγειρομῶν δὲ γέροντας,
 ἢ ῥ' ἐπ' ἐν ἀργῆ, ἢ δὴ ῥ' ἀργῆ οὐ ἀγυῆ,
 δημωτέρωσ' ἢ δεῖδεν ἐπιπώρεχθαι δεμωσας.
 ἔσθ' ἰζώ γαλῆς τό τε νείκος ἢ πίσαντο,
 ἔδ' ἐ δὴ αἰσροῦσ' ἐπὶ μεμφείος, ἔδ' ἐ κνυδιμονί.
 αὐτῶσ' δ' ἔζων. χαλεπὸ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
 καὶ βίον ἔσθ' ἰζώ ἀπὸ πρὸ δέν' ἠγίνεσκον,
 δῆμὰ βόσθ' ἀροτρα. καὶ αὐτὴ πῶτνια λαώδης
 μνεία πάντα παρῆχε δίκη δώτερη δικαίωσ.
 τόφ' ἰζώ ὄφ' ἐπ' γαῖα γένος χρύσειον ἐφθρβον.
 ἀργυρέω δ' ὀλίγη καὶ ἔκ' ἐπ' ἀμπαυ ἐτοίμη
 ὀμίλει, πωδέσθαι παλαμῶν ἢ δεα λαώδης.
 ἀλλ' ἐμπης ἐπὶ κῆνο κατ' ἀργυρέον γένος ἦεν.
 ἢ ῥ' ἔσθ' ἰζώ ὄρειον ἐπιδείελος ἢ χροῖωτων
 μουαίξ. ἔδ' ἐπὶ ἐπεμίσγω μῆλιχίοισι.
 ἀλλ' ὁπότ' ἀθρόωπων μνηγάλασ' ἐπὶ κῆνο κολυθένσ',
 ἢ πείλει δ' ἢ πείτα κατὰ πηομῶν κακότητος.
 ἔδ' ἔτ' ἐφ' εἰσωπὸς ἐλθύσεσθαι καλέεσις.
 οἴλω χρύσειοι πατέρ' ἔσθ' ἰζώ ἐλίσωντο
 χειροτέρω. ἢ μῆς δὲ καμφοτόρα πῆξείωσ.

Degeneresq; habuit semp̄que habitura minores:
 Quid me nunc habitus super & mala vota vocatis?
 Quærenda est sedes nobis.noua secula vestra
 Artibus indomitis tradam celerique cruento,
 Hæc effata,super montes abit alite cursu,
 Attonitos linquens populos,grauiora pauentes.

A Erea sed postquam proles terris data,nec iam
 Semina virtutis initiis demersa resistunt:

Quisque priora tenet vestigia,quisque secunda.

Ferriq; inuenta mens est lætata metallo,
 Polluit & Taurus menseis assuetus aratro:
 Deseruit propere terras iustissima Virgo,
 Et cæli sortita locum,qua proximus illi
 Tardus in occasum sequitur sua plaustra Bootes.
 Virginis at placidæ præstanti lumine signat
 Stella humeros, Helicen nec clarior ambit
 Quæq; micat,caudâq; armum præfulget ad ipsum,
 Quæque priora tenet vestigia,quæque secunda
 Clunibus hirsutis & quæ sua sydera reddit,
 Namque aliæ, quibus expletum ceruixque caputq;
 Vatibus ignotæ priscis sine honoreferuntur.

GICE. Etnatos Geminos inuisis sub caput Arcti
 Subiectus medio est Cancer,pedibusque tenetur
 Magnu' Leo,tremulâ quatiensè corpore flâmam.

GERMAN. Huic vbi contigerit Phœbi violentior axis
 Accensa in Cancro,iam tunc geminabitur æstas,
 Tunc lymphæ tenues,tunc est tristissima tellus,
 Et densas lætus segetes bene condit arator.
 Ne mihi tunc tenuis pulset vaga cærulea puppis.
 Dem potius ventis excluso vela rudente,
 Excipiâmq; sinu Zephyris spirantibus auras.

καὶ δὴ πρὸ λέμμοι καὶ δὴ καὶ ἀνάλροισι αἵμα
 ἕσπεται ἀνθρώποισι. καὶ κού δ' ἐπικείσεται ἄλγος.
 ὡς εἰς ὅσ' ὄρεων ἐπιμαίετο. καὶ δ' ἄρα λαὸς
 εἰς ἀντὶν ἔπι πάμωσαν ἐλίμωσεν πεπλάινοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κρεκίνοι ἐτέθρασαν, οἳ δ' ἐχέοντο,
 χαλκήν χυμένην, πλοτέρων ὀλοώτοροι ἀσφοδ.
 οἱ πρῶτοι καθορῶν ἐχαλαβύσαντο μάχαιραν
 εἰσοδίην, πρῶτοι δὲ βῶνοι ἐπάσαντο ἀροτήρωσ.
 καὶ τότε μετήσασα δίκη κείτων χυλὸς ἀσφοδός,
 ἔπειθ' ἔσπουρασιν. πῶν τῶν δ' ἄρα ναύστατό χυλὸν
 ἤχ' ἰπὸρ σίνυχίν ἔπι φαίνεται ἀνθρώποισι
 ἰπὸρ χυλὸν, ἐγγυὸς ἐσσι πολυσκέπησο βοώτῃ.
 καὶ πρῶτον ἀμφοτέρωσ ὄμμεν ἐλίσεται ἀσπῆρ
 δεξιτέρῃ πῆρυγι, πλοτέρωσ τῆρ δ' αὐτὴ κελεύεται.
 τόσος μὲν μεγέθη, τοῖσ δ' ἐγκέμενος αἰγλή,
 οἶος καὶ μεγάλης ἐρῶν ἔσπουραίνεται ἄρκυ.
 δευτῆρ γὰρ κείνη, δευτοὶ δὲ οἱ ἐγγυδίεν εἰσίσ
 ἀσφοδ. ἐκ αὐτῶσ γ' ἰδῶν ἐπιτεκμήρωσ.
 οἶος οἱ πρῶ ποδῶν φέρεται καλῶσ τε μέγασ τε,
 εἰς μὲν ὑπ' ὀμείων, εἰς δ' ἰξυόσεν κακίοντων,
 δῆλος δ' ἐραίοισ ἔσπουρῶσιν. ἀλλ' ἄρα πάντες
 ἀπλόοι δῆλοσεν δῆλος ἀντιμήσ φορέονται.
 κρατῆρ δὲ οἱ δίθυμοι, μέσῃ δ' ἔσπουρ καρκιτόσ ὄσσι.
 πρῶτον δ' ὑπ' ἀμφοτέροισι λέων ἔσπουρ καλὰ φκείνει.
 αὐτὰ μὲν ἐελίοιο θερείταται εἰσι κέλυδοι.
 αὐτὰ δὲ πρῶ ἀσυχῶν κενεαὶ φαίνονται ἀσφρα
 ἐελίεσ τὰ πρῶτα σιωδρ χρομείοιο λέοσι.
 τῆμος καὶ κελεύδοσ τ' ὄσσι ἐπὶ οἶα θέρει πόντῃ
 ἀθρόοι ἐμπίπῃσσι. ὁ δὲ πλόος ἐκ ἔπι κώπαισ
 ὄειος. θέρει αὐτοὶ ἀρέσμοισιν τότε νῆσθ.
 εἰς αὐτὸν δὲ τὰ πρῶτα κυβερνητῆρ ὄσσι ἐχέου.
 εἰ δὲ τοῖσ ἠνιοχόντεσ καὶ ἀσφρασ ἠνιοχίο
 σκέπησθαι γὰρ δοκίμοι, καὶ τοῖσ φάπῃσ ἠλυθεν αἰγῶσ

- CICE.** Sub læua Geminorum obductus parte feretur
 Aduersum caput, huic Helice truculenta tuetur.
 At Capra læuum humerum clara obtinet.
- GERMAN.** Nomina præterea secum trahit vna putata
 Nutrix esse Iouis.
- CICE.** Verum hæc est magno atque illustri prædita signo.
 Contrà Hoedi exiguum iaciūt mortalibus ignem.
 Cuius sub pedibus,
 Corniger est valido connixus corpore Taurus.
- GERMA.** Et caput & scapulas, nares & cornua Tauri
 Fronte micāt Hyades, quæ cornua summa finiftri
 Summa tenent, sub hæc eadem vestigia dextra
 Aurigæ mediaque ligant compagine. diuus
 Myrtilus exoritur, summo cum piscibus ore
 Totus cum Tauro lucet, ruit oceano. Bos,
 Ante super terras cum fulget Myrtilus ore.
- CICE.** Has Græci stellas Hyadas vocitare suerunt.
- GERMAN.** Iafides etiam cælum cum coniuge Cepheus
 Ascendit totaque domo, quia Iuppiter auctor
 Est generis, prodest maiestas saepe parentis.
 Ipse breuem patulis manibus stat post Cynosuram
- CICE.** Namq; ipsum ad tergū Cynosuræ vertitur Arcti.
- GERMAN.** Diducto passim quantum latus à pede dextro,
 Cepheus extremam tangit Cynosurida caudam,
 Tantundem à læuo distat minor. vtraq; iungit.
 Regula, Cepheos vestigia baltheus ambit.
- CICE.** (Húc antecedit) Obscura specie stellarū Cassiopeia.
- GERMAN.** Clara, etiam pernix, cælo cum luna refulget
 Sed breuis & paucis decorata in sydere flammis.

αὐτῶν, ἢ δ' εἰς φωνῶν, οἷ τ' ἐν αἰλί πορφυρεῶσιν
 πολλὰ κικέφαλο κρομμυμοῦσ' ἀνθρώποισ',
 ἀνθ' ἢ μὲν ἅπαντα μέγαν διδύμουσ' ἔλαια
 κεκλιμοῖσιν δῆεις. ἐλίκης δέ οἱ ἄκρα κέρων
 ἀντία δινθῆει. σκαίω δ' ἐπελίλατται ὄμφη
 αἰξί ἰδρή. πῶ μὲν τε λόγος δὴ μάζομ' ἐπιχειρῶσ'.
 ὠλοπίω δέ μιν αἴγυα διὸς κελέσ' ἔποφηται.
 ἀλλ' ἢ μὲν πολλὰ τε καὶ ἀγλαῖα. οἱ δέ οἱ αὐτῶ
 λειπῆσ' φκείνοται. εἰς φοὶ καρπῶν κ' χεῖρός.
 πῶρ ποσὶ δ' ἠνιόχης κρόαον πεπνῶτα ταύροσ'
 μαίεσθαι. τὰ δέ οἱ μάλ' εἰοκότα σήματα κῆται.
 ζῶν οἱ κεφαλή διακέκείται. ἔδ' ἔς δ' ἄλλω
 σήματι τέκμηραῖο κέρη βοός. οἷ μιν αὐτῶ
 ἀσθῆσθ' ἀμφοτέρωθεν ἐλισσόμενοι τυπώσιν.
 καὶ λίω κένωι ὄνομα εἴρηται. ἔδ' τοι αὐτῶσ'
 ἠήκασθ' ἰν' ἀδ' ὄνομα μὲν ἔσ' ἅπαντ' ἐπὶ ὄψω
 πῶρος βεβλήαται. λαίω δέ κρόαον ἄκροσ',
 καὶ πῶσα δεξιτέρω παρακείμενον ἠνιόχοιο,
 εἰς ἀσθῆρ' ἐπέχει. (μυελι καὶ μῆνοι δὲ φέρονται.
 ἀλλ' αἰὰ πῶρος προφύρεσθ' ἠνιόχοιο
 εἰς ἐτέρω καταβλήω, ὁ μὲν σὴν πῶρ ἀεὶ λῶμ.
 ἔδ' ἄρα κηφῆσ' μαζοδὸν γένος ἰασόδοιο
 αὐτῶσ' ἀρῆσθ' κατακείσεται. ἀλλ' ἄρα καὶ τῶσ'
 ἔρασθ' εἰς ὄνομα ἠλθεν, ἐπεὶ διὸς ἐγγύθεν ἠλθεν.
 αὐτῶσ' μὲν καὶ ὅτι πῶρ ἐὼν κνωσ' εἰδος ἄρῆσ'
 κηφῆσ', ἀμφοτέρωσ' χεῖρασ' ταύνοσι εἰοκίωσ'.
 ἴση οἱ σάθμη γῶσθ' ἀποτέιεται ἔρησ'

εἰς πόδας ἀμφοτέρωσ', ὅση πῶσθ' εἰς πῶσα τέιει.
 ἀντῆρ' ἄρ' ἔωνης ὀλίγησ' κε μεταβλήσασθ'
 πρῶτω ἰέμενος καμπύ μισθ' ἰσοκονίω.
 τῶ ἄρα δαμνητὴν προκνυλίθεται, ἔμαλλα πολλῆ
 νυκτὶ φαινομένη παμμιλώιδι, κασιέπεια.
 ἔχορ μιν πολλοὶ καὶ ἐπιμειβοὶ γατόωσιν

Qualis ferratos subicit clauicula dentes,
 Succutit & foribus præducit vincula clauftri:
 Talis dispositis ftellis, ipfa horrida vultu
 Sic tendit palmas, ceu fit planctura relictam
 Andromedam meritæ non iufta piacula matris.

●ICE.

Hanc autem illuftri verfatur corpore propter
 Andromede, fugiens afpectum incefta parentis.

GERMAN.

Nec procul Andromede totâ quam cernere nôdum
 Obscura sub nocte licet, fic emicat ore,
 Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit
 Ignea fubftriçta fulget qua zonula palla.
 Sed peenæ facies remanet, diftriçtaque pandit
 Brachia, ceu magni teneantur robore faxi.

●ICE.

Hinc Equus illè iubam quatiens fulgore micanti
 Summum contingit caput alio, ftellâque iungens:
 Vna tenet duplices communi lumine formas,
 A Eternum ex aſtris cupiens conneçtere nodum.

GERMAN.

tres armo, fed latera aquis
 Diftingunt ſpatiis. capiti triftiſſima forma,
 Et ceruix fine honore obscuro lumine ſordet.
 Spumanti mandit ſed quæ ferus ore lupato,
 Et capite & longa ceruice inſignior exit
 Stella nitens armis, laterique fimillima magno.
 Nec totam ille tamen formam per ſingula reddit,
 Primo præſtat Equo, medio rapta ordine membra.
 Deſtituent viſus, radiis hinc ſurgit imago.
 Gorgonis hinc proles in Pierio Helicone
 Vertice cum ſummo nondum decurreret vnda
 Muſæos fontes dextri pedis icibus hauſit:
 Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,
 Fontes nomen habent. ſed Pegafus æthere ſummo
 Veloces agitât pennas, & ſydere gaudet.

●ICE.

Exin contortis Aries cum cornibus hæret

ἄσφραδον· οἶμιν παύσασθαι πρὸς ἡδύσιν ἰσχυροσιν·
 οἷον δὲ κληῖδι δύρην ἐν τῷ ἀφάρησιν
 κληῖδ' ἐπιπλήσονται ἀφάρησιν ὁμοίῳ
 ποῖσιν ποῖσιν ἀφάρησιν ὁμοίῳ
 ἀσφραδον· ἢ δ' αὖτως ὀλίγην ἀποτένεται ὁμοίως·
 ὀργυλίῳ· φαίνοσκει αἰσώζην δὲ παιδί·
 αὐτῶν γὰρ κρεῖττον κυλίνδεται αἰὼν ἄγαλμα
 αἰδῶσ μέδων, ἔσθ' ἢ μητεὶ κρεῖσσι· ἔσθ' ἢ μάλ' οἷον
 ἴσθ' ἢ κρεῖσσι· ἢ δ' αὖτις μάλ' ἴσθ' ἢ κρεῖσσι·
 ἴσθ' ἢ κρεῖσσι, τοῖσι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν
 ὁμοίως, καὶ πῶς δὲ ἀκρότατοι, καὶ ζώματα πάντα·
 ἄλλ' ἔμπης κρεῖσσι διωλοῖσιν τεύσσονται·
 θεσπιά δὲ οἱ κρεῖσσι καὶ αὐτῶν αἰδῶσ ἰσχυροσιν
 αὐτῶν ποῖσιν ὁμοίως πάντα ἡματα χρεῖσσι δεικνύσθαι·
 ἄλλ' ἄρα οἱ καὶ κρεῖσσι πέλασθ' ἐπελήλαται ἴσθ' ἢ
 ἴσθ' ἢ κρεῖσσι· ξυλῶσ δ' ἐπιλαμπεται ἀσφραδον,
 τῶν μὲν ἐπὶ ὁμοίως, τῶν δ' ἐλατῶσιν ἐκκεῖσθαι·
 οἱ δ' ἄρα ἐπὶ τῶσιν ὁμοίως πῶσιν καὶ ὁμοίως
 ἴσθ' ἢ κρεῖσσι, δεκτικῶσιν διασκαδῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι,
 κρεῖσσι καὶ μεγάλῳ· κρεῖσσι δ' οἱ ἴσθ' ἢ κρεῖσσι,
 ἔσθ' ἢ κρεῖσσι δὲ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι· ἀτὰρ ἐλατῶσιν ἀσφραδον
 αἰδῶσ κρεῖσσι γένος καὶ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 πετρεῖσσι, οἱ μὲν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 ἔσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι· ἀπὸ ὁμοίως γὰρ ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 μεσῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 κρεῖσσι δὲ καὶ φαῖσσι καὶ ἴσθ' ἢ κρεῖσσι ἐλικῶσιν
 κρεῖσσι ἴσθ' ἢ κρεῖσσι ἀγαθῶσιν ἐλατῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 ἔσθ' ἢ κρεῖσσι ἐλικῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι κατελείβουσιν πῶσιν
 ἄλλ' ἴσθ' ἢ κρεῖσσι μὲν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι· δὲ δ' ἀθρόσιν αὐτῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 δὲ δ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 δεκτικῶσιν αἰδῶσ κρεῖσσι καὶ ἴσθ' ἢ κρεῖσσι αὐτῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι
 αἰδῶσ κρεῖσσι καὶ ἴσθ' ἢ κρεῖσσι πῶσιν ἴσθ' ἢ κρεῖσσι

qui longe maxima torret,
 Orbis & ad finem spatii non tardior ipse
 Peruenit, quam Lycaonis Arctos
 Claraque non illi est facies, nec sidera possunt,
 Officiat si Luna, sua virtute nitere,
 Sed quærendus erit zonæ ratione micantis.

EICE.

hanc subter possis cognoscere fultum.
 Iam cæli mediam partem terit, vt prius altæ
 Chelæ, tum pectus quod cernitur Orionis.
 Et prope conspicias paruum sub pectore claro
 Andromedæ signum. Delta ton dicere Graii
 Quod soliti, simili quia forma littera claret,
 Huic spatio ductum simili latus extat vtrunque,
 At non tertia pars lateris, nam non minor illis,
 Sed stellis longe densis præclara relucet.
 Inferior paulo est Aries, & flamen ad austri
 Inclinatior, atque etiam vehementius illi
 Pisces, quorum alter paulo prælabitur ante,
 Et magis horrifonis Aquilonis tangitur alis.
 Atque horum & caudis duplices velut esse catenæ
 Dicantur, sua diuersæ per lumina serpunt,
 Atque vna tandem in stella, communiter hærent,
 Quam veteres soliti cælestem dicere Nodum.
 Andromedæ lauo ex humero signum
 Ac positum poteris supra cognoscere piscem.
 Et pedibus vatum summo natum Ioue Perseum.
 Quos humero retinet defixo corpore Perseus.
 Qua summa ab regione Aquilonis flamina pulsan.
 Hic dextram ad sedes intendit Cassiopeïæ,
 Diuersosque pedes victos talaribus aptis.
 Puluerulentus vti, de terra lapsu repente
 In cælum victor magnum sub culmine portat.
 At propter læuum genu omni ex parte locatas
 Paruas Vergilias tenui cum luce videbis

αὐτῶ καὶ κλειοῖο ἰσώταται εἰς κέλευθοι.
 ὅς ῥα τε καὶ μήκιστε διωκόμενος πῶδὲ κύκλα,
 εἶδεν ἀφαιρότορον τροχῶν κωσοσυρίδος ἄρκτου.
 αὐτὸς μὲν νοσήσῃ καὶ αἰσώρος οἷα σελίω
 σκέψασθαι. ζώνη δ' αὖ ὁμῶς ἐπιτεκμήραιο
 ἀνδρομέδης, ὁλίγον γὰρ ὑπ' αὐτῷ ἐσθίεινται.

μεσότη δι δὲ τείβει μέγασ ἔρατον, ἢ χί πῶρ ἄκραι
 χηλαὶ καὶ ζώνη πῶδὲ τέλειται ἀείωνος.

ἔστ δέ τρι καὶ ἔτ' ὄλλο τετυγμοίσι ἐγγύδι σῆμα
 νήσθεν ἀνδρομέδης, τόδ' ἔστ' τελεσὶν ἐσάθμηται

δελῶ τὸν πῶδερῆσιν, ἰσομοίησιν ἰοικὸς
 ἀμφοτέρωσ. ἢ δ' ἔπ' τόση, μάλα δ' ὄσιν ἐτοίμη

ἀνδρῶσ. πῶδὲ γὰρ πολέων ἀνδρῶσ ὄσιν
 τῶν, ὁλίγον κειῶ νομῶτόροι ἀστέρω εἰσίσι.

οἱ δ' ἄρ' ἐπ' πρῶτέρω. ἐπ' δ' ἐπ' προβολῆσι νότιοι
 ἰχθύωσ. ἀλλ' αἰεὶ ἔτορος πρῶτέρωσ ὄσιν,

καὶ μάλλον βορέωσ νέου καὶ ἰόντος ἀκρόσ.
 ἀμφοτέρωσ δ' ἐσφειν ἀποτίειται ἢ ἴτε θεσμά

ἔρασι ἐκείτῶσ ἐπιγῶσ εἰς ἐπ' ἰοίτωμ.
 καὶ πᾶ μὲν εἰσ ἀστῆρ ἐπέχει καλῶσ τε μέγασ τε,

ὄσ ῥα τε καὶ σιῶ θεσμον ἔσπῶσ καὶ λέσσισ.
 ἀνδρομέδης δέ τρι ὄσιν ἀεισῶσ ἰχθύωσ ἔστω

σῆμα βορῶτέρωσ. μάλα γὰρ νύ οἱ ἐγγύθεν ἐσίσι.
 ἀμφοτέρωσ δὲ πῶδ' ὄσιν γαμβρῶσ ἐπισημαίνουσι

πῶσῶσ, οἱ ῥα οἱ αἰεὶ ἐπὶ μάλοισι φορέονται.
 αὐτὰρ ὄσιν ἐπ' βορέωσ φέρεται πῶδ' ἐκείτῶσ ὄσιν.

καὶ οἱ δεξιτῶσ μὲν ἔσιν κλισιῶν τεταίνουσι
 πενδεσίσ δ' ἔστω. τὰ δ' ἐπ' ὄσιν οἷα διώκωσ

ἰχθια μνησῶσ, κακοισμοίσι ἐπ' ἰοί πατεί.
 ἄγχι δέ οἱ σκαῖσ ἐπιγῶσ ἢ λιθα πᾶσιν

πῶδ' ὄσιν φορέονται. ὁ δ' ἔσιν μάλα πολλῶσ ἀπάσισ
 χῶσ ἔχει. καὶ δ' αὐτὰ ἐπισημαίνουσι ἀφαιραί.

Hæ septem vulgo perhibentur more vetusto
 Stellæ, cernuntur vero sex vndique parvæ.
 At non inter iisse putari conuenit vnam.
 Sed frustra temere à vulgo ratione sine vlla
 Septem dicier vt veteres statuere poetae,
 A Eterno cunctas auro qui nomine dignant.
 Alcyone, Meropéque, Celeno Taygetéque
 Electre, Steropéque, simul sanctissima Maia,
 Hæ tenues paruo labentes lumine lucent,
 At magnum nomen signi, clarumque vocatur,
 Propterea quòd & ætatis primordia claret,
 Et post hiberni præpandens temporis ortus,
 Admonet vt mandent mortales semina terris.
 Inde Fides leuiter posita & conuexa videtur,
 Mercurius paruus manibus quam dicitur olim
 Infirmis fabricatus, in alta sede locasse.
 Quæ genu ad læuum Nisi delapsa resedit,
 Atque inter flexum genu & caput alitis hæsit.
 Nanque est Ales auis, lato sub tegmine cæli
 Quæ volat, & serpens geminis secatur aera pennis,
 Altera pars huic obscura est & luminis expers:
 Altera nec paruis nec claris lucibus ardet,
 Sed mediocri iacit quatiens è corpore lumen.
 Hæc dextram Cephei dextro pede pellere palmam
 Gestit, iam vero clinata est vngula vehemens
 Fortis Equi propter pennati corporis alam.
 Ipse autem labens multis Equus ille tenetur
 Piscibus. hinc ceruix dextra mulcetur Aquari.
 Tum gelidum valido de corpore frigus anhelans
 Corpore semifero magno Capricornus in orbe,
 Quem cum perpetuo vestiuit lumine Titan
 Brumali flectens contorquet tempore cursum,
 Hoc caue te ponto studeas committere mense

ἐπ' αὐτοὺς οἱ δὲ τὰ γὰρ μετ' ἀθροῦσι πῶς ἴδονται,
 εἴ οἱ αἰπὸν ἐξουὶ ἐπὶ μοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν.
 ἔμην πῶς ἀπολοῦν ἀποδύσας ἐκ διὸς ἀστῆρ,
 ἔξ' ἔχει γενεῆθεν ἀκόρμη. δὴ μάλ' αὐτῶς
 εἴρηται. ἐπ' αὐτὸν ἐπὶ ῥήδων καλεῖνται
 αἰκνόνη, μδρόπη τε, καλαινώτ', ἡλεκτρη τε,
 καὶ σόροπη, καὶ πύργη, καὶ πότνια μάλα.
 αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγα καὶ ἀφειγέσθαι, ἀλλ' ὀνομασταί
 ἦεν καὶ ἐσπέσαι, ζῶν δ' αἴπιος, εἰλίσονται,
 ὅς τις καὶ κέρως καὶ χεῖματος ἀρχομείοιο
 σπυρίνεν ἐκάλυθεν, ἐπὶ ῥομοῖσ' ἀρότοιο.
 καὶ χέλιω, ἢ τ' ὀλίγη. πῶ δ' ἄρ' ἐπὶ καὶ ποικαλίκτη
 ἐρμείας ἐτόρησεν. λυρῶν δέ μιν εἴπε λέγεσθαι.
 καὶ δ' ἐβροπεσπῶροι θεν ἀπυθῆος εἰδύλοιο
 ἔρανον εἰσαγαγόν. δ' δ' ἔσσελίοσι πέτηλας
 ζῶνα π' οἱ σκαίω πελάει κεφαλῆ γέμει ἄκρη
 αὐτὸ πῶρ' ὄρνιθός ἐλίσεται, ἢ δὲ μισσηγῶ
 ὄρνιθῆς κεφαλῆς καὶ ζῶνατος ἐσπικηται
 ἢ τοι γὰρ καὶ ζῶνι παρατρέχει αἰόλος ὄρνιθ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἡρόεις. τὰ δέ οἱ ἐπιπέδηχῶται
 ἄστρασι, ἔπι λίαν μεγάλοις, ἀτὰρ ἔμνι ἀφαιροῖς.
 ἀντὰρ ὄγ' ὄρνιθῶν ἐπιπῶν ὄρνιθι εἰοικῶς
 ἔχειος εἰς ἐτέρω φέρεται, κ' δεξιά χειρὸς
 κηφῶς ταρσῶ τὰ δεξιά πείρατα τέτοικε.
 λαίη δὲ πῶρηγι σκαρθμὸς παρακίκλιται ἴσων.
 ἢ δὲ μετασκαίρονται δὴ ἰχθύδ' ἀμυνέονται
 ἴσων. πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆ χειρὶ δ' ὄρνιθ
 δεξιὸν ἢ τεταῖναδ'. ὅδ' ὀπίσθρος ἀγροῦρος
 τέλειται. ἀντὰρ ὄγ' ἐπὶ τῶν καὶ νήσῳ μάλλον
 κέκλιται ἀγροῦρος, ἵνα τρέπεται ἡελίοιο.
 μὴ κείνη ἐνὶ μῶνι πῶρ' ἐκλύζοιο θαλάσσης
 πεπῆα μείω πελάγει κεχρημῶτος, ἔτεκον ἦοι.

Nam non longinquum spatium labere diurnum,
 Non hiberna cito voluetur curriculo nox.
 Humida non sese vestris aurora querelis
 Ocyus ostendet, clari prænuntia solis:
 At validis æquor pulsabit viribus auster,
 Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus,
 Sed tamen anni iam labuntur tempore toto,
 Nec cui signorum cedunt, neque flamina vitant,
 Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus,
 Atque etiam supero naui pelagôque vagato
 Mense Sagittipotens solis tum sustinet orbem.
 Nam iam cum minus exiguo lux tēpore præsto est
 Hoc signum veniens poterunt prænoscere nauæ.
 Iam prope præcipiti ante licebit visere nocti,
 Vt sese ostendens emergat Scorpius alte
 Posteriore trahens flexum vi corporis arcum.
 Iam supra cernes Arcti caput esse minoris,
 Et magis erectum ad summum versarier orbem.
 Tum sese Orion toto iam corpore condit
 Extrema prope nocte, & Cepheus conditur ante
 Lumborum tenus à palma depulsus ad vndas
 Hic missi iacet vna sagitta
 Quam propter nitens penna conuoluitur ales;
 Et clinata magis paulo est Aquilonis ad auras.
 At propter se Aquila ardenti cum corpore portat,
 Igniferum mulcens tremebundis æthera pennis,
 Non nimis ingenti cum corpore, sed graue mcestis
 Ostendit nautis perturbans æquora signum.
 Tum magni currens Capricorni corpora propter
 Delphinus iacet, haud nimio lustrati nitore,
 Præter quadruplices stellas in fronte locatas
 Quas interuallum binas determinat vnum,
 Cætera pars læte tenui cum lumine serpit
 Illæ quæ fulgent luces ex ore corusco

πολλῶν περιέεικται, ἐπεὶ ταχινόταται αἱ εἰσις,
 ἔτ' αὖτε νυκτὸς πεφοβημώφ' ἐγγύθερ ἠώς.
 ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοῶμεν ὄϊ δ' ἀλεγεινῶι
 τῆμος ἐπὶ ῥήσοιο νότοιο ὡπὸτ' αἰζουόρηι
 συμφέρετ' ἥελιος. τότε δὴ κρύος ἐκ δίοσ' ὄζει
 ναίτη μαλλυόωντε κεικώτορον. ὄμλα καὶ ἔμπης
 ἦδη πάντ' ὀϊαυτ' ἕσσο σείρησι θαλάσσοι
 πορφύρεα. ἦ κελοι δὲ κολυμβίσι μαιθήρησι
 πολλακίς ἐκ νηῶν πέλαγος ποδιπαπῆαίνοντ' ὄβ
 ἔμθ' ἐπ' αἰγυαλὸς τετραμμύοιο. οἱ δὲ ἕσσο
 κλύζονται, ὀλίγον δὲ ὄξει ξύλων αἰδ' ἐρύκη.
 καὶ δ' αὖτε σ' προτέρω γε θαλάσσοι πολλὰ πεποιθῶς,
 τόξον ὄτ' ἥελιος καὶ κ' αἰθρητύρα τόξα,
 ἐσπέριος καὶ τήροιο, πεποιθῶς ἔκειπενυκτί.
 σῆμα δὲ τοι κείνης ὄρης καὶ μίωδ' ἐκείνη
 σκορπίος ἀπέλλων εἴη πυμάλτης σ' νυκτός.
 ἦτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλεται ἐγγύθει κείτρη
 ζεφυνθίς, ὀλίγον δὲ παροϊτόρος ἵσταται ἀντῶ
 σκορπίος ἀπέλλων. ὄδ' ἀνέρεται ἀντίκη μᾶμοις.
 τῆμος καὶ κεφαλὴ κωσοσσιρίδος ἀκρόθι νυκτὸς
 ἔμ' μαλλὰ τροχάφ. ὄ δὲ δύεται ἠδ' αἰ προ
 ἀθροὸς ὠείων, κηφθίς δ' ἀπ' χειρὸς ἐπ' ἰξίω.
 ἔστ' δὲ ἕσσο προτέρω βιβλυμῶος ὄμλος ὄϊσος,
 ἀντὸς ἀτὸρ τόξα. ὄ δὲ οἱ παραπέπταται ὄρησ
 ἀσπτόρον βορέω-ακρόθι δὲ οἱ ὄμλος αἰτήσ,
 ἔτ' ὄσσοις μεγέθη. χαλεπὸς γέμου ἔξ' ἀλὸς ἐλθῆσ
 νυκτὸς ἀπὸρ ζουμῶος καὶ μιν καλέσσι ἀντόν.
 θελῶς δ' ἔμ' μάλα πολλὸς ἐπιφρέχει αἰζουόρηι,
 μεσσοθῆν ἠδ' ὄροισ. τὰ δὲ οἱ ποδι τέσσερα κῆται
 γλῶσσα πῶ βολαδῶ δύο, παρ' ὄμο πέπῆῶτα.
 καὶ τὰ μὲν ὄν βορέω καὶ ἀλυσίος ἠελίοιο
 μεσσηγὺς κέχυνται. τὰ δὲ νεόθι τέ μεται ὄμλα

Sunt inter partes gelidas Aquilone locata,
 Atque inter spatium & lati vestigia solis.
 At pars inferior Delphini fusca videtur,
 Inter solis iter, simul inter flamina venti,
 Viribus erumpit quâ summi spiritus austru.
 Exinde Orion obliquo corpore nitens,
 Inferiora tenet truculenti corpore Tauri.
 Quem qui suspiciet in cælum non cœ ferena,
 Latè dispersum non viderit, abdita vero
 Cætera se speret cognoscere signa potesse.
 Nanque pedes subter rutilo cum lumine claret,
 Feruidus ille Canis stellarum luce refulgens.
 Hunc tegit obscuris subter præcordia vesper.
 Ver toto spirans rabido de corpore flammam,
 A Estiferos validis erumpit flatibus ignes,
 Totus ab ore micans iacitur mortalibus ardor.
 Hic ubi se pariter cum sole in lumina cæli,
 Extulit, haud patitur foliorum tegmine frustra
 Suspensos animos arbuta ornata tenere.
 Nam quorum stirpes tellus amplexaprehendit,
 Hæc augens anima vitali flamina mulcet.
 At quorum nequeunt radices fundereterras,
 Denudat foliis ramos & cortice truncos.
 Hunc propter, subterque pedes, quos diximus ante,
 Oriona, iacet leuipes Lepus: hic fugit, ictus
 Horrificos metuens rostri tremebundus acuti.
 Nam Canis infesto sequitur vestigia cursu.
 Præcipitantem agitans, orientis iam deniq; paulum,
 Curriculum nunquam defesso corpore sedans.
 At Canis ad caudam serpens prælabitur Argo,
 Conuersam præ se portans cum lumine puppim.
 Non aliæ naues vt in alto pandere proras
 Ante solent, rostro Neptunia præta secantes,
 Sed conuersa retro cæli semper loca portat.

πολλά μεταξὺ τότῳ καὶ ἡλίῳ κελεύθει.

λόφος μὲν πᾶσι τοῖς ἔσπερος κλιταὶ αὐτῶς

ὠρίων· μὴ κείνον ὅτις κενταύρῃ ὅτις

ἔστιν ἐπιπλάττει παρέρχεται, διὰ πεποιθῶς

ἔρανον εἰς τὴν δὴν προφύρεται ἡκιστάται.

τοῖος καὶ φέρῳ ἀερισμῶν ἔσπερος

φαίνεται ἀμφοτέροισι κύμα ἔσπερος βεβηκῶς

ποικίλος· ἀλλ' ἔσπερος πάντα πεφασμένοις, διὰ καὶ ἀντιῶ

καθὰ καὶ τοῦ ποδὸς τέλειται· ἢ δὲ οἱ ἄκρη

ἀσπὶς βέβηκται δειπῶ γένῳ· ὅς ῥα μαλιστα

ὄξεια σεισθεῖ· καὶ μὴ κενταύρῃ ἀνθρώπων

σεισθῶν· ἢ ἐπὶ κείνον ἀμ' ἡλίῳ αἰόντα

φυταλιαὶ φθίνονται ἀναλδέα φυλλιόσσαι·

ῥῆα γὰρ ἔστιν ἐκρηκῆ· ἀλλὰ σίχρα ὄξεια ἀίξασ,

καὶ τὰ μὲν ἔρρωσθαι, τὸν δὲ φλόγον ὡλοσθαι πάντα·

κένταύρῃ καὶ κενταύρῃ ἀκρόμεν· οἱ δὲ οἱ ἄκρη

σθῆ μ' ἐμοσθαι μελίεσθαι ἐλαφότοροι ποδὸς κενταύρῃ

ποδὸς δ' ὠρίωνος ἔσπερος ἀμφοτέροισι λαγῶς

ἐμμενῶς ἢ ματα πάντα διώκεται· αὐτὰ ῥ' ὄξεια

σεισθῶν ὄξεια δειπῶ φέρεται μελιόντα ἰοικῶς,

καὶ οἱ ἔσπερος τέλειται, καὶ μὴ κενταύρῃ διώκει.

ἢ δὲ κένταύρῃ μελιόσθαι καὶ ἔσπερος ἔλκεται ἀερισμῶν

πνευμόσθαι· ἢ γὰρ τῆ γε κένταύρῃ κένταύρῃ εἰσὶ κένταύρῃ,

ἀλλ' ὅτι κένταύρῃ φέρεται πέτρασθαι· οἱ καὶ αὐτὰ

Sicut cum cœptant tutos constringere portus
 Obuertunt nauem magno cum pondere nauæ.
 Aduersamque trahunt optata ad littora puppim.
 Sic conuersa vetus super æthera vertitur Argo,
 Atq; vsque à prora ad cælum sine lumine malum,
 A malo ad puppim cum lumine clara videtur,
 Inde gubernaculum disperso lumine fulgens
 Clari posteriora Canis vestigia condit.
 Exin semotam procul in tutoque locatam
 Andromedâ, tamen explorans fera querere Pisfrix
 Pergit, & vsquẽ sitam validas Aquilonis ad auras
 Carula vestigat, finita in partibus austri.
 Hanc Aries tegit, & squammosi corpore Pisces,
 Fluminis illustris tangentem corpore ripas
 Nanque etiam Eridanum cernes in parte locatum,
 Cæli funestum magnis cum viribus amnem,
 Quem lachrymis mœstæ Phaethõtis sæpe sorores
 Sparserunt, letum in cœrenti voce canentes.
 Hunc Orionis sub læua cernere planta
 Serpentem poteris, procerâque vincla videbis.
 Quæ retinent Pisces caudarum parte locata.
 Flumine mixta retro ad Pisftricis terga reuertit.
 Hinc vna stella vertuntur, quam iacit ex se
 Pisftricis spina valida cum luce refulgens.
 Exinde exiguæ tenui cum lumine multæ
 Inter Pisftricem fusæ sparsæque videntur
 Atque Gubernaculum stellæ, quas contigit omneis
 Formidans acrem morsum Lepus his neq; nomen
 Nec formam veteres certam statuisse videntur.

Nam quæ syderibus claris natura poliuit,
 Et vario pinxit distinguens lumine formas,
 Hæc ille astrorum custos ratione notauit
 Signaque signauit cælestia nomine vero.

νῆσος, ὅταν δὴ ναῦται ἐπιγρέψωσι κερώντων
 ὄρμον ἐαυροχόμενοι, τὴν δ' ἀντίθετα πᾶς ἀνακόπη
 νῆα, παλιρροδίη δὲ καὶ δάπνηται ἠπείροιο.
 ὡς ἦγε πρύμνηθεν ἰησονίς ἔλκεται ἀργῶ.
 καὶ τὰ μὲν ἠδρία καὶ ἀπ' ἀστρος, οἱ αὖτ' ἀντ'
 ἰσθμὸν ἀπ' ἑσπέρης, φέρεται. τὰ δὲ πᾶσα φαεινή.
 καὶ οἱ πρόσλιον καὶ κλασμοφόρον ἀσπίεικται
 ποσσίν ὑπὸ ἑραίοισι κωδὸς προπάροισι ἰόντος.
 τὴν δὲ, καὶ ἐκ ὀλίγον πρὸ ἀπόπροσι πεπληγῶν
 ἀπ' ὄρθου μέδω, μέγα κῆτος ἐπὶ ῥόμνον καὶ πεπύγει.
 ἢ μὲν γὰρ θρηϊκος ἕσπεδο πνοιῆ βορεία
 κελιμὸν φέρεται. δ' δὲ οἱ νότος ἐχέρου ἀγνῆ
 κῆτος, ἕσπεδο κειῶ τε καὶ ἰχθύσιν ἀμφοτέρωσις,
 βασιὸν ἕσπεδο ποταμὸν βεβλημένοι ἀσπρόσφθ.
 δ' ἰσθμὸν γὰρ κῆτος δειδὼν ἕσπεδο ποσσὶ φορεῖται
 λείψανον ἠεροειδοῖο πολυκλαύς ποταμῶιο.

καὶ δ' ἠδρία ἀείωνος ἕσπεδο σκαῖον πόδα τείνει.
 θεσμοὶ δὲ ἑραίοι, ὅτις ἰχθύσιν ἀκροὶ ἔχονται,
 ἀμφω συμφορέονται ἀπὸ ἑραίων καὶ ἰόντος,
 κητέης δ' ὄψιδεν λαοῦς ἐπιμύξφορέονται,
 εἰς αὐτὸν ἑλαυνόμενοι, ἐνὶ ἀσπεί πειραίνονται
 κῆτος, ὅς κῆτος πρῶτη ἐπὶ κῆται ἀκρίνη.
 οἱ δ' ὀλίγω μέτρω, ὀλίγη δ' ἐγκέμενοι αἰχλῆ,
 μεσσοῖσι πρόσλιον καὶ κῆτος ἐλίσσονται,
 γλαυκῶν πεπληγῶν ἕσπεδο πολυρῆσι λαγῶ.

ναῖνμοι· ἔ γὰρ ὄλιγε πετυγμῶς ἐδωλῶιο
 βεβλέεται μελέεων ἐοικῶτος, οἱ αὖτε ποσσὶ
 ἐξείης στρώοντα παρέρχεται αὐτὰ κέλυθα
 αἰνυμῶν ἐπέων. τὰ ἴσθμῶν ἐκ ἑτ' ἰόντων
 ἐφάσται ἢ δ' ἀόησιν ἀπαντ' ὀνομασί καλέσται,
 ἢ ληθῆ μορφώσας. ἔ γὰρ κῆτος δειδὼν πάντως

Has autem quæ sunt paruo sub culmine fusæ,
 Confimili specie stellas parilique nitore,
 Non potuit nobis nota clarere figura.

Voluitur inferior Capricorno Piscis ad Austrum,
 Pistricem obseruans, procul illis piscibus hærens:
 At prope conspicies experteis nominis omnes
 Inter Pistricem & Piscem quem diximus Austri,
 Stellas sub pedibus sparsas radiantis Aquari.
 Propter Aquarius obscurum dextra rigat amnem,
 Exiguo qui stellarum candore nitescit.
 E multis tum his duo late lumina fulgent.

Vnum sub magni pedibus cernetur Aquari
 Quod superest gelido delapsum lumine fontis,
 Spumiferam subter caudam Pistricis adhæsit.
 Ast omnes stellæ perhibentur nomine aquari.
 Hic aliæ volitant paruo cum lumine claræ,
 Atque priora pedum subeunt vestigia magni
 Arcitenentis & obscuræ sine nomine condunt,
 Inde Nepæ cernes propter fulgentis acumen
 Aram quam flatu permulcet spiritus Austri,
 Exiguo superum quæ lumina tempore tranat.
 Nam procul Arcturo est aduersa parte locata,
 Arcturo magnum spatium supra dedit, orbem
 Iuppiter hunc paruum inferiori parte locauit:
 Hic tamen æterno inuisens loca curriculo nox

Signa dedit nautis, cuncti quæ noscere possent
 Commiserans hominum metuendos vndiq; casus.
 Nam cum fulgentem cernes sine nubibus atris
 Aram sub media cæli regione locatam,
 A summa parte obscura caligine tectam:

Tum validis fugito deuitans viribus austrum.

Quem si prospiciens vitaueris, omnia caute
 Armamenta locans, tuto labere per auras:
 Sin grauis inciderit vehementi flamine ventus,

Perfringet celsos defixo robore malos
 Ut res nulla feras possit mulcere procellas
 Ni parte ex Aquilonis opacam pellere nubem
 Cœperit, & subitis auris diduxerit Ara.

Sin humeros medio in cælo Centaurus habebit,
 Ipseque cærulea contectus nube feretur,
 Atque Aram tenui caligans vestiet umbra,
 Ad signorum obitum vis est metuenda Fauoni,
 Ille autem Centaurus in alta sede locatus.

Qua sese clarum collucens Scorpius infert,
 Hæc subter partem præportans ipse virilem,

Cedit, Equi & partes properat coniungere Chelis.
 Hic dextra pergens quadrupes qua vasta tenetur
 Quam nemo certo donauit nomine Graiûm

Tendit, & illustrem truculentus cedit ad Aram.
 Hic sese inferni de partibus erigit Hydra
 Præcipiti lapsu flexo cum corpore serpens.
 Hoc caput atque oculos torquens ad terga Nepai
 Conuexoque sinu subiens inferna Leonis,
 Centaurum leni contingit lubrica cauda.
 In medióque sinu fulgens Cratera relucet:
 Extrema nitens plumato corpore Coruus,
 Rostro tundit, & hic, Geminis est ille sub ipsis
 Ante Canem Graio Procyon qui nomine fertur.
 Hæc sunt quæ visens nocturno tempore signa,
 Legitimo cernes cælum lustrantia cursu.
 Nam quæ per bis sex signorum labier orbes
 Quinque solent stellæ, simili ratione notari
 Non possunt: quia quæ faciunt vestigia cursu,
 Non eodem semper spatio portata teruntur.
 Sic malunt errare vagæ per nubila cæli,
 Atque suos vario motu metirier orbes.
 Hæc faciunt magnos longinqui temporis annos,
 Cum redeunt ad idem cæli sub tegmine signum.
 Quare ego nunc nequeo totos euoluere cursus:
 Verum hæc quæ semper certo voluuntur in orbe
 Fixa, simul magnos similes vertentibus orbes
 Quattuor, æterno lustrantes lumine mundum.
 E quibus annorum volitantia lumina nosces,
 Quæ densis distincta licebit cernere signis.
 Tum multos orbes magno cum lumine latos
 Vincit inter se, & nodis cælestibus aptos,
 Atque pari spatio duo cernes esse duobus.
 Nam si nocturno cognoscens tempore cælum,
 Cum neque caligans detergit sydera nubes,
 Nec pleno stellas superaret lumine luna,
 Vidisti magnum candentem serpere Circum:

ἄλλ' ἐπιγυρῶν τε καὶ ὄλλο πύρρ' ἰδὲν ἔλλατ' ἄστροις,
 ὕψω μιν καλέσσει. τὸ δὲ ζῶον ἔϊσικος
 ἠνεκὸς εἰλήτ'· καὶ οἱ κεφαλὴν ἔσθ' ἰσὸς
 κερκίνον ἰκνῆται, σπέρη δ' ἔσθ' ἰσὸς
 ἐρη δὲ κρέμαται ἔσθ' ἄντ' ἰσὸς κενταύροιο.

μίση δὲ σπέρη κρητῆρ, πυμάλτη δ' ἐπίκαται
 εἰδῶλον κόρανης, σπέρη σκόπ' ἰσὸς ἰσὸς.

καὶ μὴν καὶ περὶ κύνων διδύμοις ὑπὸ κελά φάεινα.
 τῶν τὰ κε δὴ σῆσμο παρὸρ χρομοίων οἴων τῶν

ἐξείης παλίνωρε, τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' ἄντ' ἰσὸς
 ἔραση δὲ ἐναρρηρεν ἀγάλατα νυκτὸς ἰσὸς.

οἱ δ' ἐπιμῆξ ὄλλοι πένητ' ἄστρον ἔδην ὄμοιο
 πάντοθεν εἰδῶλον δυοκαδέκα διδύονται.

ἔκαστ' ἔτ' εἰς ὄλλο ὄροον ἐπιτεμῆσαι

κένων, ἠλκίονται, ἐπεὶ πάντ' ὄν μεταναίσει.

μακροὶ δὲ σφείων ἐσὶν ἔλαστομοίον οἴων τῶν.

μακρὰ δὲ σφείων κῆται ἀπὸ πρὸθεν εἰς ὄν ἰσὸς τῶν

ἔσθ' ἔλαστομοίον κένων ἔσθ' ἄρμος εἰν

ἀπλανέων τὰ τεκύνκλα τὰ τ' αἰδέει σήματ' οἴων τῶν

ἢ τοι μὴ τὰ γὰρ κῆται ἀλίγκια διγῶν τῶν

τέσσαρα. τῶν κα μάλισα τῶν ὄφελός τε γυνοίον

μέτρη παρὸρ σκοπέον ἔλαστομοίον οἴων τῶν.

σήματα δ' ὄν μάλισα πᾶσιν ἐπιρρῆδει τῶν κῆται

πολλὰ τε, καὶ ἔσθ' ἔδην πάντ' ἰσὸς σφείων κῆται πάντα.

αὐτοὶ δ' ἀπλανέων καὶ ἀρρητόν ὄν ἀμύλοισι

πάντ' ὄν. ἀτὰρ μέτρη γὰρ ὄν ὄν ἰσὸς ἀπφρόνται.

εἰ ποτέ τοι νυκτὸς καὶ ἄρρητόν ὄν πάντ' ἰσὸς ἀγῶν

ἀσφῶν ἀθρῶν ἐπιδείκνυται ἔραση νύξ,

ἔσθ' ἔλαστομοίον φέρεται νεόμωσι σελῶν

ὄλλοι τὰ γὰρ κῆται διαφαίνονται ὄξεία πάντα,

εἰ ποτέ τοι τῆμος δὲ πᾶσι φάειν ἰσὸς σφείων

Lacteus hic nimio fulgens candore notatur.
 Hic non perpetuum detexens conficit orbem,
 Sed spatio multum superest præstare duobus:
 Dicitur & latè cæli lustrare cauernas,
 Quorum alter tangens Aquilonis vertitur auras
 Ora petens Geminorum, illustratum genu ardens,
 In sese retinens Auriga portat vtrunque.
 Hunc supra, læua Perseus humeróque sinistro,
 Tangit, ad Andromedé hic dextra de parte tenetur.
 Imponitque pedes duplices Equus, & simul Ales
 Ponit auis caput, & clinato corpore tergum,
 Anguitenens humeris connititur, illa recedens
 Austrum consequitur deuitans corpore Virgo.
 Inde Leo, & claro collucens lumine Cancer,
 In quo consistens conuertit curriculum Sol
 A Estiuus, medio distinguens corpore cursus.
 Hic totus medius circo disiungitur ipso.
 Pectoribus validis atque aluo possidet orbem.

Hunc octo in partes diuisum noscere circum,
 Si potes, inuenies supero conuertier orbe,
 Quinque pari spatio. partes treis esse relictas,
 Tempore nocturno quas vis inferna frequenter.
 Alter ab infernis Austri conuertitur auris.
 Ast alter medium subter fecat hic Capricornum,
 Atque pedes gelidum riuum fundentis Aquari,
 Cæruleæque feram caudam Pistricis, & illum
 Fulgenté Leporé, inde pedes Canis, & simul amplá
 Argolicam retinet crebro cum lumine Nauem.
 Tergáque Centauri, atque Nepai portat acumen.
 Inde Sagittari defixum possidet arcum.
 Hunc à clarifonis auris Aquilonis ad Austrum.

σκεψαμένω πάντα κακασμείον διεί κύνκλω
 ἔρανον, εἰ καὶ ἴσος ἔσται δῆμος ἔδειξε,
 καί το πούλλω τρηχάλον γάλα μετ κελύκοι.
 ἔσθ' ἢ τοι χροιλὸν μετ ἀλίγκιος ἐκέπ κύνκλος
 διήταται. τὰ δὲ μέτρα τότοι πιούρωμ πρὶ ἰόντως
 οἱ δύο, τοὶ δὲ σφῆαν μίγα μείσοθ' εἰλίσοιται.
 τῶν δ' ὁ μετ ἰγγύδιε βῆσι κατόρ χρομὸν βορέαιο.
 οὗ δὲ οἱ ἀμφοτέρω κεφαλαὶ διδύμων φορέοιται.
 εἰ δὲ τὰ γῶναται κῆται ἀφρότος ἠτιόχιο.
 λαὸν δὲ κνήμη καὶ αἰσθρόν ὄμος ἐπ' ἀντῶ
 πρόσείας. αἰδουμένης δὲ μέσω ἀγκῶνος ὑπὸρδεμ
 δεξιτέρω ἐπέχει. δ' ἰμόν οἱ δέναρ ὑπόθι κῆται
 ἀσπτόροι βορέω γε, νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἀγκῶν.
 ὁπλοὶ δ' ἴπφοι, καὶ ὑπαύχοι ὀρενίθομ
 ἀκρῆσὺ κεφαλή, καὶ λῆίτ' ὀρενίχοι ὄμοι,
 ἀντῶ διηθόοιται ἐλληλαίμενοι πρὸ κύνκλος
 ἢ δ' ὀλίγον φέρεται νοτιότερη, ὅδ' ἐπιβαίλμα,
 παρδένος δῆλα λείω, καὶ καρκίνος, οἱ μετ ἄρ' ἀμφῶ
 ἐξείης κῆται βεβλεμῶσι. ἀντῶ ὁ κύνκλος
 ἢ μετ ἔσθ' ἠδος καὶ γαστέρα μέχει παρ' αἰδῶ
 τέμνει, ἦν δὲ διωκτικῶς ὑπὸρδε χελύς
 καρκίνος. ἢ χιμαλίστα διχαιόμενόν κα νοήσης
 ὀρεθόν, ἦν ὀφθαλμοὶ κύνκλω ἐκτόρδενοι οἶον.
 τῶ μετ ὄσσημ τεμαλίστα δι' ὀκτῶ μετρηθέντος,
 πέντε μετ ὄσσημ σφῆεται κατ' ἔσθ' ἠτά γαίης,
 τὰ τεῖα δ' εἰ πρὸρ τῆ. δένος δὲ οἱ ὀτρηπαὶ εἰσις.
 ἀλλ' ὁ μετ ὀ βορέω πρὸ κελύκοι ἐσθῆκται.
 δῆμος δ' ἀνπόων ἴ νότῳ μέσον ἀγκῶν
 τίμη, καὶ πόσας ὑδουχῶς, καὶ κήπος ἔρῶ.
 εἰ δὲ οἱ ὅτι λαταῶς ἀτῆρ κῶδ' ἢ μάλα πολλῶ
 ἀνυται, ἀλλ' ὀπόσω ἐπέχει ποσίν. εἰ δὲ οἱ ἀργῶ,
 καὶ μέγα κηταύροιο μετὰ φρομ. εἰ δὲ τε κῆτρη
 σκορπίς, εἰ καὶ τόξοι ἀγῶν ἔξυθῆρ.
 ἢ πύματον κηταύροιο παρδρῶ μῆλος βορέαιο

Condens postremum tangit rota feruida solis:
 Exinde in superas brumali tempore flexu
 Se recipit sedes. hinc orbi quinque tributa
 Nocturnæ partes supra, tres luce dicantur
 Hæc inter, mediam in partem retinere videtur
 Tantus quantus erit collucens Lacteus orbis.
 In quo autumnali atque iterum sol lumine verno
 Exæquat spatium lucis cum tempore noctis.
 Hunc retinens Aries subluce corpore totus,
 Atque genu flexo Taurus connititur ingens.
 Orion claro contingens pectore fertur,
 Hydra tenet flexu Crateram, Coruus adhæret.

Et pauca Chelis stellæ, simul Anguitenentis
 Sunt genua, & summi Iouis Ales nuntius instat.
 Propter Equus capite & ceruicum lumine tangit
 Hoc æquo spatio deuinctos sustinet axis.
 Per medios summo cæli de vertice tranans.
 Ille autem claro quartus cum lumine circus,
 Partibus extremis extremos continet orbes,
 Et simul à medio media de parte secatur,
 Atque obliquus in his nitens cum lumine fertur,
 Vt nemo cui sancta manu doctissima Pallas
 Solertem ipsa dedit fabricæ rationibus artem,
 Tam tornare catè contortos possiet orbes,
 Quàm sunt in cælo diuino lumine flexi,
 Terram cingentes, ornantes lumine mundum,
 Culmine transuerso retinentes sydera fulta.
 Quattuor hi motu cuncti voluntur eodem,
 Sed tantum supra terras, semper tenet ille
 Curriculum oblique inflexus.
 Quanto est diuisus Cancer spatium à Capricorno,
 Ac subter terras spatium par esse necesse est.

ἔς νότον ἑἴλιος φέρεται. τρέπεται γέ μιν αὐτοῦ
χειμέριος καὶ οἱ τέτα μὲν ποδὶ πέμμεται ὑπὲρ

τῶν ὀκτώ, τὰ δὲ πέντε κατ' ἄρῃ χα δινθύονται.
μεσσοῦ δ' ἀμφοτέρων, ὅσως πολλοῖο γάλακτος,

γαῖαν ἔσπευζέφεται κύκλος διχάσι μὲ ἰοικώς.

οἱ δὲ οἱ ἥματα τυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέροισι.

φθίνοντες δέρεος, τὸ τ' ἔαρρος ἰσαμένοιο.

σῆμα δὲ οἱ κελὸς, τῶν τοῖο τε γῶνατα κῆται,

κελὸς μὲν ἔμηνος ἑλληλα μινος ὄξαι κύκλος,

τῶν τε δὲ σκελέων ὅση περιφαίνεται ὀκλαξ.

οἱ δὲ πε οἱ ζῶνι διφυγγέος ὀείων,

καμπήτ' αἰδομένης ὑσῆος ἐν οἱ, καὶ ἑλαφός

κρητήρ. ἐν δὲ κόραξ. ἐν δ' ἀσδρόβ' ἔμολα πολλοῖ.

χρηλαῶν ἐν τῶν δ' ὀλίχα γῶνα φορεῖται.

ἔ μιν αἰντῶ ἀπαμέρεται, δὴ μὲ οἱ ἐγγύς

ζῶντος ἀντῆται μέγασ ἄγγελος. ἡ δὲ κατ' ἀντῆ

ἰππῆν κεφαλή καὶ ὑπᾶχον ἐλίασονται.

ἐὸν μὲν παρβολαδῶν ὀρῶν ποδὶ βολιμεται ἄξωλ:

μεσσοῦ πᾶντας ἔχωμ. ὁ δὲ τέτρατος ἐσφῆκτοται

λοξός ἐν ἀμφοτέροις, οἱ μὲν ἔ' ἐκεί τῶν διεν ἔξωλ

αὐπὸ πῶν τρωτικοῖ. μέσος δ' ἐ μεσσοῦ τε μινει.

ἐκ αὐ ἀθηνάϊος χειρῶν δεδιδο γμῆτος ἀντῆ

ἄλλῃ ἐμῆ (αἰτο κυλινδύμνα τροχαλεια,

ζῶν τε καὶ τόσα πάντα περισφαιρηδμ ἐλίασωλ,

ὡς τὰ γ' οἱ αἰδεῖα παλαγίω (νωαρηρότα κύκλος,

ἔξ ἡῶς ἔ' νύκτα διώκεται ἥματα πάντα.

καὶ τὰ μὲν αὐτέμῃ τε καὶ αὐτία νεόσι διώει

πάντα παραβλήδω. μῖα δὲ σφαιρῶν ἔξιν ἐκείσ' ἔ

ἔξείης ἐκεί τῶν τε κατ᾽ ἄνυσιν αὐσῶς τε.

αὐτὰρ ὅ γ' ὄκεαν ἔ' τῶσιν παρὰ μῆβεται ὑδῶρ,

ἄσπρ' ἀπ' αὐ γῆρῆος αὐδρζομένοιο μάλισσα.

Et quantos radios iacimus de lumine nostro,
 Quis lunæ conuexum ✱ contingimus orbem,
 Sex tantæ poterunt sub eum succedere partes
 Bina pari spatio cælestia signa tenentes.
 Zodiacum hunc Græci vocitant, nostrique Latini
 Orbem signiferum perhibebunt nomine vero.
 Nam gerit hic voluens bis sex ardentia signa.
 A Estifer est pandens feruentia sydera Cancer.
 Hunc subter fulgens cedit vis torua Leonis,
 Quem rutilo sequitur collucens corpore Virgo.
 Exin proiçtæ claro cum lumine Chelæ,
 Ipsaque consequitur lucens vis magna Nepaï.
 Inde Sagittipotens dextra flexum tenet arcum.
 Post hunc orefero Capricornus vadere pergit.
 Humidus inde loci collucet Aquarius orbem.
 Exin squammiferi serpentes ludere Pisces.
 Queis comes est Aries obscuro lumine labens:
 Inflexoque genu proiçto corpore Taurus:
 Et Gemini clarum iactantes lucibus ignem.
 Hæc Sol æterno conuestit lumine lustrans,
 Annua conficiens vertentia tempora cursus.
 Hic quantum terris conuexus pellitur orbis,
 Tantundem patens supra mortalibus extat.
 Sex omni semper cedunt labentia nocte.
 Tot cælum iussu fugientia signa reuisunt.
 Hoc spatium tranans cæcis nox conficit vmbriis
 Quod supra terras prima de nocte relictum est.
 Quod si solis aues certos cognoscere cursus,
 Ortus signorum nocturno tempore vises,
 Nam semper signum exoriens Titan trahit vnum.
 Sin autem officiens signis mons obstruet altus,
 Aut adiment lucem cæca caligine nubes,
 Certas ipse notas cæli de tegmine sumes.
 Ortus atque obitus omneis cognoscere possit.

κερκίτοι εἰς αἰόντα κυλίνδεται. ὅσον ἅπαντῃ
 αἰτέλων ἐπέχει τόσον γέμει δῆλο-διδύωλις.
 ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀποτέμεται ἀνγῆ,
 ἐξολκίς ἂν τόσ' ἤμιν ἔσσοισαί μοι. ἀντάρ ἐκασπ
 ἴση μετρήθησαί δύνω ποδὶ τέμεται ἄστρα.
 ζώϊοι δὲ κύνεσσιν ἐπίκλῃσιν κελεύεσι.
 ἔφ' ἐνὶ κερκίτος ἔστι, λέων τ' ἔσ' ἔφ', καὶ ὑπ' αὐτῷ
 πῆλκτος, αἰ δ' ἐπὶ οἱ χηλαὶ, καὶ σκορπίος ἀνὴρ,
 ἔξεντῆς τε, καὶ αἰζονόρος, ἔσ' δ' αἰζονορῆϊ

ὑδρὸς ἄστρος, ὄνο δ' ἀντ' ἐπ' ἰχθυόσιν ἀστρούονται.
 ἔφ' δὲ μετὰ κελὸς, ταυρὸς τ' ἔσ' ἔφ', δίδυμοί τε.
 οὐ πῖς ἠέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσι,
 πάντ' ἐπιαυτῶν ἄστρ. καὶ οἱ ποδὶ ἔδρον ἰόντα
 κύνεσσιν, ἀέξονται πᾶσαι ἐπικαίρωσι ὄραι.
 τῶ δ' ὅσον κύνεσσιν κατ' ὀκτακοῖο διώπται,
 τόσον ἔσσο γαίης φέρεται, πᾶσιν δ' ἔσ' ἐν κῆ
 ἔξ αἰεὶ δύνεσι δυοδενκάδος κύνεσσιν.
 τόσαι δ' αἰτέλωνεσι. τόσον δ' ἔσ' μῆκος ἐκάσπ
 ὑξ αἰεὶ πεταύεται, ὅσον τέ πῆρ ἤμισυ κύνεσσιν
 ἀβρομένης ἀπ' ἐν κῆς ἀέρεται ὑπόδι γαίης.
 ἔκασπ ἀπόβλητον διδοκηνμένον ἤματι εἴη
 μοιράων σκέπησται, ὅτ' αἰτέλωνεσι ἐκάσπ.
 αἰεὶ γὰρ τᾶων γε μῆ σωματέρχεται ἀνὴρ
 ἠέλιος. τὰς δ' ἂν γε ποδὶ σκέψαιο μάλισσα
 εἰς αὐτὰς ὀρόρων. ἀτὰρ εἰ τι φέεσσι μέλαινα
 γίνονται, ἢ ὄρεος κεκρυμμένα αἰτέλωνεσσιν,
 σῆμα τ' ἐπὶ βρομέοισιν ἀφῆρότα ποινήσασται.
 ἀνὴρ δ' ἂν μάλα τοι κούρων ἐκὰ τῶνδε διδοίη
 ὀκτακοῖο, τὰ τῶ ποδὶ πᾶσι φέρεται εἰοὶ ἀντῶ,

Quæ simul existant cernes, quæ tempore eodem
 Præcipitent obitum nocturno tempore nosces.
 Iam simul vt supero se toto lumine Cancer
 Extulit, ex templo cedit delapsa Corona.
 Et loca conuisit caudâ tenus infera Piscis.
 Dimidiam retinens stellis distincta Corona
 Partem, etiam supera atq; alia de parte repulsa est.
 Quâ tamen insequitur Piscis, nec totus ad umbras
 Tractus, sed supero contactus corpore cedit,
 Atq; humeros vsque à genibus Cancrúmq; recõdit
 Anguitenens validis magnû à ceruicibus Anguem.
 Iam vero Arctophylax non æqua parte secatur.
 Nam breuior clara cæli de parte videtur.
 Amplior infernas depulsus possidet umbras,
 Quattuor hic obiens secum deducere signa
 Signifero solet ex orbi. tum serius ille
 Cum supera sese satiauit luce recedit,
 Post mediam labens claro cum corpore noctem.
 Hæc obscura tenens conuestit sydera tellus,

At parte ex alia claris cum lucibus errat,
 Orion humeris, & lato pectore fulgens
 Et dextra retinens non cassum luminis ensẽ.
 Sed cum de terris vis est patefacta Leonis,
 Omnia quæ Cancer præclaro detulit ortu,
 Cedunt obscurata, simul vis maior *
 Pellitur, ac flexo confidens corpore Nisus.
 Iam supero ferme depulsus lumine cedit,
 Sed læuum genu atque illustrem liquit in altum
 Plantam. tum cõtra exoritur clarum caput Hydræ,
 Et Lepus, & Procyon, qui sese feruidus infert
 Ante Canem, inde Canis vestigia prima videntur.
 Non pauca è cælo depellens signa repente,
 Exoritur candens illustria lumina Virgo

ἡρόδεμ ὀππῆμας κείνωμ φορέουσιν ἐκείστω.
 ἔοι ἀφαιρότατοι ὅτε καρκίτος ἀντέλῃσιν
 ἀσπρόσθ' ἀμφοτέρωθεν ἐλισσόμενοι ποδί κήνται,
 τοὶ μὲν δ' αὖν ὀππῆμας, τοὶ δ' ἴσ' ἐπέρης αἰονόσθ'.
 δῶμα μὲν σέφαρος, δῶμα δὲ κῆρ' ἀλχηρὶ χεύσ.
 ἡμῶσ μοί κεν ἴδῃαι μετῆροσ, ἡμῶσ δ' ἦδη
 ἐχάλαϊ βαλμασι κατόρρομοῖσ σεφαλοιο.
 ἀντῆρ' ὄγ' ἴσ' ὀππῆμασ τετραμμοῖσ, δῆμα μὲν ἔπω
 ρασέει νεαίρη, τὰ δ' ἔσπρ' ὀππῆμασ νυκτὶ φορέται.
 τὸ δὲ καὶ εἰς ὤμοισ' κατὰ γῆ μολοδόν ὀλιχρῶσ
 καρκίτος ἐκ γονάτων· κατὰ γῆ δ' ὄσιν αὐχένος ἐγγύσ.
 ἔσ' αὖ ἔτ' ἀρκυφύλαξ εἶη πολὺσ ἀμφοτέρωθεν,
 μέσων ἡμῶσ, τὸ δ' ἴσ' πῶσιν ἀνυχοσ ἦδη.
 τέτρασι γὰρ μείρασ ἦδη κελύοντα βοώστω
 ὠκεανὸσ δέχεται· ὅδ' ἐπὶ πῶσ φάεσ κορέσται,
 βυλντῶ δ' ἐπέχει πλεῖον δίχα νυκτὸσ ἰσῆσ,
 ἡμῶσ ὅτ' ἡελίοιο κατόρρομοῖσ δύνται.
 κενταί τοι καὶ νύκτ' ἐποπῆ δύντω λέρνται,
 ὡσ οἱ μὲν δῶσιν. ὅ δ' ἀντίοσ ἔδεν ἀεικίσ,
 ἀμ' ὄσ' μὲν ζώνη, ὅ δ' ἀμφοτέροισι φακίτ' ὀσ
 ὤμοισ' ὠείωσ, ξίφεοσ γέμν' ἰσ πεποιθῶσ,
 πάντα φέρωμ ποταμῶν, κέρκοσ παρατένεται δῆμα.
 ἐρχομῶσ δὲ λείοντα μὲν κῆρ' πάντα φέρονται

καρκίτ' ὄσ' ἐδύντω· καὶ αἰετόσ. ἀντῆρ' ὄγε γνύξ
 ἡμῶσ, δῆμα μὲν ἦδη, ἀπῆρ' ὄσιν καὶ πῶσ λαϊδῶμ
 ἔπω κνυμῶσιν τοσ ἔσπρ' ὀππῆμασ ὠκεανοῖσ.

ἀντέμα δ' ὄσ' κεφαλή, χερσῶσ τε λαγυρόσ.
 καὶ προκύν, προτόροί τε πῶσ κνωῶσ ἀνδρομοῖσ.

ἔμοίδῃσ ὀλίγησ γαίησ ἔσπρ' ὀππῆμασ βαλμα

Cedit clara Fides Cyllenia: mergitur vnda
 Delphinus, simul obtegitur depulsa Sagitta:
 Atq; Auis ad summam caudam, primasq; recedit
 Pennas, & magnus pariter delabitur Amnis.
 Hic Equus à capite, & longa ceruice latefcit.
 Longius exoritur iam claro corpore serpens,
 Crateráque tenus lucet mortalibus Hydra.
 Inde pedes Canis ostendit iam posteriores,
 Et post ipse trahit claro cum lumine puppim.
 Insequitur labens per cæli numina Nauis,
 Hæc medium ostendit radiato stipite malum.
 Et iam iam toto processit corpore Virgo.
 At cum procedunt obscuro corpore Chelæ,
 Existit pariter larga cum luce Bootes.
 Cuius in aduerso est Arcturus corpore fixus,
 Totâque iam supra fulgens prolabitur Argo,
 Hydrâque, quòd latè cælo dispersa tenetur,
 Nondum tota latet, non caudam contigit vmbra,
 Iam dextrum genu, & decoratam lumine suram
 Erigit ille vagans vulgato nomine Nifus,
 Quem nocte extinctû atq; exortum vidimus vna
 Persæpe, vt paruum tranans geminauerit orbem.
 Hic genu & suram cum Chelis erigit alte:
 Ipse autem præceps obscura nocte tenetur
 Dum Nepa & Arcitenens inuisant lumina cæli.

Nam secum medium pandet Nepa, tollere vero
 In cælum totum exorians conabitur arcum.
 Hic tribus elatus cum signis corpore toto
 Lucet, at exoritur media de parte Corona.
 Caudâque Centauri extremo candore refulget.
 Hic se iam totum cæcas Equus abdit in vmbas,
 Quem rutila fulgens pluma præteruolat Ales.
 Occidit Andromedæ clarum caput, & fera Pistrix

πρῶτος αἰτέλιος· λύρη τόπε κνυλλωαίη,
 καὶ διελθὶς διώξει· καὶ θύπρινος οἶδος.
 σὺ τοῖς ὄρνιθος πρῶτα πῆδρά μίσηφι παρ' ἀντὺ
 ἔρῳ, καὶ ποταμῶιο παρηνοεῖα σκιοῶνται
 διώξει δ' ἵππειν κεφαλή, διώξει δὲ καὶ ἀνχλώ.
 αἰτέλιος δ' ὕδρον μὲν ἴσ' πλείον' ἄχει παρ' ἀντὺ
 κρηπῆρα. φθάμενος δὲ κύμα πρὸς αἰνυται δῆλως,

ἔλκων ἰζόπιθον πρῶτον πολυτερέος ἀργῆς.
 ἢ δὲ δέει γαίης ἴσον διχῶσαι κατ' ἀντὺ,
 πρῶτος ἡμὸς ἀπασα παραιόδει ἀρπυγῆται·
 ἔδ' αὖ ἐπὶ χόμλαι χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάσσα,
 ἄφασσι ποδίον· ἐπεὶ μέγα σῆμα βοῶτης
 ἀθρόος αἰτέλιος βεβολημένος ἀρπυγῆται.
 ἀργῆ δ' ἔ' μαλ'λα πᾶσα μετῆρος ἔασεται ἕδη.
 ἀλλ' ὕδρον· κέχυται γὰρ οὐ ἔραση ἡλιθα πομῆ,
 ἔρῆς αὖ δέοις μόνον δ' ἴσ' χηλαὶ ἄγασις
 δεῖνόν ἐφισπῶτ' ὀμιχέα. τῆ μὲν ἔπειτα
 δεξιτέρῳ κνήμῳ ἀντ' ἐπιγυῶιδος ἄχεις
 αἰεὶ γνῆξ, αἰεὶ δὲ λύρη παρτωπῆδος.
 οἱ ἵνα ὄσον ἄϊσον Ἐστυραίων εἰδέλωσ
 ἀμφοτόρον διώοντα καὶ ἰζ' ἐπέρος αἰόοντα
 πομῶκισ ἀντυχεῖ θηθύθρα· τῆ μὲν ἄρ' οἴη
 κινήμη σὺ χηλῆσι φαένεται ἀμφοτέρῃσι.
 ἀντὺ δ' ἐς κεφαλῶν ἐπιπυ τετραμμοῖος, δῆλως
 σκορπίον αἰτέλιοντα μείη, καὶ ῥήτορα τόξω.
 οἱ γὰρ μιν φορέσιν, ὁ μὲν μέσον δῆλα τε πάντα,
 χεῖρα δὲ οἱ σκαυῶ κεφαλῆτ' ἅμα τόξον ἀγινῆ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὡς τείχε πάντα καταμελεῖσὶ φορέται.
 ἡμῶσι δὲ σεφαλοιο, καὶ ἀντὺ ἔχασον ἔρῳ
 κρηπῆρα, φορέσιν ἀνδρῶ μλαι ἐπὶ χηλαί.
 πῆμος ἀποχομῶλω κεφαλῶν μεταδύεται ἴππος,
 καὶ πρῶτος ὄρνιθος ἐφέλκεται ἔχασον ἔρῆ.
 διώξει δ' αἰδουμείδης κεφαλή· δ' δὲ οἱ μέγα δεῖγμα

Labitur horribiles epulas funesta requirens.
 Hanc contra, Cepheus non cessat tendere palmas,
 Illa vsque ad spinam mergens se cœrula condit:
 At Cepheus caput atq; humeros palmâsq; reclinat.
 Cum vero vis est vehemens exorta Nepaï,
 Latè fusa volat per terras fama vagatur
 Vt, quondam Orion manibus violasse Dianam
 Dicitur, excelsis errans in collibus amens,
 Quos tenet, Aegæo defixa in gurgite *
 Brachia quæ viridi conuestit tegmine vitis.
 Ille feras vecors amenti corde necabat,
 Oenopionis auens epulas cœnare nitentes.
 At verò pedibus subito percussa Dianæ
 Insula discessit, dissectâque saxa reuellens
 Perculit, & cæcas lustrauit luce lacunas.
 E quibus ingenti existit cum corpore, præ se
 Scorpios infestus præportans flebile acumen.
 Hic valido cupidè venantem percudit ictu,
 Mortiferum in venas figens per vulnera virus:
 Ille graui moriens constrauit corpore terram.
 Quare cum magnis sese Nepa lucibus effert,
 Orion fugiens commendat corpora terris.
 Tum vero fugit Andromeda, & Neptunia Pistrix
 Tota latet. cedit conuerso corpore Cepheus,
 Extremas medio contingens corpore terras.
 Hic caput & superas potis est demergere partes,
 Infera lumborum nunquam conuestiet vmbra:
 Nam retinent Arctoi lustrantes lumine suras.
 Labitur illa simul gnatam lachrymosa requirens
 Calsiepia, neque ex cælo depulsa, decore
 Fertur nam verso contingens vertice primùm
 Terras post humeros euersa saepe refertur.
 Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ,
 Cû quibus, vt perhibent, ausa est cõtendere forma.
 Hæc obit inclinata, at pars exorta Coronæ est.

κίπτος ἠδὲ οἰσὶς ἐπαύγῃ νότος. ἀντία δ' αὐτὸς
 κηφθὺς ἐκ βορέω μεγάλη ἀνά χειρὶ καλῶως.
 καὶ δ' ἄν' ἐς λαθλὴν τετραμμοῖον, ἄχει παρ' αὐτῷ
 δωδ. ὡτὲρ κηφθὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμφ,
 κρημπαὶ δ' ἄν' ὡσταμοῖο, καὶ ἀντὶκ' ἐπὶ ῥυμοῖοιο

σκορπίου, ἐμπίπτοιεν ἐϋρῶος ὠκασοῖο.
 ὅς καὶ ἐπὶ ῥυμῶος φοβέει μέγα ὠείωνα.
 ἄρτεμυς ἰλήκοι. προτέρων λῶρος οἴμιν ἔφατο
 ἔλκηθρι πέπλοιο χίφ, ὅτε θηλεία πάντα
 κερτόρος ὠείων σιβαρῆ ἐπέκρησε κορυῆ,
 λήρης ἀρνύμῶος κείτω χάλειν οἰνοπίωνι.
 ἠ δὲ οἱ δὲ αὐτῷ ἐπετένατο θηλείων δῆλο
 νήσοι, ἀναρῆξασα μέσους ἐκέρτορε κελθόντος,
 σκορπίου. ὅς ῥα μιν ἔτα καὶ ἔκτανε πομπὸν ἐόντα
 πλοῖοτόρος προφανέος. ἐπεὶ ἄρτεμυ ἠκαστα αὐτῷ.
 πέντεκα δὴ καὶ φασὶ πόραιοθεν ἐρχομένοιο
 σκορπίου, ὠείωνα πῶδ' ἕρπονός ἐρχατα φθύγῃς.

ἔ δὲ μιν ἀνδρομέδης καὶ κίπτος ὅσ' ἐλέειπτο,
 κείτω δ' ἀντέμονος ἀπὸν δέσ. ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖ
 παυσίδη φθύγῃδῃ. ὁ δὲ ζώνη τότε κηφθὺς
 γαῖαν ἐπιξυῖ, τὰ μὲν εἰς κεφαλῶν μαλλὰ πάντα
 βελήων ὠκασοῖο, τὰ δ' ἔ δὲ μιν, δὴ τὰ γ' αὐτῷ
 ἄρκετο κρυλῆσι πῶσας καὶ ῥῶνα καὶ ἰξῶ.
 ἠ δὲ καὶ αὐτῷ παιδὸς ἐπείγεται εἰδύλοιο
 δειλὴν κείτω πέταια. τὰ δ' ἐκείτωι κ' κόσμον
 φαίνονται ἐκ δίφοιο πῶδ' οὐ καὶ χεῖρ' οὐ πῶρδεσ.
 ἀλλ' ἠ γ' εἰς κεφαλῶν ἴση δύνετ' ἀρνύτῃει
 μερομοῖα γονάτων. ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἐμεμον ἐκείτη
 δωείδι καὶ πανόπῃ μεγάλων ἀτόρ' ἰσώσασαθαι.
 ἠ μὲν ἄρ' εἰς ἐτέρῳ φέρεται. τὰ δὲ νεόθι μάλ' ἔστι
 ἕρπονός ἀντιφείρῃ, σεφαλοῖο τὸ δὲ θύτορα κύκλα,

Altera. cum caudaque omnis iam panditur Hydra
 At caput & totum sese Centaurus opacis
 Eripit è tenebris, linquens vestigia parua.
 Ipse feram dextra retinet, prolabitur inde
 Anguinenés capite & manib⁹. profert simul Anguis
 Iam caput & summum flexo de corpore lumen.

Hic ille exoritur conuerso corpore Nifus,
 Aluum, crura, humeros, simul & præcordia lustrás:
 Et dextra radios læto cum lumine iactans.
 Inde Sagittipotens superas conuifere lucas
 Instittit, & mergit Nifi caput. & simul effert
 Sese clara Fides, & promit corpore Cepheus.
 Feruidus ille Canis toto cum corpore cedit.
 Abditur Orion. obiit Lepus abditus vmbra.

Inferiora cadunt Aurigæ.

Inde obiens Capricornus ab alto lumine pellit
 Aurigam, instátémq; Caprá paruos simul Hædos:
 Et magnam antiquo depellit nomine Nauem,
 Crus dextrúmque pedem linqués obit infera Perseus
 In loca. tum cedens à puppi linquitur Argo.

Obruitur Procyon, emergunt Alites vnâ.
 Et volucris terris existit clara Sagitta.

AVIENVS.

pérque notum rutila cum numinis Hydra
 Delphinum paruas promit Capricornus in auras.

ὕψους τ' ἐχαλιῶν, φορέει τ' ὄκονταύροιο
 σῶμα τε καὶ κεφαλῶν, καὶ θηρίον, ὅθ' ἐνὶ χειρὶ
 δεξιτέρῃ κένταυρος ἔχει. τοῖδ' ἀνδιμύεσι
 πόξον ἐπὶ ῥόμβρον πρότεροι πόδ' ὄν' ἰσώποτα φηρός.
 τόξω καὶ ἀπείροφλος καὶ σῶμα δ' ὀφείχε
 αἰτέλλει ἐπόνυ. καρδίαια δ' ἀνὸς ἀγνῆ
 σκορπίος αἰτέλων. αἰάγυφ δ' ἀντὰς ὀφείχε
 χεῖρας. καὶ προτέρω ὄφρος πολυτερείος ἀνυλῶ.
 πόγε μὲν αἰ γένιασιν, ποδὶ γὰρ πετραμμυίος αἰε
 αἰτέλλει, τότε μὲν παραίτης ἰξέρχεται ὄφρα,
 γυῖα τε καὶ ζώνη καὶ σήδεα πάντα καὶ ὄμοι
 δεξιτέρῃ (ῥω) χειρὶ. κείρη δ' ἐπέρος μὲν χεῖρὸς
 τόξω ἀνέρχονται καὶ βρότη ἀντέμονυ.
 σὺ πῶς ἐρμαῖν τε λύρη, καὶ σήδεος ἄχεις
 κηφθὺς ἠὲσ παρελαύνεται ὠκεανοῖο.
 ἦμος καὶ μεγάλοιο κωδὸς πᾶσαι ἀμρυγαί.
 διώεσι καὶ πάντα κατέρχεται ὠρίωνος.
 πάντα γε μὲν ἀτέλεσα διωκομοῖοιο λαγυθ.
 ἀλλ' ὄχ' ἠνίοχα ἔειφοι, ἔδ' ὠλενὴ αἰε
 ὄνυς ἀπὸρχεται. τὰ δέ οἱ μεγάλλω ἀνά χεῖρα
 λαμπώνται, καὶ οἱ μελέων διακίκεται ὄφρα.
 κηῖσαι χεῖμασσο, ὅτ' ἠελίω (ῥω) σπυ.
 ὄφρα τὰ μὲν, κεφαλῶν τε καὶ ὄφρα χεῖρα καὶ ἰξω
 αἰγροδῶς ἀνιὼν κατὰ γυφ, τὰ δέ νείατα πάντα
 ἀντῶ βροθῆει κατέρχεται. ἔδέ' ἔπερσθὺς,
 ἔδ' ἐπ' ἀκρὰ κέρμβαι μούφ πολυτερείος ἀργυθ.
 ἀλλ' ἦτοι πέρσθὺς μὲν, ἄτορ γουὸς τε ποδὸς τε
 δεξιτέρῃ, δύνεται. πρύμνης δ' ὄσον εἰς πῶδια γυφ.
 αὐτὰ δ' αἰγροδῆϊ κατέρχεται ἀντέμονυ.
 ἦμος καὶ προκύνωι δύνεται. τὰ δ' ἀνέρχεται ὄφρα
 ὄφρος τ' αἰντὸς τε, τὰ τε πῶρον ὄφρος ὄφρου.
 τερείαι, καὶ τῶν ἀνυτῆριαι ὄφρος ὄφρου.

Et matutino confurgit Aquarius orbe.
 Os Equus atque pedes nouus exerit. ecce cadentis
 Parte poli trahit occiduum nox atra sub æquor
 Centaurum cauda, sed non caput aut humerorum.
 Vasta simul recipit, perfistit pectore celfo.
 Cornipedis species, & cælum vertice fulcit.
 Ora dehinc Serpens & prima volumina tantum
 Conditur, ingentis late tamen agmina caudæ
 Ponè trahit, subit ista solum, subit æquora rursum,
 Integer Oceani cum se Centaurus in vndas
 Iecerit, atque nouo vibrauit sydere Piscem:
 His summa cæli surgentibus, ille per Austrum
 Piscis item planta quam pulcher Aquarius vrget
 Redditur, haud toto tamen hic se corpore promit,
 Sed manet alterius venientis tempora signi.
 sic brachia mœstæ

Andromedæ, sic crura dehinc, humerique nitentes
 Paulatim recauo redeunt maris aurea cælo
 Postquam adolent Pisces, incendia denique Pisces
 Cum rutilant mundo, dextrâ hæc attollet in vlnam.
 Lauâque Virginei rursum se corporis edunt.
 Phryx postquam pecoris proruperit ortus,
 Australè hic Aries Aram procul admouet vndis,
 Gurgitis occidui qua lux redit, excitat idem
 Persea proceri sustollere verticis astra,
 Et clatos fulgere humeros: at cætera nondum
 Sunt exempta solo, quin totum hoc inuida veri
 Natura ambigua rerum ratione reliquit,
 Extimus an reliquos Aries produceret artus
 Perseos, an Tauro freti pelleret assurgente.
 Hoc vnà cælum subit integer, haud
 Viscera nascentis noua Tauri deserit astra.
 Quippe huius flammis Aurigæ sydus inhæret,
 Nec tamen hûc totum sustollit Taurus in æthram.

ἰσως δ' ὑδὸ χροιο νέου ποδιπελομένοιο

ποσσί τε καὶ κεφαλῆ ἀνελιάσεται· αὐτίκα δ' ἰσως

ἰσὺ εἴης κένταυρον ἐφέλικται ἀσφίη ἴσξ.

ἀλλ' ἔ· οἱ διώαται κεφαλῶν, ἔδ' ὀρέαο ὤμω

αὐτῶ σὺ δώρηκι χεθεῖν· ἀλλ' αἰσποπας ὕσσης

ἀνχίλω κατὰ γὰρ σφίρω, καὶ πάντα μέτωπα.

ἢ δὲ καὶ ἰσὺ πιδεν πομῆ μοίη· ἀλλ' ἄρα καὶ τῶ

αὐτῶ κοιτάρω, ὅσῳ τ' ἰσὺ δὲ ἀντέμοισιν,

ἀθρόοι ἐμφέρεται· ὅδ' ἰσὺ ἰσὺσιν ἐρχεται ἰσὺσ

αὐτῶ κυναίω ἔσποκῆ μινος αἰσκηδρῆι,

ἔπυ ἄδλω, ὀλίγον δὲ δουδεκῆσά μένη δῆλω.

ἔτω καὶ μορδαὶ χερσὺ καὶ γυῖω καὶ ὀμοί

αἰσδομέδης διχα πάντα, τὰ μὲν πῆρος, δῆλα δ' ὀπίστω

ταίνεται ὀκασιόιο, νέου ὅσῳ τε πορλίωται

ἰσὺ δὲ ἀμφοτέροι· τὰ μὲν οἱ καταδεξιά χερσὺ

αὐτῶ ἐφέλικται· τὰ δ' αἰσδορῆ νεόδεν ἔλκει

κεῖος αἰσδορῆ μινος· ἔδ' καὶ ποδιπελομένοιο

ἔσδορῆδεν καὶ ἰσδορῆ δυντίειον· αὐτὰρ σὺ δῆλω

πῆρος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλῶν τε καὶ ὤμω·

αὐτῆ δὲ ζώνη καὶ ἔ· ἀμφίεστα πέλοιθ,

ἢ κειῶ λήρηνη φαίνεται ἢ ἔδ' ταύρω.

σὺ τῶ πινσυδῆ ἀνελιάσεται· ἔδ' ὄγε ταύρω

λέωται ἀντέμοιθ ἔπει μάλ' αἰ οἱ σισαρηρῶς

Aurigam falsis euoluunt fluctibus amnem
 Surgentes Gemini, Taurum Capra plantaque læua
 Atq; Hædi exuperant, cū primū rursus ab vndis
 Cetosa in superum referuntur viscera cælum.
 Eminus ingentem condit pars prima Bootem.
 Quattuor hic etenim signis surgentibus altum
 Vix penetrat pelagus, neque summa totus ab æthra
 Labitur Arcturus, manus olli quippe sinistra
 Juge manet, celsisque subducitur Vrsis.
 At cum iam pedibus repetit fluxus Ophiuchus
 Vt genua Oceanus vasto procul æquore condat,
 Signum erit Eoa Geminos procedere parte,
 Nec lateri Pistris cuiquam vicina videtur:
 Sed cum tota super sustollitur, expuit atram
 Iam pelagus speciē, nec adhuc tamē extima sorbēt:
 Quin nec nascentis suspectat nauita ponto
 Agmina prima Padi cælo tum feruere aperto,
 Vicinasque faces rutili manet Orionis.
 Curricula vt solers vero mox indice discat
 Certa tenebrarum, possitque fideliter astro
 Explorare notos, & tuto carbasa ponto:
 monet alta Iuppiter æthra
 Singula nos, facilis veram dedit arbiter artem.
 Nōne vides, primū cum Phœbe in cornua surgit
 Tenuia, & angusto lumen iacit ore per æthram
 Decedente die, pronōque ab tramite Solis,
 Promat vt ingressi solers tibi tempora mensis?
 sunt tales quattuor ortus
 Marcentis Luna, quales sub mense renato
 Quattuor exurgunt languentis luminis vmbra,
 Atque bis octonas includunt ordine luces.
 At decedentis postrema crepuscula noctis,
 Bis sex signa tibi quæ versat signifer orbis
 Monstrabunt nam Phœbus singula mutat

ἔνιοχος φέρεται. μοῖρα γέμει δ' ἄπαιτή
 ἀθρόος ἀντέλλει. δίδυμοι δέ μιν ἔλθον ἀγοῖαν.
 ἀλλ' εἰφοὶ λαοῖτε δύναν ποδὸς ἀγί (ὡς αὐτῆ
 σαύρω συμφορέονται, ὅτε λαοὶ τε καὶ ἔρη
 κήτος ἀδερῖοιο πδραῖόθεν ἀπέλωσι.

διώξ δ' ἀρεθφύλαξ ἦδη πρῶτη τότε μίση,
 τάλων, αἰπίσιν δὲ μὲν ἄτορ χεῖρὸς κατ' ἀγοῖαν
 λαῖος. ἢ δ' αὐτῶ μεγάλη ἔσπετο Μετου ἀρεθ.
 ἀμφοτέρω τε πῶδ' ὅτε καταδυομένης ὀλίγη
 μέσφ' αὐτῶν γυαλῶν δίδυμοις δ' ὄμμα πτύχῳ
 ἔξ' ἐτέρης αἰῖσαι. τὸ τ' ἔκαστι κήτος ἔδελ
 ἔλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅληρ δέ μιν ὄλεσε ἦδη.

ἦδη καὶ ποταμῶν πρῶτης ἀλῆς Ἰβανῶν
 καμπαῶν αἰκαθάρῳ πελαγισκέλαι τὸ καινῶτες,
 αὐτῶν ἐπ' ὠείωνά μείων, εἰ οἱ πόδι σῆμα
 ἢ νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλῆθ' ἀγγείλει.

πάντα γὰρ τῶν γε ποτῶν θεοὶ αἰφροῦσι λήρον.
 ἔχ' ὄρασιν, ὀλίγη μὲν ὅταν κδραῖωσι σελιῶν
 ἠσπρόδερμ φαίνεται, ἀεξομοῖοιο διδάσκει
 μῖνός, ὅτε πρῶτη ἀποκίδναται αὐτόθεν ἀνγῆ,
 ὄβον ἐπισκίαιεν, δ' τέτρατον ἔμρ' ἰῶσα,

ὅκτ' ὁ δ' ὡς διχασί, διζόμενα δὲ καιτὶ προσώφω,
 αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρακλίνουσα μέτωπα
 εἶρη ὁποσοῖα μῖνός ποδιτέλλεται ἠὲ.
 ἄκρη γε μὲν νυκτῶν κείναι δυοκαδέκα μοῖραι
 ἀρκυαῖ ἴβειπιν, τὰ δὲ πρὸς μέγαλ' εἰς οἴαντόλα.

Semper & alterno succedit in omnia lapsu,
 vel cum deuexus in vndas
 Labitur, & rebus formam absumpsere tenebræ
 Vel matutino redit in cunabula
 Cum pelago, & rebus suffudit luce colores.
 Sic diuersa diem comitantur sydera semper.
 Sed prim * exordia sumpsit ab anno,
 Torreret rutilo cum Phœbus sydere Cancrum,
 Cingula cum veheret pelagus procul Orionis,
 Et cum cæruleo flagraret Sirius astro.
 Hoc vt fontem, vnde & duxit tempora Lunæ
 Nauita quo longum facili rate curreret æquor,
 Et quo ruris amans telluri sacra parenti,
 Crederet, ingenti que petat indagine semper,
 Seu qui vela falò, seu qui dat semina terræ,
 Hæc mora discendi breuis, huc labor, & breue tēpus
 Poscitur, innumeros habet autē industria fructus.
 Vtilitas te certa manet, prænoscere motus
 Si libet aerios, & tempestatibus ipsis
 Edere principium, te primum sponte procellis
 Arcebis rapidis, te rursus principe fluctus
 Vitabunt alii, si certis singula signis
 Tempora discernas.
 Sæpe etenim quanquam tranquillæ noctis amictu
 Mitia portenti requiescunt terga profundi,
 Doctus securam subducit ab æquore classem
 Nauita, & a cæta retinet statione phasellum,
 Cum matutinæ præsensit signa procellæ.
 Nanque aliàs cælo tum tertia lumina Phœbus
 Exerit.
 Crebro quinta dehinc lux comouet amphitritem.
 Sæpe inopina mali clades ruit, omnia certis

Hec sex car-
mina non
cōvertit A-
uienus. Ita-
que septimū
primo pagi-
næ superio-
ris respon-
det,

ὦρην μοί τ' ἀρόσου νήδους, ὦρην δὲ φυτῶσιν.
 ἐκ διὸς ἦδη πάντα πεφασσμένα πάντ' ἐκείναι,
 καὶ μοί ἕς καὶ νῆϊ πολυκλύστου χερσίν
 ἐφάσαστ', ἢ δεινὸν μνημηκόος ἀρχιτέροιο,
 ἢ ἐτέων δῆλων, οἷτ' ὠκεανὸν ἀρούονται.
 ἀσδρόβη ἀμφιλύκης, οἷτε πρώτης ἔκινητός.
 ἦτοι γὰρ εὖδὲ πάντας ἀμείβετο εἰς οἰωνῶν
 ἠέλιος, μέγα δ' ὄγκον ἐλάυνων. δῆλοτε δ' ἄλλω
 ἐμπελάσει, ὅτε μοί τ' ἀνιῶρ, ὅτε δ' ἀντήκε δῶων
 δῆλος δ' ὁμοίω ἀσπὲρ ἐπιδέρεχται ἠῶ.
 γινώσκεις τάδε καὶ σύ. τὰ γὰρ ζυγαίεθται ἦδη
 οἰνεία καὶ δεχθῆ κύκλα φαίνετο ἠελίοιο,
 ὅσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔξαθρον ὠείωνται.
 νύξ ἐπιδινεῖται, κινῶν τε θρασυῶν ὠείωνται.
 οἷτε ποσειδάωντος ὀρώμενοι ἢ διὸς ἀντὶ
 ἀσδρόβη ἀνθρώποισι πετυγμένα σημαίνουσι.
 τῶν κείνων πεπόνθη. μέλει δὲ τοῖσι, εἴ ποτε νῆϊ
 πωσθῆναι, βύρην ὅσα πρὸ κεχρημένα κείναι
 σήματα χεμελοῖς ἀπὸ μῆνις ἢ λαίλαπι πόντου.
 μόχθος μοί τ' ὀλίγος, δὲ δὲ μύριοι ἀντήκε ὄνασθ
 γίνετ' ἐπιφορῶντος αἰεὶ πεφυλαγμένω ἀδελφί.
 ἀντὶς μὲν τὰ πρῶτα σαώτορος, βύ δὲ καὶ δῆλος.
 παρὰ πᾶν ὠνησεν ὅτ' ἐγγύδει ὄρορε χεμελός.
 πομάκι γὰρ καὶ πῶς τε γαλιναίη ἔσθ' ὀνητὴ
 νῆα πόδισέ με πεφοβημένος ἦει θαλάσσης.
 δῆλοτε μὲν τείτον ἢ μὲν ἐπιτρέχει, δῆλοτε πέμπτοισι.
 δῆλοτε ἀπεφασσμένοι κἀκὸν ἴκθω. πάντα γὰρ ἔπα
 ἐκ διὸς ἀνθρώποι γινώσκωμεν, ἀλλ' ἐπὶ πομά
 κέκρυπται, τῶν αἰ κε δέλη καὶ ἐς ἀντήκε δώσει.
 ζῆτος. ὁ γὰρ οὗτω γενεῶν ἀσφραδι ἀναφαιδρὸν ὀφέμεν,
 πάντο δὲ εἰδόμενος, πάντ' ὄγε σήματα φαίνωται.

Indiciis tibi Luna dabit, seu lucis vtrinque
 Cæsa facem, seu cum teretem concrefcit in orbem.
 Sol quoque venturas aperit tibi sæpe procellas
 Sydera produccens, & cum ✱ fydera condit,
 Nec minus ex aliis aderit cognoscere motus
 A Equoris, & magnos cæli callere tumultus,
 Cynthia cum primùm cælo noua cornua promit,
 Cautus vtrinque deam circunfpice. nanq; reuerfæ
 Nequaquam femper fimilis lux imbuir ortum.
 Sed fpecies diuerfa trahit, varióque notatur
 Formarum primi cum furgit luminis igne.
 Tertia cum rutilat, tum maior fyderis æthram
 Scandit, & aereas quarta face luminat oras:
 Ingredientis erit plenè tibi nuncia menfis:
 Hæc caftigato fi tertia fulferit ortu
 Pura, fic vt cædis ab fyrtribus abfore dicat,
 Clara ferena diu.

VIRG. I.
 georgic.

At fi virgineum suffuderit ore ruborem,
 Ventus erit vento femper rubet aurea Phœbe.

AVIENVS.

Luminis ifta dehinc fi craffior, atque retufis
 Cornibus ingreditur, fi quarti fyderis ortum
 Percurfo, vt tenuem protendat corporis vmbra,
 Imbribus aut Zephyris hebetabitur: arguet vltro
 Flabra Noti aut pluuias
 Tertia fi rurfum protollat Cynthia currus,
 Sic fubiefta faces & acumina lenta corufcans,
 Vt nec curua quali declinet cornua, nec fe
 Fufa fupinato diducat lumen in auras:
 Occiduo Zephyrum prædicet furgere mundo;
 Aut Libyæ de parte Notum. fin quattuor autem
 Cynthia curriculis cælum fubit atque, corufcis
 Cornibus immodice præftantibus vfferit ignes:
 Vix proluxa falum ciet ocycus omnia cauri.
 Iftius in Boream quod fe fuffollit acumen,

ἄλλα δὲ πρὸς ἑρέει ἤπερ διαγνώσει σε λύνει
 πωλήθης ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπωθηῖα
 ἄλλα δ' αἰὲρ χόμενος, τότε δ' ἀκρῆ κυκτὴ κελθίωρ
 ἠελίος. τὰ δὲ τοι καὶ ἀπὸ δῶλων ἔσεται δῶλα
 σήματα καὶ πῶδι νυκτὴ καὶ ἡμαίε ποιήσεται
 σκέπῃο δ' εἰς πρῶτον κούρων ἐκείτῳ σε λήνω.

δῶλοτε γάρ τε δῶλη μεμῖπιζοίφει ἔσπερος αἰθλη.
 ἄλλοτε δ' ἄλλοιαι μορφαὶ κούρωσι σε λύνει,
 θύδης ἀεφομείω, αἰ μὲν τείτη, αἰ δὲ τε τείρη,
 τάων καὶ πῶδι μίως ἐφεσκότος κα πύδοιο.

λεπῆ μὲν κα θαρῆ τε πῶδι τείτον ἡμῶ ἔσσαι,
 θύδιός κ' εἴη. λεπῆ δ' καὶ ἄν μαλλ' ἐρθεθῆς,
 πνθυμαπία· παχίωρ δὲ καὶ ἀμβλείωσι κούραις
 πέτραζον ἐκ τεταύωιο φόως ἀμειλιών ἔχουσι,
 ἢ τότῳ ἀμβλωύεται, ἢ ὕδατος ἐγγυς εἰόντος.

εἰ δὲ κ' ἐπ' ἀμφοτέρων κούρων, τείτον ἡμῶ ἄγυσα,
 μή τε ἔνθεσάροι μὴ ὑπῆϊώσω φαίειτοι,
 ἀλλ' ὄρθαί ἐκείτῳ πῶδι γναμπίωσι κούραι,
 ἐσπίεοι κ' αἰεμῶσι κένω μὲν νύκτα φέροιτῳ.
 εἰ δ' αὐτως ὄρθη καὶ πέτραζον ἡμῶ ἄγνοι,
 ἢ τ' ἂν χαμῶτος σπυαγφομείωιο διοσκέφ.

εἰ δὲ καὶ οἱ κούρων δ' μετῴρον θ' ἐπιτιθῆσι,

Si curuum specie velut armat: affore cælo
 Sæua procellosi prædicet flabra Aquilonis
 Inferiore plaga, si Lunam tertius ortus
 Proferat, atque Deæ conuoluat circulus oras
 Suffusus rutilo: mox tempestate sonora
 Spumofum late pelagus canescere cernes.
 Maior & hac rauci versabit gurgitis vndas
 Ipsa quoque immodice si vultum Luna rubescat.
 Contemplator item seu plenum luminis orbem
 Cynthia distendit, seu cum tertius ambitus olli
 Cæditur, & mediæ velut indiga lucis vtrinque
 Sustinet obductæ sibi met dispendia formæ,
 Cornua prima replens, & cornua fessa dehiscens.
 Induit & qualem procedens ore colorem,
 Hinc perpende oculis, ipso monitore dierum
 Signa tene, ac totum discerne in tempora mensem.
 Non vnum deprehensa diem tibi signa loquuntur,
 Nec vulgo in cunctis adsunt præcepta diebus,
 Sed quæ signa nouo dederit mox tertia in ortu
 Quartâ ve, sustollit medios dum Cynthia vultus
 Durabunt cælo medio quæ edixerit ore.
 Ille aliàs trino conuoluit tramite Lunam,
 Et geminus plerunque meat Sol, & vnicus idem.
 Cingere si simplex circumuersabitur orbem
 Signa procellarum certissima, signa sereni
 Præferet. abruptos subito prænunciat Euros
 Marcescens tenui sensim caligine, & æthra
 Digestus patula, docet vndis adfore pacem.
 Si duo se Lunæ, circumfudere repente,
 Maxima vis pontum, vis vertet maxima terras.
 Maiorésque dehinc agitabunt stagna procellæ,
 Si trinus rutilum constrinxerit ambitus orbem.
 Et magis immodica formidine sæuiet Auster
 Zonarum teter fuerit si tractus in æthra.

δειδέχθαι βορέω, ὅτε δ' ὑπὲρ ἡμῶν, νότιοι.
 αὐτὰρ ἐπὶ τειτώθεν ὄλος πῶδ' κύνελος ἑλίασσι
 πάντα ἐρβιδόμοτος, μάλα κεν τότε χεῖμόρος ἔειπεν.

μέζονι δ' ἂν χειμῶνι πυρρότορα φοινίσσῃ.

σκέπῃσιν δ' ἐς πλεθύνῃσι, καὶ ἀμφοτέρωθεν διχρόθεν,
 ἢ μὲν ἀεφομοίῳ, ἢ δ' ἐς κέρσιν αὐθιγῶν.
 καὶ οἱ δ' ἄλλοι τεκμήριον μῦθος ἔειπεν.
 πάντα γὰρ κερταρῆ, καὶ μάλα δ' ὕδρια τεκμήριον
 πάντα δ' ἐρβιδόμοι, δοκέειν ἀνέμοιο κελύδου.
 δῆλοισι δ' ὄνομα μαλακτομοίῃ, δοκέειν ὑψοῖσιν.

σῆματα δ' ἔτ' ἄρα πᾶσιμ' ἐπ' ἡμῶν πάντα τέτυκται.
 ἀλλ' ὅσα μὲν τελεῖται τετάρτην τε πέληται,
 μέσση διχομοίῃσιν, διχρόδος γέμοι, ἄχρῃσιν ἐπ' αὐτῶν
 σημαίνει διχρόμοι, αὐτὰρ πάλιν ἐν διχομοίῃσιν,
 ἐς διχρόδα φημιόμοι. ἔχεται δ' οἱ αὐτῆσιν τετραῖς
 μῦθος ἀποχομοίῃ, τῇ δὲ τελεῖται ἀπὸ τῆσιν.

εἰ δὲ κέ μιν πᾶσιμ' ἔλθοι κύνελος ὄντα
 ἢ τρεῖς, ἢ ἐπὶ πᾶσιμ' ἐλθῆναι, ἢ μὴ οἶν,
 τῇ μὲν ἴσιν, ἀνέμοιο γαλιωαίῃσιν τε δουδίῃσιν,
 ἐγγυμοίῃ, ἀνέμοιο, μαραινομένη δὲ, γαλιωαίῃσιν.

ταῦτα δ' ἂν χειμῶνι πᾶσιμ' ἔλθοι σελῶν.

Denique difrumpant ſi ſeſe cingula Lunæ,
 Vltima tempeſtas ruet imi gurgitis aſtum.
 VIRG. I. Sol quoque & exoriens, & cum ſe condit in vndas
 GEORGIC. Signa dabit. Solem certiffima ſigna ſequentur,
 Et quæ mane refert, & quæ ſurgentibus aſtris.

AVIENVS. Non hic cum primo ſeducet gurgite vultum
 Ceu picturato diuerſos ore colores
 Proferet. haud etenim tali tibi ſole reueſto
 Mitia iam cæli fas expectare ſerena.
 Et ſi tranquillo conuexa cucurrerit auſtro
 Indideritque facem ponto Deus integer, atra
 Nube carens puruſque coma & ſplendidus orbe:
 Conuenit Eoæ facem præſumere lucis.
 Sed non ora cauo ſimilis mediòque recedens
 Orbe, quaſi vel ſi radios diſcingitur vltro
 Figat, ad Auſtralem porreſto ſydere partem,
 Aut Borea rigidi iaculetur luminis igne:
 Et vento & pluuiis reparata in luce carebit.
 Denique per flammas procul atque incendia ſolers
 Ipſa die cedunt blandi ſi lumina Solis,
 Tende oculos, certa hoc ducentur ſigna ſiniſtro.
 Et ne ſanguineus late rubor imbuat ora,
 Qualia protractu vaga nubila ſæpe ruſcunt.
 Aut ne labenti piceus color abdat amictu
 Lampada, quære diu ſi tetro craſſior orbe eſt,
 Vuſcet pluuiis tellus.
 Viſ ſimul amborum ſi vultum Solis oberret
 Cuncta Noti quatiens, imbres procul arua rigabunt.
 Ecce aliàs primo naſcentis Solis in ortu,
 Vel cum præcipites pelago Deus inferit ignes
 Si coeunt radii,
 Omnibus hiſ ſignis in terram deſluit imber.
 VIRG. I. Aut vbi ſub lucem denſa inter nubila ſeſe
 GEORGIC. Diuerſi rumpent radii:

μεζονα δ' αὖ χειμάδα φέροι τεύλιχες ἀλφῆ,
καὶ μᾶλλον μελαχθυσά, καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον.

καὶ τὰ μὲν δ' ἔσ' μὲν σελωαίης τε πύδοιο.

ἡλίοιο δέ τοι μελέτω ἐκατόρδεν ἰόντος.

ἡλίφ καὶ μᾶλλον εἰκότα σήματα κείται

ἀμφοτότρον, δυώνη, καὶ ἐκ πύραυλης αἰόνη.

μηροὶ ποικίμοις ἴσον βάλλοντες ἀφ' ἑαυτοῦ

κύκλος, ὅτ' ἐπίδ' ἐκ κρημνίστος ἤμας ἔης,

μὲν δ' ἔτι σήμα φέροι, φαίνοιο δὲ λιγρὸς ἀπάντη.

εἰ δ' αὖτως κενταρόν μιν ἔχει βελύσιος ὄρη,

δυοῖο δ' ἀφέλεος μαλακῶν ἔσπευελεος ἀγῆλυ,

καὶ μὲν ἐπύραυλίστος ἢ ἔσ' ὑπὸ βίδοιο ἔης.

ἀλλ' ἔχ' ὅπως τε κοίτης ἐσθόμενος πύραυλῶν,

ἔσ' ὅπως ἀκτίνων αἰ μὲν τόπον, αἰ δὲ βορῆα

αὐτὸ μὲν βαλῶσι, τὰ δ' αὖ πύραυλῶν φανείη.

δηλὰ πρὸς ἡ ἔσπευελεος διέρχεται ἢ ἀέμιοιο.

σκέπῃο δ' εἰ καὶ βίαια ὑπείκει αὖ ἡλίοιο,

αὐτὸν ἐς ἡλίοιο. τῷ γὰρ σκοπιὰ καὶ αἰεταί.

ἔτι πρὸς ἡ καὶ ἔρηνδος ἐπιτρέχει, οἷα πεπλησῶν

ἐλκυσμῶν νεφέων ἐρυθραίνεται ὄμοθεν ὄμοθεν,

ἢ ἔσπευ μελαίη, καὶ βίαια τὰ μὲν ὑδαίος ἔσπευ

σήματα μέλλοντος, τὰ δ' ἐρυθραία πάντα, ἀέμιοιο.

ἔτι μὲν ἀμφοτέρω ἀμυδὸς κρημνίστος ἔης,

καὶ κεν ὑδαίος φορέοι, καὶ ὑπὸ πύραυλῶν ταυτίοιο.

εἰ δὲ οἱ αἰόντος, ἢ ἀντίκει δνομείοιο

ἀκτίνων βίαια καὶ ἀμφοτέρω πεπλησῶν.

ἢ ὅπως καὶ νεφέων πεπλησῶν ἢ ὅτ' ἐς ἡδ

ἐρχεται πύραυλῶν, ἢ ἔσπευ ἢ ἔσπευ νύκτα,

ὑδαίος καὶ βίαια παρατρέχει ἤματα κείνα.

μὲν δ' ὅπως οἱ ὀλίγη νεφέλη πύραυλῶν ἀπὸ τῆς,

πύραυλῶν μετ' ἀκτίνων κρημνίστος αὐτὸς ἀδρῆ,

nimbus ingentibus arua madebunt,
 At matutini si Phœbum in littoris *
 Maiorem solito produxerit, atque per æthram
 Marcenti similis defluerit extimus orbis,
 Alta dehinc scandens minuat iubar igniferum Sol:
 Pura serena aderunt.

hic quoque magnis
 Cum madefacta die sub tempestatibus horret,
 Pallidus ora cadens, promittet pura serena
 Quin nascente die venturos conuenit imbres
 Noscere, cum proni procul ad confinia cæli
 De * piceo spectans nubila tractu:
 Et cum declinant radii, sed partem in vtranque
 Lucis in occasu, nox vt ferat algida rores,
 Imber erit. puras si Phœbus condit habenas,
 Et Calpetano tranquillum gurgite lumen
 Tingat, at in lapsu nubes ignita sequatur:

VERG. I.

georg.

AVIENVS.

nunquam te craftina fallat
 Hora, nec insidiis noctis capiere serena.

sed cum radiis marcentibus ardor
 Languet, vel tenui tenduntur acumine frustra
 Phœbei crines: nimbos aget atra procella,
 Talis & obducti cernetur forma diei,
 Qualem fraternos subtexens luna iugales
 Lucem habitat.

aut vbi cursum
 Cum matutinos molitur Lucifer ortus,
 Ebria sanguineas subuoluunt vellera nubes.
 Nanque grauis cælo fundetur protinus imber.
 Nec si Sole procul rutila inter stagna morante
 Emineant radii, radios quoque crassior vmbra
 Contegat: ille dies pluuiis ventoque carebit.
 Quin erit imber item, si Solem circulus ater
 Ambiat exortum. maior si denique nimbus

ἔμνησεν ὑψοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ πρὸ κύνερος
 οἶ' ἔπευ μέγ' ἐναλίγκιος θέρωπται
 πρῶτον αἰὲρ χυμένοιο, καὶ ἄτ' ἔσ' ἔμειν' ἴησι,
 οὐδ' οἷος καὶ φέροντο. καὶ εἴ ποτε χεῖμας ὄρη

ὄχρησθ' καὶ ἰώωρ· ἀτὰρ ὑψαῖος ἡμερινοῖο

ζυγομένη κατόπιος πρὸ νέφρα σκοπέεσθαι,
 καὶ δὴ δυομένη τετραμμένος ἡλίοιο,
 ἡ μὲν ἔσπευσκει ἴησι μελαινομένη ἐκίη
 ἡλίου νεφέλη, καὶ δ' ἀμείβειν ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἀκτίνων μεσηγὺς ἐλίσσεται διχῶνται,
 ἢ τ' ἀν' ἐτ' εἰς ἡδ' σκέπαιος καχρημένος εἴη.
 εἰδ' ὁ μὲν ἀνέφελος βαλῆται ῥόσ' ἐσπερείοιο,
 καὶ δὲ κατόρ' χυμένη νεφέλαι καὶ οἱ χυμένοιο
 πλοῖον ἐσπέρουσι ἐρῶν δέσθ', ὅσ' ἔσ' ἄλλα χρῆ
 κῶλον ἔδ' ἔσ' τυκτὴ πρὸ τρομέειν ὑψοῖο.
 ἀλλ' ὅπότ' ἡλίοιο μῦθοιομένησιν ὁμοίαι
 ἰθαπίης ἀκτίνων ἀπ' ἔρασι δέμ' ταίνονται,
 οἶ' ἀμαλδύονται ὅτε σκιάησι κατ' ἰθὺ
 ἰσαμένη γαίης τε καὶ ἡλίοιο σελήνης,
 ἔδ' ὅτε οἱ ἐπέχρηται φανήμενοι ἡδ' ἰθὺ
 φαίνονται νεφέλαι ὑπὸ δουδέσθ' ἄλλοθεν ἄλλης,
 ἄρ' ἔρασι γίνονται ἐπ' ἡμαῖ κείτω ἀρ' ἔρασι.
 μὴ δ' αὐτως ἔτ' ἐόντι πρὸν, ὅσ' ἔσ' περὶ ταθείσθαι
 ἀκτίνων φαίνονται ἐπίσκιοι ἡδ' ἰθὺ
 ὑψαῖος ἢ ἀνέμιο κατοισομένησιν λαλαδέσθαι.

ἀλλ' εἴ μὲν κείναι μαῖμοι κνέφαθ' φορέοιτο
 ἀκτίνων, μαῖμόν κεν ἐφ' ὑψαῖ σπμάνοισιν.

εἰ δ' ὀλίγος ταίνοιτο πρὸ δινόφος ἀκτίνεσσιν,
 οἶδ' ὅσ' ἄλλα καὶ νεφέλαι φορέσθαι μαλίσθαι,

Urgebit caelo, maior sola perluet imber,
 Circunfusa adeo si eingula nescia solui.
 Serparent tetram speciem torpentia noctis.
 Sæpe etiam Phœbo nubes percussa rubescit,
 Et meditata Dei formam procul igne recepto,
 Concipit effigiem simulato luminis orbe.
 Id qua parte poli spectaueris, adfore ab ipsa
 Parte tene vêtos. tamen, hæc tamen omnia semper
 Decedente die melius ventura docebunt.

Conuenit hic etiam paruum Præsepe notare,
 Id nubi nomen, quæ Cancro obuoluitur alto,
 Græcia docta dedit. quapropter denique A sellos
 Suspice, quorum vnus septem vicina triōni
 Astra adolet, tepidū procul alter spectat in Austrū,
 In medio quod nube quasi concrefcit adacta,
 Id Præsepe vocant. Porro hoc Præsepe repente

Si sese ex oculis procul auferat, ardeat autem
 Congruus aeriis late rubor ignis A sellis:
 Nequaquam tenues agitabunt stagna procellæ.
 At si syderibus similis lux duret, & illi
 Tetra sit effigies: ruet altis nubibus imber:
 Sin Boreæ de parte trucidis velut indiga iustæ
 Stella facis, lento marcescere cernitur igne,
 Et procul alterius iuba late flagrat A selli:
 Protinus A Ethiopum surget conuallibus Aufter.
 At regione Noti si lucem stella senescat,

ἢ τ' αὖ ἐπὶ ῥα μάλιστα ποδὶ δ' νοφείοντ' αἰέμιον.
 ἔδ' ἔμιν ἡλίε' ἔχιδ' ἔδει μελαυθίσαι ἀλφραί,
 θύοιοι, ἀσπύδα δὲ καὶ ἀσπεμφές μελαυθίσαι,
 μάλλοι χεμίεσαι. δύο δ' αὖ χαλεπώταρά εἰσι.
 σκέππεο δ' ἢ αἰϊόντος ἢ ἀντίκα θνομαίοιο,
 εἴπερ οἱ νεφείων, τὰ παρήλια κικλήσκονται,
 ἢ νότον ἢ ἐβορέως ἐρβύθεται, ἢ ἐκάτερθε.
 μὴ δ' ἔτω σκοπιῶ ταύτην ἀμυλινὰ φυλάσσει.
 ἔχ' γὰρ ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμον' ποδὶ μέσση ἔχουσι
 ἢ ἑλίον κείναι νεφέλαι, ἔχουδ' ὠκατοῖο,
 γίνεται ἀμβολίη διόθεν χεμῶνος ἰούτθ.
 εἴγε μὲν ἐκ βορέω μι' οἴη φοίνισσι,
 ἐκ βορέω πνοίω κα φέροι, νοτίη δὲ, νότιο.
 ἢ καὶ περὶ ἀμυγγοῦ ἐπιτροχάσ' ἔχουσι.
 εἰσπείρισι καὶ μάλλον ἀληθῆ τε κημέραιο.
 εἰσπρόδει γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰε.
 σκέππεο καὶ φάλτιν, ἢ μὲν τ' ὀλίγη ἰοικῆσ
 ἀλγύ, βορέω ἔχιδ' ἀκαρκίη ἢ γηλαζέ.
 ἀμφὶ δὲ μὲν δύο λεπὰ φαεινόμενοι φορέονται
 ἀσπύδα, ἔτε ἔ πολλὸν ἀπύροιο, ἔτε μάλ' ἔγγυς,
 αἰμ' ὄν τε μάλισα πυγύσιον οἴησασθαι.
 εἰς μὲν βορέωσ, νότω δ' ἐπιέρχεται ὄνη.
 καὶ τοῖ μὲν καλείονται ὄνοι. μέσση δὲ τε φάλτιν,
 ἢ τε καὶ ἰζαπίνης πάντα διὸς διδασίοντες
 γίνετ' ἀφαιτός ὄνη, τοὶ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰούτθ
 ἀσπύδα ὄνη ἔλσιν αὐτοχουδ' ἐνοτάλονται.
 ἐκ ὀλίγω χεμῶνι τότε κλύζονται ἄρρα.
 εἰ δὲ μελαίνονται, τοὶ δ' αὐτῆ ἰοικῶτθ ὄσις
 ἀσπύδα ἀμφοτέρω, ποδὶ χ' ἔσασθαι σημαίνονται.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω φάλτιν ἀμυλινὰ φαίνη
 λεπὸν ἐπαλλυόων, νότος δ' ὄνος ἀλγὰς εἴη,
 δευδὲ ἔχει αἰέμιον ὅτε βορέω δὲ μάλισα χεμῶ

- CICERO.** Sæuus Rhiphæis Aquilo crepitabit ab oris.
 Atque etiam ventos præmonstrat sæpe futuros
 Inflatum mare, cum subito penitusque tumescit.
 Saxaque cana salis niuco spumata liquore
 Tristificas certant Neptuno reddere voces,
 Aut densus stridor cum celso è vertice montis!
 Ortus adaugefcit, scopuli vi sæpe repulsus.
- VIRGILIUS.** Iam sibi tum curuismale temperat vnda carinis
 Cum medio celeres reuolant ex æquore Mergi.
 Clamorémque ferunt ad littora cumque marinæ
 In siccoludunt Fulicæ, notasque paludes
 Deserit, atque altam supra volat Ardea nubem.
- AVIENIVS.** Denique cum cælo tenduntur pura serena,
 Sæuitura polo sunt flammina *

- VIRGILIUS.** Sæpe etiam stellas vento impendente videbis.
 Præcipites cælo labi, noctisque per umbras,
 Flammarum longos à tergo albescere tractus,
- AVIENIVS.** Quòd si diuersis se passim partibus ignes
 Excutiant: verret pelagus sine fine modòque
 Turba procellarum.

- VERGILIUS.** At Boreæ de parte trucidis cum fulminat, & cum
 Eurique Zephyrique tonat domus: omnia plenis
 Rura natant folsis, atque omnis nauita ponto,
 aut bibit ingens
 Iris.
- AVIENIVS.** Si stellam teter velut ambiat æquora propter

ἔμπλατι ἀλάνοις τε, φαινομοίω τε, δοκίμους.
 σῆμα δὲ τοι αἰέμοιο καὶ οἰσάνεσσα δαίλασσα
 γιγνώσκει, καὶ μακρὸν ἔσσι αἰγιαλὸν βοόωντ' ὄν,
 αἰκταῖ τ' ἐνάλιοι, ὁπότ' ὄνδοι ἔχουσιν
 γίγνεται, κερυφαί τε βοάμεναι ἕρεος ἀκραι-
 καὶ δ' αἰὲς ξηρῶν ὅτ' ἐρωδὸς ἐκ' κόσμου
 ἐξ ἄλλοις ἐρχεται, φωνῆ ποδὶ πομά λεληκώς,
 κινυμοίω καὶ δαίλασσαν ἰσποφορέσιτ' αἰέμοιο.
 καὶ ποτὲ καὶ κέσφοι, ὁπότ' ὄνδοι ποπέωνται,
 αἰπίω μελόντων αἰέμοιο εἰλησά φέρονται.
 πομάκι δ' ἀγειρόντων ἵνασαι, ἢ εἰ ἀλί σῖνα
 αἰθῆμαι χερσὶα ἵνασονται πῆδρῦεσις.
 ἢ νεφέλη ὄρεος μνηκίεται οἰ κερυφῆσις.
 ἢ δὴ καὶ πᾶσσοι λυκίω γήρον ἀκείνησ,
 σῆμα ἐρλύοντ' αἰέμοιο, κωφῆς ἄλλοις ὁπότ' ἐπομοί
 ἀκροὶ ἐπιπέωσι, τὰ μεν πάρος, δῆμα δ' ὁπίστω
 καὶ ὄρεος βραχὺ τὲ καὶ ἀσσοκπαὶ ἐνθεν ἵνασαι,
 οἰ δὲν ἐπορρομοίω ποδισκοπέειν αἰέμοιο.
 καὶ ὄνδ' ἵναται μέλαινα ὅτ' ἀσσοκπαὶ αἰστωσι
 ταρφέα, τοῖ δ' ὀπιθερξυμοὶ ἵνα λυκαίνωνται,
 δεῖδέχαι κείνοισι ἀντὶ ὄνδ' ἐρχομοίω
 πνύμασι. εἰ δὲ καὶ δῆμοι οἰσάνεσσα ἵνασαι
 δῆμοις ἐξ δῆμων μόρεων, τὸ τε δὴ πεφύλαξο
 παρβίων αἰέμων, οἰτ' ἀκρίβι εἰσι μαλίσσα.
 ἀκείτα δὲ πνέσσι ἐπ' ἀσσοκπαὶ τεκμήριασται
 αὐτὰρ ὅτ' ἐξ ὄνδοι καὶ ἐκ νότα ἀσσοκπαὶ ἵνασαι,
 δῆμοι δ' ἐκ ζεφύροιο, καὶ δῆμοι τε πὰρ βορέας,
 εἰ τὸ τε ἵνα πελάγει οἰ δεῖδεν ταυπῆος ἀνῆρ-
 μή μιν τῆ μεν ἔχου πέλαγος, τῆ δ' ἐκ δὸς ἵνασαι.
 ἵνασαι γὰρ ἵνασάδε ποδὶ σφοκπαὶ φορέονται.
 πομάκι δ' ἐρρομοίω ἵναται νέφια περπάροισιν
 οἰα μαλίσσα ποκίσι ἐοικότα ἵνασονται,
 ἢ διδύμη ἐξωσὲ ὄνδ' μέγα ἐραπὸν ἵνασαι,
 ἢ καὶ περ ἵνα ἄλλοι μελαινομοίω ἵνασαι ἀσσοκπαὶ.

Iam varias Pelagi volucres, & quæ Asia circum.
 Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.
 Aut arguta lacus circumuolitauit Hirundo.

Et veterem in limo Ranæ cecinere querelam.

CICERO

Et matutinis Acredula vocibus instat,
 Instat, & assiduas vocum iacit ore querelas,
 Cum primum gelidos rores aurora remittit.
 Fuscâque nonnunquam cursans per littora Cornix.
 Demersit caput & fluctum ceruice recepit.

VIRGILIUS

Mollipedesque Boves spectantes lumina cali,
 Naribus humiferum duxere ex aere succum.
 Sæpius & tectis penetralibus extulit oua
 Angustum Formica terens iter.

AVIENIUS

Inserit interius terrarum redditus æstus,
 Pectora cum curuo purgat Gallinula rostro.

VERGILIUS

Agmine cum denso circumuolitare videtur
 Graculus, & tenui cum stridunt gutture Corui.
 Cum procera salum repetit languore frequenti
 Ardea.

πολλαὶ λιμναῖαι ἢ εἶναι λιμνοὶ ὄρηθεν
 ἄπολησον κλύζονται ἀπέμειναι ὑδάτεσσιν,
 ἢ λίμνῳ παρὶ δηδὰ χελιδνίδος ἀΐσσονται
 γαστέρι τύπῃσσι αὐτῶς εἰλυμένον ὕδωρ,
 ἢ μῆλλον δειλαὶ γενεαὶ, ὕδρῳσιν ὄνειαρ,
 αὐτόθεν ἕξ ὑδάτος πατέρων βοόωσι γυνίνας.
 ἢ τρυζεὶ ὄρηθεν ὀρέμματα ὀλυγθῆς.

ἢ πῶς καὶ λακέρουσι παρ' ἠϊόνι πρὸ χέου
 χείματος ἀρρομῆς χέρσῳ ὑπέκλυτο κερῶνη,
 ἢ πῶς καὶ ποταμοῖο ἐβαλῆατο μέχει παρ' ἄκρης
 ὄμας ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾶ,
 ἢ πολλὴν σρέφεται παρ' ὕδωρ παχέαι κρώσσοι.
 καὶ βοῶσι ἢ δὴ τοὶ πάρος ὑδάτος ἀδίοιο
 ὄρηθεν εἰσλιθίδος, ἀπ' αἰθέρος ὀσφρέσων.
 καὶ κτίλης μύρμηκός ὄχρῳ ἕξ ὄμα πάντα
 δάσπον ἀνλωζομεν. καὶ ἀθρόον ὄφθιν ἕξ λαι
 τέχη ἀέρωντες, καὶ πλάζομενοι σκώληκός
 κῆνοι, τῶν κελῆσαι μελαίνουσι εἴ τῶν γαίης.
 καὶ ἕτ' δαὶ ὄρηθεν, ταὶ ἀλέκτορος ἕξ γένοιτο,
 δὴ ἐφθείσωντο, καὶ ἐκρῶσαν μάλα φωνῆ.
 οἷόν τε σαλαῖον φοφείει δ' ὕδατι ὕδωρ.
 δὴ ποτε καὶ γενεαὶ κεραικῶν, καὶ φύλα κολυβῶν,
 ὕδατος ἐρρομῆοιο διὸς πάρα σπῆ ἐξένοτο,
 φαινόμενοι ἀγλησῆ, καὶ ἰρήκεσιν ὀμοῖοις
 φθιγγαῖ μῆνοι. καὶ πῶς κέραικός διὸς σαλαγγῆς.
 φωνῆ ἐμμῆσωντο σὺν ὕδατος ἐρρομῆοιο.
 ἢ ποτε καὶ κρῶσαντε βαρεῖη διασάκη φωνῆ
 μακρὸν ἐπῆροί ζῶσι ἕναξομῆνοι πῆδρὰ πυκνῶ.
 καὶ νῆσται οἱ κηροὶ, ὑπὸ ὄρωι τε κολυβοί,
 ἐρρομῆοιο γῆσσα, ἕνασσονται πῆδρὸν γασίας.
 ἢ δ' κῆμα διακεί ἐρωδιὸς ὄφθιν λεληκῶς.
 τῶν τοὶ μῆθεν ἀπόβλητον πέφυλα γαμῆφ ὕδωρ

cum parvæ defigunt spicula Muscæ
 Et si nocturnis ardentibus vndique testis
 Concresecunt fungi, si flammis emicet ignis
 Effluus, aut lucis substantia langueat vltro.
 Conuenit instantes prænoscere protinus imbres.

VIRG. Nec nocturna quidem carpentes densa puellæ
 Nesciuere hyemem, testa cum ardente viderent
 Scintillare oleum, & putres concresecere fungos.

AVIENVS. Si nimium ad montem nebulæ crassus amictus
 Tendatur summo nudentur vertice saxa.

Et cum pontus item freta per distenta quiescit
 Nubila si longo se procumbentia tractu
 Diffundunt cælo, & Thetidi terrisque supinis
 Pax aderit, nusquam mundo, ruet effluus imber.
 Sed cum tranquillo tenduntur crassa serena,
 Sub Ioue venturæ prænoscere signa procellæ
 Conuenit, & cum perfurit aeris horror
 Inspice quam referant terris pelagique quietem,
 Inter prima tamen paruum præsepe notatur,
 Arduus excelso quod Cancer cardine voluit
 Cum minus & primo purgatur flammine venti
 Tempore.

VIRG. Nec quicquam feros exercet Noctua cantus.

AVIENVS. Tum vespertinum Cornix longæua resultat
VIRG. Tum liquidas Corui presso ter gutture voces

γινέσθω. μὴ δ' ἔκον ὄψωλον ἢ παροιδεῖ
 δάκνωσι μῦραι, καὶ ἐφ' αἵματος ἰμείρονται.
 ἢ λύχιοι μύκητες ἀγείρονται ποδὶ μύξαι
 νύκτα ἔσοκίλω. μὴ δ' ἴω ἕποδ χεῖματος ὄρη
 λύχων δῖλοτε μὲν τε φάλος ἔκοσμοι ὄρωρει.
 δῖλοτε δ' αἰώσωσιν ἀφ' φλόγος, ἢ ὑπεκῆσαι
 πομπόλυγος. μὴ δ' ἔκον ἐπ' αὐτόν μῆμαίρωσι
 ἀκτίνος. μὴ δ' ἴω δέρεος μέγα πεπταμοίσι
 νησάιοι ὄρηθός ἐπαυτόροι φορέονται.
 μὴ δὲ σύγ' ἢ χύτρης ἢ τείποδος πειβίτω,
 ἀπὸν θῆρος ὅτ' ἔωσι ποδὶ πωλέονος, λελαδέωται.
 μὴ δὲ ἔσσοδιώ ὅποτ' ἀθρακός αἰδομοίσι
 λαμπηται ποδὶ σήματ' εἰκότα κεγχεοίσις.
 ἀλλ' ὄψω καὶ τὰ δόκον πελοσκοπέων ὕψοιο.
 εἰ γέ μιν ἠδρόεσσα πάρεξ ὄρεος μεγάλιο
 πυθμόνα τένεται νεφέλη, ἄκραι δὲ κολῶται
 φαίνονται κηδαρά, μαλλὰ κεν τὸ ὑπεθίδιος ἔης.
 θύδιος κ' ἔης, καὶ ὅτε πλάσιος ποδὶ πόντε
 φαίνεται χλαμελὴ νεφέλη, μὴ δ' ὑπόθι κύρη,
 ἀλλ' αὐτὸ πλάταμωσι παρθλίβηται ὁμοίη.
 σκέπῃ δ' ὄθιος μὲν ἰὼν ὄψω χεῖματι μάλλοις,
 εἰς δὲ γαλιναίω χεῖμοτόδει. ὄθ δὲ μάλλα χεῖ

εἰς φάτινω ὄραται, πῶ καρκίνος ἀμειλίσει,
 πρῶτα κηδαρομοίω πείσης ὑπεθίδει ὁμίχλω.
 κένη γὰρ φθίνουσι κηδαίρεται ὡ χεῖμωνι.

καὶ φλόγος ἡσυχαι λύχων, καὶ νυκτορὴ γλαύξ
 ἡσυχον ἀέδου, μῆμομοίσι χεῖμωνι
 γινέσθω τὸ σήμα. καὶ ἡσυχαι ποικίλωσαι
 ὄρη ἑσπερίη κροῖη πολύφωνος κορώνη.
 καὶ κέρκον μοῦνοι μὲν ἔρημοίσι βοόωντες

Aut quater ingeminant, & saepe cubilibus altis,
 Nescio qua præter solitum dulcedine læti
 Inter se foliis strepitant iuuat imbribus ætis
 Progeniem paruam, dulcésque reuisere nidos.

AVIENVS.

tunc pennis corpora plaudunt,
 Tunc & Strymonias circunuolitare repente
 Suspicias, & per aperta vbi mitior annus
 Sponte procellosum disiecerit æra cæli.

VERG.

AVIENVS.

tum stellis acies obtusa videtur.
 Nubila nec crassos circumduxere meatus
 Vt iubar occulerent, flagrantibus obuia flammis,
 Nec caligo inhibet rutilantis lampados ignis,
 Orbe nec expleto sacra sydera luna recondit.
 Sed iam sponte sua stellarum lumina marcent,
 Conuenit hybernæ prænoscere dura procellæ
 Nubila.

Gramina si carpit semesa petatius Anser
 Si nocturna tibi Cornix canit, Hesperus æthra
 Cum redit in numero si cantu Graculus instat,
 Si matutino Fringuilla resultat ab ore,
 Si fugiunt volucres raptim freta turbida Nerei,
 Orchilos infestus si floricomis hymenæis
 Ima petit terræ, si denique paruus Eritheus,

VERG.

& è pastu descendens agmine magno,
 Coruorum increpuit densis exercitus alis.

AVIENVS.

Cecropias si pastus Apis vicinus ab ipsa
 Castra inhibet, florúmque simul libamina mœstæ
 Proxima decerpunt, si Threicia per aperta
 Sponte Graues trepidant, nec sese audacius æthræ
 Comitunt,

VERG.

si soluit Aranea casses.

AVIENVS.

VERG.

Tenuia si toto vehit Aufer licia cælo,
 Mox tempestates & nubila tetra cientur.

διασάμεις, ἀντάρ' ἔπειτα μεταθρόα κακλήγοντες,
 310 πλειότεροι δ' ἀγέληδ' ἐπιπέτῳ κρήσιοι μέδωνται
 φωνῆς ἐμπλοῖοι, χαίρειν καὶ ἴσ' ὀϊσίοι,
 οἷα τὰ μὲν βροῶσι λιγαινομοίσι δὲ μοῖα.

315 πολλὰ δὲ δοναρέοιο πρὸς φλόον, δῆλοτε ἔσ' ἀντ' ἄντ' ἄντ'
 ἤχι τε κείσιν, καὶ ἔσπο τ' ἄπ' ὀρνύονται.

320 καὶ δ' αὖ π' ἄ γέραςοι μαλακῆς πρὸ πάροισι γαλιῶν,
 ἀσφαλῆως ταινύσων ἐπ' ἀδρόμον ἠλίστα παύσαι,
 εἰ δὲ παλιρ' ὀϊοὶ κεν ὑπὸ θύδοι φορέοιεν.

ἡμῶς δ' ἀσπρόθεν κρητάρων φάος ἀμβλυώνται,
 εἰ δὲ ποθεν νεφέλαι πεπεσμένα αἰπόωσιμ,
 εἰ δὲ ποθεν ζόφος δῆμος ἔσπο γέχη, εἰ δὲ σελῶν.

325 δῆλ' αὖ γ' ἴσχαπίνης αὐτῶς ἀμυλῶα φέρονται,
 μακρότεροι τὸ δὲ σῆμα γαλιῶν ἐπιπέτῳ,

330 αἰμ' ἔσ' χεῖμα δόκονα. καὶ ὁποῦτε τὰ μὲν ἔδωσι
 335 αὐτῇ ἐν κρησὶ νεφέλαι, τὰ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,

τὰ μὲν ἀμειβόμενα, τὰ δ' ἴσχαπίνην φορέονται.

340 καὶ χλωδὸν κλαγγηδὸν ἐπειρόμενα βρομῶσι.

χειμῶτος μέγα σῆμα καὶ ἐπιπέτῳ κρησὶ
 345 τυκτόρον αἰδέσσει καὶ ὀϊσίοι βοδύονται κρησίοι,

καὶ ἀπίνος ἠδ' ἀπίζων, καὶ ὄρνεα πάντα

350 ἐκ πελώριον φεύγοντα, καὶ ὀρχίλος, ἢ καὶ ἐπιπέτῳ
 355 θύων εἰς κοίλας ὀρχίλος, καὶ φῦλα κρησίων

360 ἐκ νομῶν ἐργόμενα τραφόμενα ἔσ' ὄϊον αὐλίον.

365 εἰ δ' αὖ ἐπιπέτῳ καὶ μεγάλῳ χειμῶτος ἰόντ' ὀϊσίοι

370 πρὸ αὐτῶν ποτὶ κρησὶν τομὸν κρησίοι μέλισσαι,

375 αἰμ' αὐτῶν μέλιτος τε καὶ ἐργῶν εἰλίσσονται.

380 εἰ δ' ἄντ' ἴσχαπίνης μακρὰ σίχον αὐτὰ κέλευθα

385 τάνονται, εὐροφάδες δὲ παλιμπετῶν ἀποπέονται.

390 μὴ δ' ὅτε ἴσχαπίνης ἐν ἀραχίαια λεπτὰ φέρηται,

395 καὶ φλόγῳ αἰδέσσει μῆραινομένοιο λύχριοι,

398 ἢ πρὸ αὐτῶν ἀποδίη, καὶ ὑπὸ θύδοι λύχρια

Quid maiora canam Cinis? Cinis ipse repente
 Cum coit, albenti nix terras vestit amictu,
 Nix operit terras, rutilus vbi lumina prunis
 Summa rubent, errantque breui caligine crassa,
 Interius nebulae, & densa iam fomes in igni
 Marcescit, penitus pluuios mox arguet austros.

Induit immodicis cum semet floribus Ilex
 Et cum flore nouo, cum brachia glande grauantur
 Vuentis caeli sibi nutrimenta latenter
 Sponte operata docet.

CICE.

Iam vero semper viridis sempèrque grauata
 Lentiscus, triplici solita grandescere foetu
 Ter fruges fundens, tria tempora monstrat arandi.

AVIENVS.

Ter prorumpentis Scyllae teres erigitur flos,
 Sulcandique solum ter monstrat tempus adesse,

Sic & Crabronum rauca agmina si volitare
 Fine sub Autumni conspexeris aethere longo:
 Iam vespertinos primos cum commouet ortus
 Vergilias, pelago dices instare procellas:
 Si que Sues lentæ, si lanæ sedula Nutrix
 Si Capra dumosis errans in saltibus vltro

πρὸς δὲ ἐν χειμῶνι τὶ τοῖς λέγουσιν ὅσα πείσονται
 σήματ' ἐπὶ ἀθρώποισι, οὐ γὰρ καὶ ἀεκέϊ πέφη
 αὐτῷ πηγνυμοῖν νιφθου' ἐπιτεμνόμεο,
 καὶ λύχρω χιόνος, καὶ γ' ἄλλοις ὅτ' εἰκότα πάντα
 κύκλω σήματ' ἔχει πυελαμπὸς ἐγγύθι μύξα,
 αὐθρακι δ' ἰσότης, χαλαρῆς ὅσῳ τε λαμπρῶς
 αὐτὸς ἐείδηται, μέσῳ δ' οἱ ἦν τε λεπτὸς
 φαίνεται νεφέλη, πυρὸς αἴθουθεν αἰδομένοιο.
 φένοι δ' ὅ κερποῖο καταχέου, ὅδ' ἐλάυναι
 ἄλγος, ἀπείρητοι. πάντα δέ τε πολλὸς ἀλγῶν
 αἰεὶ παλαιῆν μή οἱ ἄερος ἐκ χειρὸς ἔξῃ.
 φένοι μὲν θαμνῆς ἀκύλα κ' μέτρον ἔχουσαι,
 χειμῶνός κε λέγουσι δ' ὡς λέον ἰσχύοντες.
 μὴ δ' ἄδω ἐκπαλα πειβεύουσι ἀπάντη.
 πηλοτέρω δ' ἀνχμῶσι σῶσασα χύουσι ἄφρα.
 τειπλῶα δὲ ἄλγος κύνει. τειπλῶα δὲ γε ἄνευ
 γίνονται καρποῖο. φέρει δέ τε σήματ' ἐκείνη
 ἔξῃς ἀρότων. καὶ γοῦτ' ἀροτῆσιον ὄρω
 τειπλῶα μείρονται, μέσῳ, καὶ ἐπ' ἀμφότῳ ἄκρῳ.
 πρῶτος μὲν πρῶτῳ ἄροσι, μέσῳ δὲ τε μέσῳ
 καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυρῶν γέ μιν ἔχαστος ὄρω.
 οὐ γὰρ καὶ μῖσα λοχαίη ἄλγος ἄρηται,
 κείνη γ' ὅδ' ἄλλων ἄροσις πολυλήϊος ἔη,
 ὅδ' ὅ γ' ἀφαιροτάτη, ὀλίγη, μέσῳ δέ τε, μέσῳ.
 ἔπως δ' αἰθέριος τειπλῶα σκύλλες ὑπερβαίη,
 σήματ' ἐπιφασαδαὶ ὁμοῖον ἀμῆτιο.
 ὅσα δ' ὅδ' ἄλγος ἀροτῆρ' ἐπιφασαδὸν κερπῶ,
 τόσα καὶ ὅδ' σκύλλης τεμμάρεται αἰθερῶ λυκῶ.
 αὐτὰρ ὅτε σφῆκος μελοπωρινὸν ἠλιστα πολλοῖ
 πάντα βεβείωσι καὶ ἐσπερίων περὶ παροῖθεν
 πηλοτέρω, ἔπειτα ἰσὺς ἐπὶ δρόμῳ χειμῶνα,
 οἷος δ' σφῆκος ἐλίεσται ἀντήκα δῖνον.
 θέλφαι δὲ αὐτῶ, θήλφα δὲ μῆλα. καὶ αἰγῶ
 ὅσῳ τ' αἰετῶ φάσιν ὄρω, τὰ δὲ γ' ἄρῃνα πάντα

In Venerem pergat.
 Et tempestates & nubila protinus atra.
 Adfore præcipites.

quin & gaudebit Arator
 Quique solum iusti versabit mensibus anni
 Plebe Gruum prima: gaudebit tardus Arator
 Agmine pigrarum, si quadam lege Deorum.

His comes est imber, si denique terram
 Lanigeræ fodiant, caput aut tendatur in Arcton.
 Cum madidus per marmora turbida condit
 Pleiadas occasus, cum brumæ in frigora cedit
 Frugifer Autumnus, ruet æthra concitus imber.
 At si perruptis terrarum dorso lacunis
 Infodiant pecudes:

VIRG. Suspecti tibi sint imbres, nanque vrget ab alto.
 Arboribusque satisque Notus pecorique sinister.
 AVIENVS. Nix herbas lædet teneras, nix vret aristas.

At si contigerit plures ardere cometas,
 Inualidas segetes torrebit ficior aer.

Contemplator item si longo plurima ponto
 Agmina festinant volucrum, solidamq; frequentes
 Succedunt terram: sterilis desæuiet æstus
 At sitient agri.
 Sed si * producant agmina ab vndis
 Nec trepido passim versent conuexa volatu,
 Lætitia est duris pastoribus, adfore parcos
 Præsumunt imbres. Sic in contraria semper

δεξιά μιν παλιν αἰπὴς αἰαβλήδω ὀχέωνται,
 αὐτῶ καὶ σφῆκεσι μέγαλ' ἡμῶτα λέρουσι.
 ἄψ' δὲ μισθωμένων αἰγῶν μῆλ' ὄν τε σιδῶντε,
 χεῖρες αἰολβος αἰῆρ, ὅ δ' ἔ μάλ' αὖτα λωπῶν τε
 θύδιον φαίνουσι βιβαίονομαι ἐνιαυτῷ.
 χεῖρες καὶ ἡδραίων ἀγέλαις ὄραϊος ἀροτῆρος
 ἄειοι ἐρρομέναις. ὅ δ' ἄειος αὐτήναι μᾶλλον.
 αὐτῶς γὰρ χεῖρων ὄν ἐπέρχονται ἡδραίοισι,
 πρῶτα μὲν μᾶλλον καὶ ὀμλαδὸν ἐρρομέναις,
 πρῶτον, αὐτῶν ὅ τ' ἄψ' καὶ ἔκ ἀγελῶν φαίνεται
 πλοῦτότρον φορέονται ὅ χρόνον, ἔ δ' ἄμα πολλαί,
 ἀμβολίη χεῖρων ὀφέμεται ὑσῶρα ἔργα.
 ἔ δὲ βόδ' καὶ μῆλα μὲν βείδ' αὖτα ὀπῶν τε
 γαῖαν ὀρῶσσι, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βορῆ
 ἀντῶ τείωσιν, μάλ' αὖτε χεῖρων αὐτῶ
 πλοῦτῶ ὄν χεῖρων κατῶρρομέναι φορέουσι.
 μὴ δὲ λίω ὀρῶ χεῖροι, ἐπεὶ μέγασ' ἔ κ' ὀσῶν τε
 γίνεται, ἔτε φυτοῖς χεῖρων φιλῶς, ἔ τ' ἀρότῶσι.

δὴ γὰρ χῶν εἴη πολλὴ μεγάλαις ἐπ' ἀρῶν τε,
 μὴ πῶ κκεῖ μῆν, μὴ δὲ βλοθρῆ ὅ ποιη,
 ὄφρα τε δὴ τῷ χεῖρῶν πλοῦτῶ γινετο αἰῆρ.
 μὴ δ' εἶον καὶ ὑπὸρροδεν ἰοικῶ τῶ ἀσῶρ ὄν αἰῆ.
 μὴ θ' εἶς, μὴ τῶ δῶ, μὴ δὲ πλοῦτῶν τε κῶσῶν τῶ.
 πολλοὶ γὰρ κομῶσιν ἐπ' αὐχμηρῶ ὀσῶν τε.
 ἔ δὲ μὲν ὀρῶν τε ἀγέλαις ὑπὸρροδεν αἰῆρ
 ἐκ νήσῶν ὄτε πολλαί ἐπὶ πλοῦτῶσι μᾶλλον ἀρῶν τε
 ἐρρομέναις ὄραϊος χεῖρῶν πλοῦτῶ δ' αἰῶν τε
 ἀμῆτα, μὴ οἱ κῶσῶν καὶ ἀχρημῶς ἔλθῃ
 αὐχμηρῶ ἀντῶν τε. χεῖρες δὲ πῶ ἀπῶρ ὄν αἰῆρ
 αὐτῶν ὀρῶν τε αἰῶν, ἐπὶ κ' ὀμῶν τε αἰῶν τε,
 ἐλπόμεθα μετέπειτα πολυγλώσσος αἰῶν τε.
 ἔ τῶ γὰρ μῶρροὶ καὶ ἀλλῶν τε ὄραϊος αἰῶν τε.

Vota homines agimur, nostrique cupidine fructus
 Poscimus alterius dispendia, denique & ipsa
 Solers natura, & rerum genitabilis ordo.
 Certa suis studiis affixit signa futuri.
 Nanque & ouis cupido si gramina tondeat ore
 Infaturata cibi decerpens latius agros,
 Pastor indicium pluuiialis frigoris edet.
 Et si persultans Aries lasciuus herbas
 Appetit, aut sese sustollant saltibus Hædi.
 Vel si iuge gregi cupiant hædere, nec vsquam
 Matribus abscedant, & si sine fine modoque
 Pabula delibent, cum tutas vespera dire
 Compellat caulas: monstrabunt adfore nimbos.

Bubus arator item trahit atro signa procellæ.
 Lambere si lingua prima hos vestigia fortè
 Viderit, aut dextrum prosternere corpus in armū

Vel si prolixis auras mugitibus implent
 Pascua linquentes vix vespere.

dat Capra moti

Rursus signa poli, cum spinis ilicis atræ
 Multa inhiat. docet hæc eadem Sus horrida cœno
 Gurgitis illuie si sæpius inuoluatur.
 Martius ipse Lupus villarum proxima oberrans
 Affectansque locos hominum, lectumque larémq;
 Sponte petens, crasso consurgere nubila cælo
 Præmonet.

ζώοντα ἀθροῦσι· τὰ δὲ πᾶρ' ὅσῳ πάντ' ἐπιμαί-
σιματ' ἐπιγνώται, καὶ ἐς ἀντίκ' ποιήσασθαι.

ἄρτιασι μὲν χειμῶνα ἔτεκμήρατο νομῆσθ,
ἐς νομόν· ὁππότε μάλ' ἰσχυροὶ ἐπειζόμενοι τροχῶσις.

ἄλλοι δ' ἴδ' ἀγέλης κειοί, ἄλλοι δὲ καὶ ἄμφοι
ἰσόδοιοι παύζωσι· ἐρεῖδ' ἄλλοι κούρ' ἰσχυροί.
ἢ ὅσπ' ἄλλοι δὲ μὴ ἀπλήρωσι πόδεσσι,
τέτρωσιν οἱ κῆφοι, κούρ' ἰσχυροὶ μὲν ἀμφοτέρωσις.

ἢ καὶ ὅτ' ἴδ' ἀγέλης ἀεκείσια κινήσασθ
δεῖτε λυγροὺς λαόντ' ὁμάς, τὰ δὲ πάντ' ἐπιμαί-
σιματ' ἰσχυροὶ κελυβόμενα λιθάσασθ.
ἐκ δὲ βοῶν ἐπύδοντ' ἀρόται καὶ βουκόλοι ἀθροῦσι
κινυμένοι χειμῶνος· ἐπεὶ βόσθ' ὁππότε χαλῆς
γλώσσῃ παμμοῖοιο πόδεσ' ὀδύνησθ ἰσχυροί,
ἢ κοίτῃ κούρ' ἰσχυροὶ δεξιότ' ἰσχυροί,
ἀμβολίω ἀρότοιο γέρον ἐπιέλωσι τ' ἀροτῶσις.
ἢ ὅτ' ἰσχυροὶ ποδὶ κούρ' ἰσχυροί ἀγέρονται,
ἐργῶσθαι σαθρόν δὲ βόσθ' βουκόλοισι ὄρεω,
σκυθραὶ, λαιμῶνος πόδεσθ καὶ βουκόλοιο,
ἀντίκ' ἐκμαίρονται ἀχέμετροι ἐμπλήσασθαι.
ἢ ὅτ' αἰγῶν κούρ' ἰσχυροὶ ποδὶ κούρ' ἰσχυροί ἀκείσασθ,
ἰσχυροί, ἢ δὲ σύσθ' φορητῶ ἐπιμύθασθαι.

καὶ λυγροὶ, ὁππότε μακρὰ μινόμυκος ἀρῆσθαι,
ἢ ὅτ' ἀροτῶν ὀλίγοι πεφυλαγμοὶ ἀθροῦσι
ἐργῶσθαι κούρ' ἰσχυροί, σκέπας χατέοντα ἰσχυροί
ἐγγύθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέγῃσθ ἀντόδεσθ ἰσχυροί,
τέτρωσθαι κούρ' ἰσχυροὶ ἢ ὅσ' χειμῶνα ὀδύνησθ.

Id parui cum stridunt denique Mures
 Cum gestire solo, cum ludere forte videntur
 Portendunt, tibi met Canis in praesentia vltro
 Tellurem fodiens, tamen haec tamen omnia rerum
 Adfore, vel primo nimbis mox Sole docebunt:
 Vel cum curriculis lux ibit coepta secundis,
 Tertius aut verso cum venerit ortus olympto.

Non spernenda tibi sint vlla, sed memor vni
 Adde aliud semper, si tertia denique signa
 Proueniant, firmo venturum peccatore fare
 Et transactorum solers componere mensum
 Signa laborabis, si sic fluxere reperta
 Nequaquam trepidare pudor persuadeat vllis
 Astrorum lapsus, astrorum protinus ortus.
 Discute si casus similis & stella per aethram,
 Prodidit exacti iam summa crepuscula mensis,
 Et surgentis item primordia conscius artis
 Fare sacra mensum confinia summa duorum
 Caeca latent lucis haec semper semet in octo
 Inscia lunaris tendunt facis. Ipse fideli
 Perquires studio, & si quid tibi forte repertum
 Pluribus indiciis, solers fulcire memento.

FINIS.

ἔτα καὶ προτέροις ὁ σῆμασι πεκμήριον
 ἔσπομαίωρ ἀνέμοι ἢ χεῖμας ἢ ὑφοῖο,
 ἀντὶν, ἢ μετ' ἀντὶν, ἢ τελευτῶν ἔτ' ἐς ἰδ.
 ὁ γὰρ γὰρ ἔδε μὲν πετεινῶν, ἔσπε μαλλοις
 βύδιοι ἐσκήριτα, εἰκότ' ὄρεχθμοῖσις,
 ἄσκηποι ἐχλόντο παλαιότεροις ἀνθρώποις.
 ἔ δε κούδ. καὶ γὰρ τε κύων ὠρύξατο ποσὶν
 ἀμφοτέροις χεῖμας ἐπὶ χρωμαίωιο δοκίωας.
 καὶ μὲν ἰδὺ ὑδατος καὶ κορκίτος ὄχθρο χέρισθ
 χεῖμας μέμους ἐπαίωσεν οὐδὸν.
 καὶ μὲν ἢ μέλιωιο ποσὶ σιβαῖα σρωφάδιτα
 κίττις ἰμέρονται, ὅτ' ὄμβρε σήματα φαῖνοι
 καὶ ἔνοι χεῖμας μὲν τότε ματθίνονται.
 τὴν μηδὲν κατόκνητο. καλὸν δ' ὁ σῆμασι σῆμα
 σκέπθωσιν. μᾶλλον δὲ δυοῖν ἐς ταυτ' ἰόντων
 ἐλπωρῆ τελέδοι. τελευτῶν δέκα θεροσείασ.
 αἰδ' ἀπὸ παλιόντος ἀειθμοῖς εἰαυτοῦ
 σήματα, συμβαλλῶν ἔσπε καὶ ἔσπε ἀσέει ζῶν
 ἢ ὡς ἀπέμονι κατέρχεται ἢ καπίνι
 ὄσποιον καὶ σῆμα λίγοι-μαλλοι δ' ἄρκοι εἰ
 φάλλεσθαι φθίνοντες, ἐπισημαίωιο τε μὲν
 πετρωσας ἀμφοτέρας. αἰ γὰρ τ' ἄμυδις ζυγιόντως
 μὲν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλδρότατος αἰθρη
 ὄκτ' ἢ νυξὶ πῆλα χίται χεροποιο σελῶης.
 τῶν ἄμυδις πάντων ἐσκεμμείος ἐς εἰαυτῶν,
 ἔδε ποτε χυδίως καὶ ἔσπε αἰθρη πεκμήριον.

πέλας:

M

IOACHIMI PERIONII BENEDI-

CTINI OBSERVATIONES IN

Aratum Ciceronis.

QUAE carmina Arati quae à se Cicero admodum adole-
 scentulo in secundo de natura Deorum ait esse conuersa,
 non solum omnia quae extant, infinitis prope erroribus li-
 beravi, sed multis etiam uersibus, qui & ab illo in eo què
 modo nominavi libro, & in primo de Diuinatione pro-
 feruntur, & à Vergilio conuersi sunt, eadem auxi & amplificauit: id quidem
 quibus in uersibus fecissem, quosque errores correxissem omnibus tradendum &
 aperiendum putavi. Sic enim & fructum eos ex nostro labore maximum con-
 secuturos, & magnam me ab ipsidem gratiam initurum esse speravi. Omnes igitur
 sic habeat, me cum nonnullis locis, tum uel maxime in prognosticis, quonia Cicero-
 nis fere omnia interciderunt, à Vergilio conuersos uersus cum maxima diligentia
 nactus essem, eos suis locis accommodasse, ita tamen, ut qui Latini quibus Grae-
 cis respondeant, facile omnes intelligere possint. Non enim solum in eo elabora-
 uimus, ut id quod in Timæo praestitimus, paginae paginae, uerum etiam uersus uer-
 sui, quasi ex altera parte responderet. Idque in Ciceronianis etiam omnibus per-
 fecimus. Sed ne magna interualla relinquere cogeremur, ubi Ciceronis & Ver-
 gilij deerant, Germanici Auieniique uersus adiunximus. Nunc ad carmina ea enu-
 meranda & expendenda in quibus aliquid dignum esse uidebitur cognitione &
 admonitione, ueniamus. Nam longum esset de omnibus dicere. Ille primus omnium,
 Εἰς Διὸς ἄρ' ἤχομεθα, à Vergilio sic conuersus est in Damoceta, Ab Ioue prin-
 cipium, Muse. Tres autem uersus qui sequuntur ab eodem in miram breuitatem
 redacti contractique sunt eam, quae uersum superiorē absoluit, Iouis omnia plena.
 Aratus singulas res enumerauit, quae plene sunt Iouis, sicut rura, ut cætus homi-
 num, ut maria, ut portus: in quo usus est copia & ubertate dicendi. Virgilius uno
 uocabulo uniuersa complexus est. Itaque plura significauit quam Aratus. Non
 est opus uersus Arati repetere, quoniam sunt in promptu. Narratio ab hoc
 uersu incipit.

οἱ μὲν ὁμοῦς πολέων τε καὶ ἄλλοις ὄμοι ἐόντες
 ἔραρον ἔλυσσαν πάντα ἤματα σιωχέσ' αἰετ. In horum priorē ὁμοῦς
 similiter ualet, per syncopam Doricam. Quod uocabulum Cicero extra uersum
 interpretatur in secundo de natura Deorum, sine ulla mutatione aut uarietate,
 Hæc sunt enim eius uerba, Ergo, ut oculis assidue uidemus sine ulla mutatione,
 aut uarietate,

Cetera labuntur celeri caelestia motu.

Cum cæloque simul noctesque diesque feruntur.) Verit̄ αὐτὰ πᾶντ' ἤματι
noctesq; diesq;. Ex quo intelligi potest, non hæc duo esse prima carmina, à quibus
incipit narrare Cicero, sed aliud antecessisse, cuius principium esset, Ergo. Intel-
ligendum autem est à Cicerone in libro de Natura Deorum commemorari ea
tantummodo carmina, in quibus signorum celestium fiat mentio. Quocirca Ger-
manici Cæsaris quedam interijcienda fuerūt necessario, ut intervalla uitaremus,
qui cum hæc ipsa carmina in eo libro solo nacti simus, nec alibi potuerimus, ea
quæ Cicero prætermisit, coacti etiam sumus prætermittere.

Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν ἑπιπέδῳ, ἔδ' αὖτις ἐν βόρειο
ὑπόθεν ὠκεανοῖο.) Hæc Vergilius his duobus in 1. Georgicorum transfudit,
Hic uertex nobis semper sublimis, at illum
Sub pedibus styx atra uidet, manesque profundi.

Ὁὐα δὲ μὲν ἀμείβῃ ἕχου
ἄρῃσι ἀμα τροχῶσι.) Has duorum uersuum particulas in unum carmen
Cicero conclusit.

Hunc circum ἄρῃσι duæ uertuntur. In hoc uerbum græcum reliquit, quod
apud Græcos diphthongoi, Ἔ αἰ in plurali breues etiam sunt, Ἔ apud Latinos
i, longum in eodem loco. In alijs est scriptum scauntur non aptè ad legem carmi-
nis. Vertuntur ergo restitui.

Quas nostri septem soliti uocitare triones.) Cicero hoc carmen addidit.

ἢ δ' ἐπεὶ ὀλίγη μὲν, ἀτὰρ νῶπιον ἀρείω.) Hunc Cicero sic transfudit,
Hæc uero parua est, sed nautis usus in hac est. μὲν ἔῃ τὰρ inter se respon-
dent, quod apud Oratores nunquam reperi. De hoc genere in commentarijs no-
stris multa diximus. ἀρείων νῶπιον. Cicero dixit, usus in hac est nautis. Vsum
ergo appellat commoditatem.

κείνη πρὸ κεφαλῆ τῆ νήχευται, ἢ χιπδρᾶνραι
μίσγονται δ' ὑπὸς τε καὶ ἀνατολῆ ἀμύλησι. Hos duos his duobus Ci-
cero conuertit,

Hoc caput hic paulum sese subito que recondit,
Ortus ubi atque obitus partem miscuntur in unam. Vitiōse in alijs scriptū erat,
miscetur partim in uno, pro partem in unam miscuntur. Est enim græcè μίσγον-
ται ἀμύλησι. i. miscuntur oriens ἔῃ occidens inter se.

Attingens defessa uelut moerentis imago.) Cicero ne cogeret alios proferre
uersus, in secundo de natura Deorum, casum solum illius Attingens addidit. Id
autem caput, Attingens defessa ἔῃ. Atque hæc duo uerba, Id caput, in iū esse
carminis quod prætermisit, arbitror. Id quod eo libro sepe factitat. Hoc carmen
illud sequitur apud Ciceronem, Vertitur,

Ἐγρόνασιν dicunt, genibus quod nixa seratur. In alijs multa adduntur, quæ lege s
impediunt carminis, Vertitur quam quidem Græci ἐγρόνασιν uocant, genibus

quod nixa feratur. Ego Ciceronem adiecisse hæc omnia non puto. præsertim cum & carmina tota eodem libro proferre soleat, & huius principium ac finem dixerit. Susuli ergo quæ obstabant, ut legitimi germaniq; carminis retineret locum.

Atq; oculos urget pedibus pectusque Nepa. Vocat Nepa Scorpium. Neque enim hoc toto libro eo latino ueritur cum sepius id transferat. Aut enim hoc quod hic usurpat semper, aut græcum ἀκορνιόρ.

Huic autem subter præcordia fixa uidetur Stella micans &c.) In alijs scriptum est, Huic enim Booti &c. Ego enim Booti susuli, & autem restitui Est enim apud Aratum δὲ non γὰρ.

Et natos geminos inuises sub caput Arcti Subiectus medio est Cancer, pedibusque tenetur Magnu' Leo &c.) In alijs exemplaribus scriptum est, Subiectus media uitiose, ut apparet. Apud Aratum quidē est, μέσῳ δ' ἑὸν ἀρκτικὸς ὄσσι. quod Theon interpretatur de medio capite. Ait enim hic ab Arato arctum distribui in tres partes, & capitis eam partem qua media linea ducitur (diametros autem appellatur) Geminis tribui, medium Cancro, pedes Leoni. Media ergo nō cohereret, quoniam ad Arctum mediam non refertur, sed ad medium caput. Ac fortē græcus corrigendus est codex in quo est μέσῳ, præsertim cum κρᾶν, quod neutrius generis est, antecesserit. μέσῳ ego legam libentius.

Nanque ipsum ad tergum Cynosura uertitur Arcti.) Cicero de Cepheo loquitur, Itaque perperam & corrupte positum est in secundo de natura Deorū Cynosura, pro Cynosura. Idq; hinc etiam intelligi potest, quod apud Aratum est κνωρ ἑλδδς in genitiuo, qui ad κρᾶ τὸ πῶδες pertinet, sicut Cynosura ad tergum apud Ciceronem. Sed uersum ipsum etiam qui in promptu est, proferri est melius.

ἀὐτὸς μὲν κρᾶ τὸ πῶδες ἐὼν κνωρ ἑλδδς ἀρκτῆς κηφδς, ἀμφοτέρωσ' ἑἴρωσ' ταυνοῦ λ' εἰσικῶς.) Quoniam partem hanc postremam huius superioris uersus in eo libro quem sepe nominavi, oratione soluta interpretatur, non erit hic alienum eius proferre interpretationem, Minorem autem Septentrionem Cepheus passis palmis à tergo subsequitur. Nanque ipsum ad tergum &c. Alij libri sunt hæc etiam parte corrupti. Est enim scriptū in omnibus, terga subsequitur, &c. Minorem septentrionem. Nam aut minoris septentrionis terga subsequitur dicendum est, aut id quod posui.

Hūc antecedit Obscura specie stellarū Castepia.) In secundo de natura Deorum hoc totum positum est, Hunc antecedit obscura &c. Ego id utrum ne à Cicerone dictum sit, an ab aliquo adiectum, quod deesse uerbum uideretur, ignoro. Certē in faciendis carminibus uerbum interdum non est uitiosum prætermittere. Quod hic nisi fiat carmen stare non poterit.

hanc subter possis cognoscere sultum.) Hic primus uersus est eorum qui hodie extant in fragmento uersuum quos Cicero transfudit. Eius principium omnino malui nō adhibere, quā id quod in alijs est exemplaribus, E quibus. Neque enim apud Aratum fit de multis astris mentio, ē quibus hic unus Ariēs (nam loquitur hic de Arietis signo) subter Andromeden sultus fit. Differit enim solum de Ariete & Andromeda, Si quod initium à Cicero adiectum est, id esse arbitror. Nam, uel, Quē paulum, ut hic plenus uersus Cic.

Nam paulum hanc subter possis cognoscere sultum, illi Arati respondeat, ὁ λίγος γὰρ ὅτ' ὠπλὴν ἐστὶν αἰθέρῃ. Ex quo uersu perspicuum est deprauatum esse illum Ciceronis, in quo hinc subter legitur, in omnibus exemplaribus quae quidem legerim. Est enim ὅτ' ὠπλὴν scilicet αὐδ' ἑμὲ δὴ λυ.

Iam celi median partem terit, ut prius alta.) In ceteris omnibus uitiosè positum est ille pro alta. Est enim apud Aratum ἄνω π. i. alta, super e. Apud eundē ē ἡ χ. ἰπ. quod ualet ubi, quo loco, Cic. ut pro eo dixit, nisi error sit.

Chela, tum pectus quod cernitur Orionis.) Tum enim dicendum, non cum. Est enim apud Aratum χ. Cicero autem ordinis uidetur habuisse rationem. Illud enim prius positum est ab eo pro primum, & in superiore uersu, & in hoc tum pro deinde.

Et prope conspicies paruum sub pectore claro Andromedae signum.) In alijs sic legitur, Et prope conspicies & c. Ego dicendum esse arbitror, Et prope conspicies.

Huic spatio ductum simili latus extat utrunque At nō tertia pars lateris.) Hi duo Ciceronis, ijs qui sequuntur Arati respondēt.

δ' δ' ὅτ' τελοῖν ἐσοῦν μὴ τῆ
δ' ελ τ ω τ, π λ ο υ ρ ῆ σ τ ι ν ἰ σ τ α ι ο μ ο ῖ ἡ σ τ ι ν ἑ ο ι ν ὄ σ
α μ φ ο τ ἑ ρ η σ, ἡ δ' ἔ π τ ε λ τ ἡ. Ex his coniunctis collatisq; inter se carminibus intelligi potest, in graecis codicibus uitiosè legi, τ ὄ σ η, pro τ ε λ τ ἡ.

Andromedae leuo ex humero signum
Ac positum supra poteris cognoscere piscem.) Priorem uersum sine carere malui, q̄ eum habere qui in alijs corruptus est. Est enim hic finis, si qua exere perges. In quo illud si qua corruptum est, pro signum. Debet enim genitiuus piscis, si esset ad signum referri, quemadmodum apud Aratum ἰ χ θ υ σ α δ ὀ ἡ μ α.

Et pedibus uatum summo natum Ioue Perseum
Quos humero retinet defixo corpore Perseus. Hi duo uersus exprimi non potest quantum mihi negotij exhibuerint. Cum enim deprauatos eos in alijs esse animaduerteterem, uix tamen coniungendis graecis cū latinis, adhibitis etiam commentarijs, inire rationem potui tandem, qua corrigi possent. Alijs autem existimare licebit, rectēne correxerim. In alijs omnibus ita erant, E pedibus uatū summo natus Ioue Perseus. Quos humero retinet defixo corpore Perseus. Ho-

rum posteriorem humeros non recte continere & ego facile intellexi, & omnes mihi concessuros arbitror. Illud enim, Quos, refertur ad pedes Andromedæ quos Perseus humeris sustinet. ἐπιμαλδίοι enim ποδῶν dicuntur quasi ἐπιμαλδίου. i. in humerum impositi. Cicero autem illud αἰεὶ quod est apud Aratum quodque ualet semper, dixit, defixo corpore. At prioris non perinde facilis fuit explicatio. Nominatiuos illos non recte coherere posse puto. Illa etiam è præpositio quid efficiat, nõ uideo. Quo enim pertinet? quid efficit? Accusatiuos enim refero ad infinitiuum cognoscere, qui est in superiore uersu, ad quem ipsum & coniunctio coniungendo trahit. Id autem hinc etiam perspicui potest, & uerbum ἐπισημαλδίοι quod est in priore horum duorum transtulit in superiorem, in quo tamen à re ad personam retulit significationem: Ille autem ablatiuus pedibus ad præpositionem in uel sub intellectam pertinebit: ut intelligamus id quod dixi, Persei humero Andromedæ pedes sustineri. Nisi forte in illo ablatiuo pedibus ex præpositionem intelligendam putamus. Nam Theon exponens hunc locum illud ἐπισημαλδίοι γὰρ μὲν πῆρεως, ait figuram esse græcam, pro, pedes Andromedæ notant & declarant Perseum. Hæc autè oratio illi par est, ex pedibus Andromedæ Perseum cognoscimus. γὰρ μὲν Cicero uertit natum. Theon uult hic idem ualere Aeolice, quod γὰρ μὲν. i. sponsum.

At propter læuum genu' omni ex parte locatas

Paruas Verglias tenui cum luce uidebis.) Miror omnes qui hunc librum impresserunt non animaduertisse errorem uel perspicuū maxime. Omnes enim genus non solum in his carminibus, uerum etiam in multis alijs sequentibus posuerunt. Quod eo dixi, ut quoties in hoc libro genu legerit quispiam, pro eo in cæteris notet positum esse genus. Quod Cicero dicit, propter læuū genu, est apud Aratum pene ad uerbum, σκαχὶς ἢ γωνίδης.

Alcyone, Meropéque, Celeno, Taygetéque, Electre, Steropéq; simul sanctissima Maia.) In alijs scriptum est Electra, falso ut intelligi potest. Nā est apud Aratum, ut ἀλκυόνη & alia, sic ἐλέκτρα per η.

Ipse autem labens multis Equus ille tenetur Piscibus. huic ceruix dextra mulcetur Aquari.) Legendum est huic potius quæ hinc, ut significetur ad quæ pertineat eius uis actionis. In alijs omnibus hos duos uersus subsequitur, Serius hæc obitus terrai iussit, cui nullus apud Aratum respondet. Itaque cum redundare arbitror.

Ut sese ostendens emergat Scorpions alte Posteriore trahens flexum uic corporis arcum.) In alijs bis erat, ostendens ostendat: emergat, dicendum est. Nam & ἀπὲρ πῆρεως est apud Aratum, & ita scriptum est in secundo de natura Deorum. Falso etiam scriptum est ferè in alijs omnibus, flexu se corporis arcum.

Iam supra cernes Arcti caput esse minoris.) Supra dicendū est, nõ id quod est

in alijs, supera. Apud Aratum enim est, ἀκρόσι. Hic error per totum hunc librum fusus est. Semper enim in alijs pro supra positum est supera.

Lumborum tenuis à palma depulsus ad undas.) Insignis hic error in alijs omnibus grassatur. Nam pro à palma, positum est, à prima. Quem ego errorem nec intelligere nec corrigere potuissem, si græca cum latinis non contulisset. Apud Aratum est, ἀπὸ χειρός. i. à manu, & à palma.

Propter quadruplices stellas in fronte locatas.) In alijs codicibus est, præter, propter melius esse existimo. Est enim apud Aratum ἡ τεσσαρα. Sæpe autem in hoc libro Cicero ἡ propter, id est iuxta dicit.

At canis ad caudam serpens prælabitur Argo

Conuersam præ se portans cum lumine puppim,

Non aliæ naues ut in alto pandere proras

Ante solent rostro, Neptunia prata secantes.

Sed conuersa retro cæli semper loca portat.

Sicut cum cœptant tutos constringere portus,

Obuertunt nauem magno cum pondere nauæ,

Aduersamque trahunt optata ad littora puppim:

Sic conuersa uetus super athera uertitur Argo.) Hæc carmina ualde corrupta sunt in uulgatis exemplaribus. Nam & ei cuius hoc principium est, sicut cœptant & c. hæc pars primi omnium quæ hic prolata sunt, subiicitur, At canis ad caudam: & in illo, Nō aliæ naues, pondere positū est pro pandere, qui error inde natus est, q. uidebatur, In alto, esse adiectiuum, itaque substantiuum esse oportere eius pondere, ut diceretur, In alto pondere. Sed substantiuum est. Nam, In alto, in mari dicitur, quod mare altum sit. i. profundum. Dicendum autem esse pandere, uerbum solent sequentis uersus indicat. In eo autem uersu illud, ut, traiectum est carminis causa. Sensus enim est, Argo non portat præ se proram, ut aliæ naues solent in mari, sed puppim. Cicero ex uocabulo πρῦμνο, seu carmen secundum fecit, Conuersam præ se portans cum lumine puppim. Vergilius in 1. Georgic. duo Arati carmina eadem quæ hic Cicero conuertit quæ sequuntur.

οἶα καὶ ἀνταὶ

νῆες, ὅταν δὴ νῶτα ἐπιπέτωσι κορώνω

ἄρμον ἐσθρὸν χόμνοι.

Ceu pressæ cum iam portum tetigere carinæ,

Puppibus & leti nauæ imposuere coronas.) οἶα ergo Vergilius ceu dixit, Cicero sicut, Vergilius ἄρμον ἐσθρὸν χόμνοι, portum tangere, Cicero constringere portus. Vergilius solus illud ἐπιπέτωσι κορώνω expressit, imposuere coronas. In alijs libris nisi ijs qui proxime in Urbe excusi sunt, sic est principium postremi uersus. Sin conuersa uetus. Legendum est pro, Sin, sic, ut respondeat illi sicut. Est enim à simili ductum argumentum, & apud Aratum est ὡς pro ἕτως.

Hinc una stella uertuntur, quam iacit ex se
 Pistricis spina ualida cum luce resurgens.) In priore horum duorum preposi-
 re legitur in alijs libris, hanc, ut facile apparet. Hinc autem aduerbium est or-
 dinis quo sepe utitur Cicero, ostendens ordinem stellarum signorumque cele-
 stium. Itaq; secundo ab hoc, dicit, exinde pro eodem. In posteriore etiam uisose
 positum est spinae genit. uel datiu casus, etiam si datiu sit αὐτῆς apud Aratum,
 ὅς κενεὶ πρῶτῃ ἐπιχειροῦ αὐτῆς. i. que stella illius, s. pistricis primæ parti spi-
 nae inheret. Pistrix autem à Cicerone semper uertitur quod est apud Aratum
 κῆτος, id est, Cete.

Qui autem sequuntur Arati, sunt illi quidem integri, sed à Cicerone con-
 uersi multo paucioribus,
 μεσῶδι πησαλίς καὶ κῆτος εἰλίωσι. ἢ
 γλῶκιν πεπρωτῶν ἕωδ' ἀλδρησι λατῶν
 γῶνμοι, ἔ γοῖε πρῆγε τετυγμοῖς εἰδ' ὄλωιο
 βεβλέεται μελέεσιν εἰκῆτῶν. Hi quidem rectè et ordine. In quarto γῶ-
 νμοι positum est pro αὐγῶνμοι. Cicero enim sic, his neq; nomen, Nec formam
 ueteres certam statuisse uidentur, In quo illud neq; nomen, ad illud γῶνμοι per-
 tinet. Et illud nec formam, ad illud ἔτε εἰδ' ὄλωιο. Sed hæc rectè, ut dixi, et or-
 dine. Que autem sequuntur Cicero prætermisit,

οἱ αὖτε πολλοὶ
 εἰλίωσι γῶνμοι πρῆγε καὶ κῆτος
 αὐγῶνμοι ἢ πεπρωτῶν. Nam que sequuntur paucioribus illis quidem, sed non mi-
 nus elegantibus reddidit.

ταὺς αὐτῶν ἐν ἑτ' εἰλίωσι.
 εἰλίωσι ἢ πεπρωτῶν ἢ πάντ' ὀνομαστὶ καλέσται
 ἢ λιθὰ μερφόσας. ἔ γοῖε καὶ διωύσας πάντων.
 οἱ αὖτε κκεκεμεῖων ὄνομα εἰπεῖν, ἔδ' ἀκλιῶν.
 πολλοὶ γὰρ πάντῃ. πολέων δ' ἔστι πάλιν
 μέγας τε καὶ χροῖα, πάντῃ γέμοι ἀμειλίχοι.
 ἔδ' καὶ ὀμηγδρίασ γέ εἰσαὶ ποιήσασθαι
 ἀσδρίασ, ὅφ' ἐπιταξέ δ' ἡ γῶ πρῆκεμῖος δ' ἡ γῶ
 εἰδ' ἀσπμείωσι, ἀφασ δ' ὀνομαστὶ γέωσι
 ἀσπμ. καὶ ἐν ἑτ' ἡ γῶ ἕωδ' ἀκλιῶν πάλιν ἀσπμ,
 ἀμ' οἱ μὲν καὶ σαροῖς ἀκλιῶν εἰδ' ὄλωιοσι
 φαίνονται. ταὺ δ' ἀκλιῶν διακομῶσι λατῶν
 πάντῃ μὲν ἢ ὄλωιοσι, καὶ ἐν ὀνομαστὶ φέρονται.) Hos enim multos his
 septem expressit, nisi forte aliqui interciderunt.

Nam quæ syderibus claris natura poluit,
 Et uario pinxit distinguens lumine formas:
 Hæc ille astrorum custos ratione notauit,
 Signaque signauit caelestia nomine uero.
 Has autem quæ sunt paruo sub cardine fusa,
 Consimili specie stellas pariliq; nitore,
 Non potuit nobis nota clarere figura. Multa in his ut intelligitur, prætermi-
 sit quæ Aratus dixit. In his igitur non curauit, uerbum pro uerbo reddere,
 etiamsi in reliquis eum uideamus singula pene uerba interdum eodem ordine
 persecutum.

Voluitur inferior Capricorno piscis ad Austrum
 Pistricem obseruans, procul illis piscibus hærens.) In alijs codicibus his duobus
 uersibus hic antecedit, Exinde Australem soliti conuincere Piscem, qui certe nec
 ad rem pertinet, nec alicui respōdet Arateorum. Subsequuntur enim apud eum
 hæc tria carmina illud quod postremum protulimus, τὰ πάντα μολὴν ἠδὲ ὄρου-
 τα, Ἐκ τούτου.

ταὐτὰ δ' αὐτοκαρπῶς ἔδωκ' ἐπινοήσιν νότιοις
 ἰχθύς ἐς κῆτος τετραμμοχὸς ἠδὲ ὄρουτα
 οἷος ἄρ' ἑπὶ πέτρων. νότιον δ' ἔκ κελύσκεσσιν. His autem tribus illa duo re-
 spondent, In priore pro, piscis, legebatur, uersus, quam male, hinc apparet, quod
 in secundo Arateo est, ἰχθύς ἐς κῆτος. Itaque si piscis nomen tollatur, non erit
 res ulla subiecta. Quod Aratus tertio uersu dicit, οἷος ἄρ' ἑπὶ πέτρων, Cicero
 fecit planius, procul illis piscibus hærens. Loquitur enim de duobus piscibus quos
 in zodiaco. i. signifero orbe collocauit. Quamquã uideri potest uersus ille præ-
 termissus illi Arateo respondere, νότιον δ' ἔκ κελύσκεσσιν

At prope conspicies experteis nominis omnes
 Inter pistricem & piscem quem diximus austri
 Stellas sub pedibus sparsas radiantis Aquari.) In alijs positum est, Aratas:
 ego restitui sparsus, quoniam uerbum Arati id declarat. Est enim apud eum
 ἀσπορδύω.

Est omnes stella perhibentur nomine aquari.) Magnus in hoc est error. Pri-
 mum in ueteribus omnibus principium huius est, Et enus. Quod cum uitiosum
 intelligerent ij qui proximè opera Ciceronis imprefserunt, Et tenues, posuerunt
 aptè illud quidem ad rationem carminis, sed ad sententiam non satis. Deinde in
 omnibus alijs, etiam hoc quem modonominau, positum est ultimum uocabulum,
 Aquari. Hos ego errores duos comperi, cōiungens græca cum latinis. Huic enim
 Ciceronis ille Arateus respondet, τὸν πάντας κελύσκεσσιν ὕδωρ. In qua parte

uersus α & τ & σ , quod oēs ualet scriptū est, nō ὁλίγωρ: ἔρ ἴδιος, nō ἴδιος ὄσ.
Et certe stelle de quibus hic differit, sunt que cernuntur in ipsa aque effusione.

Atque priora pedum subeunt uestigia magni
Arcitenentis & c.) In hoc error est, ille quidem, sed ita euident, ut mireremur
correctum fuisse à nemine. Est enim, priore, in alijs omnibus, quod uerbum sta-
re aut coherere nullo pacto potest. Falli tamen potuerunt alijs, quod illud ipsum
priore, partitue capi putarunt, ut cum dicimus, Manuum fortior est dextra.
Sed eorum errorem conuicit Aratus, apud quem est, α τ σ ρ ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α
Ἰδῶν, id est, sub primis pedibus, id est, sub prima parte pedum.

Sin humeros medio in celo Centaurus habebit.) In alijs omnibus est, Si
numeros. Sed Aratea declarant esse dicendum humeros. Est enim apud eum
 ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α .

Ille autem Centaurus in alta sede locatus
Qua sese clarum collucens Scorpius infert
Hac subter partem præportans ipse uirilem

Cedit, Equi & parteis properat coniungere Chelis.) In alijs clare scriptum
est, quod uerbum cum adiectiuum sit, nec ad Scorpios, nec Centaurum pertinet
re possit, profecto falso ascriptum est. Perportans etiam uiriose legitur. Præ-
portans igitur dicendum est, quoniam hoc de Centauro dicitur, qui gerit spe-
ciem uiri & equi. Quamquam illud perdurum est, si aque nisi error est, infer-
sit, ut quasi rimas uersus expleret. Equi parteis dicit τ σ ρ ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α , id est,
partes, quibus equo similis est Centaurus, qui Chiron dicitur.

Verum hæc que semper certo uoluntur in orbe
Fixa, simul

Quattuor æterno lustrantes lumine mundum
Orbis stelligeri portantes signa seruantur

Amplexi terra, celi sub tegmine fulti.) Hoc postremum addidit Cicero, ne
que enim quicquam eius est in Arato, is illo autem cuius principiam est, Fixa,
simul, non coherent ea que sunt in cæteris. Neque ipsum ullo modo potui absol-
uere. Arateum hoc ei respondet,

α τ σ ρ ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α
ἢ τ σ ρ ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α
ἢ τ σ ρ ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α
ἢ τ σ ρ ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α ν μ λ κ ι η ζ ϵ δ γ β α

Nam si uos terno cognoscens tempore celum,
Cum neque caligantis detexit sydera nubes,

Nec plena stellas superauit lumine Luna,
Vidisti magnum candentem serpere circum

Laetus hic nimio fulgens candore notatur.) In alijs codicibus corruptum est prius uersus principium hoc modo, Nec sic. Si autem legendum esse docet Aratus, apud quem hic uersus incipit, εἰ ὅτε ἔσσι, id est, Si quando. Nec etiam falso appositum esse putandum est; cum praesertim Aratus nihil tale adiecerit. In secundo posui, detexit pro detergit, quod in ceteris male scriptum est, siquidem apud Aratum est scriptum, εἰ ὅτε τῆς ἡμέρας ἡμέρας ὅτε ὡς ἄνθρωπος ὁ ἄλλος. Nocte ea qua non detergit caligans nubes sydera, hominibus non apparent stella. quod uerba illa indicant, si detergit legamus.

Quum alter tangens Aquilonis uertitur auras,
Ora petens Geminorum, illustratum genu ardens
In sese retinens Auriga portat utrunque.
Hunc supra, Leua Perseus humeróque sinistro
Tangit, ad Andromedam hic dextra de parte tenetur.) In primo uerū accensius auras ad illud tangens pertinet. In secundo illud, illustratum genu ardens, ualde durum est, propter haec duo adiectiua, illustratum ardens, quorum ardens ad Auriga refertur, illustratum ad genu. Apud Aratum quidem est τὸ ἄλλοτρεπὸς ἀπὸ τοῦ ἄλλοτρεπός. Quod in nominandi casu Cicero dixit, Ardens Auriga. Quod si ita est, in quinto loco positus est Trocheus. Sena suus est igitur, Auriga ardens, clarus & splendidus portat utrunque genu illustratum quod in sese retinet. Malim ego legere in genitiuo Aurigae, ut uerbum portat ad alter orbis pertineat. In quarto uersu, Hunc supra, Leua Perseus & cetera. Illud, hunc, ad supra praepositionem pertinet. Nam apud Aratum est, εἰ ὅτε ὡς τῶ. In alijs est scriptum Leuae in datiuo, cum Leua ablatiui casus sit dicendum. Sensus enim est, Supra hunc orbem Perseus tangit Leua manu sinistro a que humero.

Hunc octo in partem diuisum noscere circum
Si potes, inuenies supero conuertier orbe
Quinque pari spatio, partes tres esse relictas.) In ceteris omnibus insignis & magnus error apparet. Scriptum est enim, Par tristis, qui error natus est ex traiectione & transpositione syllabarum. Nam si ex illo tristis posteriorem syllabam detrahas addasque ad illud par, fiet uocabulum partis, id est, partes, & tris, id est, tres, remanebit. Hoc etiam ex Arati uersu qui huic respondet, perspicui potest, τὰ τρία δ' εἰς πᾶσα τῆ & c.

At alter medium subter secat hic Capricornum.) Alij codices hoc in loco corrupti sunt. Repetitur enim uersus qui antecessit, hoc modo,

Arcitenens humeris connititur, illa recedens. Tum hic sequitur,
 Distribuens medium subter secat hic Capricornum. Prior uersus paulo su-
 pra positus est omnino, nisi quod pro Arcitenens est Angitenens. Ex postero-
 re igitur illud Distribuens auferri, & pro eo, Ast alter, poni debet. Atque quo
 facilius hoc intelligatur, redundareque ille uersus uideatur, duos uersus Arati
 conuersos proferam,

αἰΜ' ὁ μὲν αἰ βορέα τοῦ κάρην ἐστὲν
 ὄμος δ' αἰπτόων τε ἰὸν μέσον αἰγόνδρον.

τέμνει &c. Nalla fit hic mentio τοξδντῆρος. i. arcitenentis. Hoc autem loco A-
 ratus de duobus circulis disserit, quorum alter dicitur AEstiuus tropicus, alter
 brumalis. Itaque hos duos uersus Cicero conuertit hoc modo,

Alter ab infernis austri conuertitur auris,

Ast alter medium subter secat hic Capricornum.

Hoc se æquo spatio directos sustinet axis.) In alijs deuinctos uisusum est.
 Apud Aratum enim est ὁ ἐβδς.

Vt nemo cui sancta manu doctissima Pallas

Solertem ipsa dedit fabricæ rationibus artem,

Tam tornare cutē contortos possiet orbis,

Quam sunt in cælo diuino lumine flexi.) In tertio horum duo errores corre-
 cti sunt à me, qui sunt in cæteris. si autē nati sunt, serè ex inscitia eorum qui hos
 uersus primi impreserunt. Nam cum postremum uerbum illud orbis putarent
 esse nominatiui casus, adiectiuon contortos, etiam dixerunt contortus. Et quia
 nunquam possiet legerant, d. literam abesse existimarunt.

Quattuor hi motu cuncti uoluntur eodem,

Sed tantum supra terras semper tenet ille

Curriculum oblique inflexus.) In alijs libris primi uersus horum principium

est, Quattuor in motus. Quam autem corruptum sit, hinc intelligi licet, quod
 Aratus differens de quatuor circis & orbibus, de tropico æstiuo, brumali,
 Lacteo & signifero, de eorum ratione motus facit hoc loco mentionem,

καὶ τὰ μὲν αἰτέμει τε καὶ αἰπὸν ἴσθι δὲ
 πᾶντα πᾶβλιδίω, μίαν δὲ σφίαν ὄσιν ἐκείνῃ

ἐξείνῃ κατὰ τὸ κατὰ λυσίαν αἰνός τε. Quæ tria carmina Cicero primo
 illo complexus est. Ac Aratus quidem numerum circorum sibi repetendum non
 putauit, dixitque, ὁ τὰ μὲν πᾶντα. i. Atque hi quidem omnes. Cicero autem
 numerum etiam tradidit, dixitq; Quattuor hi cuncti. Nam si legamus, In mo-
 tus eosdem, omnis sublata erit Arati sententia. Non enim his orbibus nisi unum
 motum dedit, quod ut ipse ait, & Theon confirmat, unus his ortus unusque mo-

do obitus sit attributus. Idque Theon confirmat his fere uerbis, *ἐὺς ὅσον γὰρ τὸ
κύκλον διὰ τὴν σφαιρὴν ἔχει ὁ δὲν ἄρα τὴν μέτρον καὶ ὁ δὲν διὰ τὴν ἴσην.* Vnicuique
enim orbium, idem signum datum est, unde oritur, & ubi desinit.

ὅτι τὸ ἴσην ἔστι φῶς ἢ δὲν ἀλλὰ τὸ πᾶσι Cicero hunc uersum paulo supra sic conuertit,
Nam gerit hic uolens bis sex ardentia signa. Vergilius autem in primo Geor-
gicorum sic, ut mihi quidem uidetur,

Idcirco certis dimensum partibus orbem
Per duodena regit mundi sol aureus astra.

Hic quantum terris conuexus pellitur orbis. In alijs omnibus sic, Hic quan-
tus terris conuexus est. Hunc sic corrigendum, ut correxi, id declarat, quod apud
Aratum est, *ὅσον, cui respondet in sequenti uersu, τὸ ὅσον.* Conuexus etiam
dici oportere docet Theon, qui exponens *κοίλας*, quod uerbum insurpat hic Ara-
tus, scribit his uerbis, *καὶ λαβὴν ὁρθῶς ἐφ' ἣν δὲ λαβόντα. Ἐὰν μὲν γὰρ ἐξ ἄλλου
ποδοῦντι κῆρας φαίνεται, ἔσθ' ἢ ὁρθῶς καὶ ἄρα γὰρ, καὶ ἴσως, id est, Recte
concauum orbem finientem appellauit. ei enim qui extrinsecus cum inspexerit,
conuexus: qui uero intrinsecus & ex terra, ei curuus & concauus apparet. Ci-
cero autem quasi esset κῆρτος, uel extrinsecus eum orbem consideraret, ita
dixit conuexum.*

Sex omni semper cedunt labentia nocte. In ceteris omnibus est omnes. Le-
uis error est, sed corrigendus tamen. Nam apud Aratum est scriptum *πῶσον
ἢ ἄρα.*

Hoc spatium tranans caecis nox conficit umbris. In alijs ita, Huc spatium
tranans caecis nox conficit umbris. Apud Aratum est, *τὸ ὅσον*, pro quo dicit, hoc
spatium: quoniam tantum spatium non potuisset dicere. Nox legendum esse, ex
Arato etiam perspici potest, apud quem legitur, *ὅσον αἰὲρ τῶν ὕδατος.* quod Ci-
cero conuertit, Nox caecis umbris conficit.

Hec obscura tenens conuestit sydera tellus. Huic carmini Ciceronis illud
Arateum tantummodo respondet, *ὅσον ὁ μὲν διώξει.* Que praeterea dixit Ci-
cero, rei declaranda solū causa addidit, more poetarū. Est hic transitio. Transit
enim ab his stellis quae occidunt, ad eas quae oriuntur. In alijs libris subsequitur
hic uersus, Dimidiam retinet stellis distincta Corona, qui quidem paulo supra
antecepsit, quem sequitur uersus cuius primum uocabulum substantiuum est illius
Dimidiam. Partem etiam supra atque alia de parte repulsa est. Iam & supra o-
stendi uersum unum non tam traiectum quam bis dictum fuisse. ex quo perspi-
cuum est, hos uersus miris nouisq; modis fuisse corruptos.

Sed cum de terris uis est patefacta Leonis. Huic respondet illud solum apud
Aratum, *ἐξ ἄρα καὶ ἢ λεοντα.* Ex quo intelligi & coargui potest error, qui

in alijs omnibus inhaesit. Est enim, par facta uis, pro ἰσχυροῦς. Haec autem duo ἰσχυροῦς λέοντι non aliud declarant quam Exoriente Leone. Id quod dixit carminis causa Cicero, Cum uis est patefacta Leonis.

Omnia quae Cancer praclaro detulit ortu, Cedunt obscurata, simul uis maior. Ego hunc uersum malui sine carere, qui eum habere, qui falso ascriptus est. Nam in ceteris est scriptum, Vis maior aquari, pro quo apud Aratum est, αἰετὸς. Neque enim mentio fit ὑδρόχου. Quod quo facilius intelligatur, proferam uersus Arati,

ἰσχυροῦς δὲ λέοντα, τὰ μὲν ἔτι πάντα φέρονται, καρπύων δ' αὖθις, καὶ αἰετὸς ἔτι. Itaque si diuinare licet, quis sit eius uersus finis, mihi quidem uidetur hic adiectus à Cicero, Vis maior aeti, ut graeci usurpasse uideatur. Neque enim diuinare possum quo in casu nomen Aquila posuerit, cum praesertim extremo uersu coherere non possit. Et tamen propter similitudinem uocabulorum Aquari pro illo adiectum esse arbitror.

Abditur Orion, obit et Lepus abditus umbra. In ceteris pro Lepus simul scriptum est. Graeca declarant ita legendum esse, ut posui,

πάντα γὰρ μὲν ἀπέλασσε διωκόμενοι λαγῶς.

Inferiora cadunt Aurigae. Hic uersus non uidetur recte et apte respondere graeco, est enim omnino dissimilis,

ἀμὲν χιτῶν ἰσχυροῦς, ὅδ' ὠλεῖν αἰετὸς

ἀδύς ἐστι γόνατα. Itaque corruptum eum esse arbitror, et uerum a germanum intercidisse cum duobus aut tribus, qui hoc loco desiderantur. Versus quidem cuius hoc principium est, Crus dextrumque pedem, et alter cuius principium, In loca subsequerentur: sed eos suis locis restituendos curavi. Tres enim qui extant, et unus qui non extat, debent antecedere qui sequuntur,

Inde obiens Capricornus ab alto lumine pellit

Aurigam, instantemque Capram, paruos simul Haedos,

Est magnam antiquo depellens nomine Nauem. Tum sequuntur ij duo qui antecedebant,

Crus dextrumque pedem, linquens obit infera Perseus

In loca, tam cedens à puppi linquitur Argo.

Obruitur Procyon, emergunt alites una. In alijs, Obruitur Procyon, emergunt alite lapsum. In graeca est, τὰ δ' ἀπὸ χεῖρας δὲ γὰρ ὄρνιθ' αἰν' ὄσπερ. Ego posui alites una, ut graecos Cicero imitatus esse uideatur, es, enim faciunt breuē in quinta inflexione.

Nunc ad prognostica ueniamus. Ex his pauca sunt Ciceronis, quae ex primo de Diuinatione translata suis locis accommodaui, plura Verglij, sed non omnia quae ab Arato translulit. Quocirca non est mihi dubium, quin si quis graeca Arati

ti cum Latinis Vergilianis coniungat, alia inuenire possit.
 Atque etiam uentos præmonstrat sepe futuros
 Inflatum mare, cum subito penitusque tumescit,
 Saxaque caua salis niueo spumata liquore
 Tristificas certant Neptuno reddere uoces:
 Aut densus stridor cum celfo è uertice montis
 Ortus adaugefcit scopulorum sepe repulsus.) His sex uersibus Cicero qua-
 tuor hos ab Arato transfudit.

σῆμα δὲ τοῖ ἀέροι καὶ οἱ δούρατα θαλάσσει
 γιγνέσθω, καὶ μακρὸν ἔσ' ἀγέλασι βοόωντ' ὄν,
 ἀκταὶ τ' ἐπὶ λιοῖ, ὅ ποτ' ὄν διοὶ ἠχέσασθαι.
 γίγνονται, κορυφαί τε βοάμενοι ἕρεος ἀκταί. Hos etiam Vergilius in pri-
 mo Georgicorum conuertit. Itaque non alienum erit hic uersus eius attexere,
 Continuo uentis surgentibus, aut freta ponti
 Incipiunt agitata tumescere, et aridus altis
 Montibus audiri fragor, aut resonantia longe
 Littora misceri, et nemorum increbrescere murmur. Quaquam hoc postre-
 mum, Et nemorum increbrescere murmur, non est apud Aratum, sed apud He-
 siodum, καὶ πᾶσα βοᾷ τό τε κίρετος ὕλη.

Et ueterem in limo rana cecinerat querelam.) Cui hic uersus Vergilij Ara-
 teo responderet, diu multumque dubitavi. Sed tandem Theon omnem ex ani-
 mo eiecit dubitationem. Ait enim, ὅδε οἶσιν ὄνειρα, in hoc uersu Arati,
 ἢ μάλλον δειλαὶ θνεαὶ ὅδε οἶσιν ὄνειρα
 αὐτὸ δὲν ἴδ' ὄρατος πατέρων βοόωσι γυείνων, rana dici ab Arato, quod id
 genus serpentis ranis cibaria præbeat et ministret. Itaque nomine δειλαὶ γυ-
 νεαὶ ranae intelligere debemus. Vergilius quidem hos duos Arati uno comple-
 plexus est uersu. Cicero his pluribus,
 Rana fluens, idem fugiens ex gurgite ponti,
 Nunciat horribiles clamans instare procellas.
 Aut modicos tremulo fundens ex gutture cantus,
 Sepe etiam pertriste canit de pectore carmen.

Et matutinis Acredula uocibus instat.) A Cicerone ὄρατος ἀκρέδουλη acredula di-
 citur. Fulicas etiam Vergilius appellat aues, quas Aratus αἰθίνας uocat. Eas ta-
 men mergos nominant ij, qui uerborum graecorum dictionaria concinnarunt, cū
 mergi graecè ab Arato ἐρωδιοὶ appellentur, si modo Vergilij sententia nostra
 describere uelimus. Transfudit enim his uersibus,
 Cum medio celeres renolant ex æquore mergi,

Clamorēmq; ferunt ad litora, cūmq; marine
 In sicco ludunt silice, notisque paludes
 Deferit, atque altam supra volat ardea nubes,   hos Arati,
 και δ' ἀνδρῶν ἐρωδίου ὄτ' ἐρωδίου εἰς κόσμον
 ἢ ἀλὸς ἐρηγίου φωνῆ πῶδ' ἡμῶν ἀληφῶς.
 πομπὰ δ' ἀγέαιδης νῆσται, εἰ εἰ ἀλὶ δῖναι
 αἰθῆραι χροστὰ λευκῶσι τῶν ἡδύγεσιν,
 καὶ ποτε καὶ κέπφοι, ὅ ποτ' ὄδ' ἰοὶ ποτέωνται. Ex quibus non solum illud
 quod dixi perspicuum est, sed quam etiam avem Aratus κέπφοι dicit, eam ar-
 deam à Vergilio nominari. Quod eo dixi, quod in dictionarijs κέπφος tantum
 exponitur esse avis leuis quæ facile à vento impellitur. Ex quo quæ qualisque
 illa sit avis, intelligere nemo potest. Ergo si græca cum latinis diligenter coniu-
 geremus, multorum uerborum græcorum, quæ isto modo exponuntur, inuenire-
 mus interpretationem. Id quod etiam hoc loco in alio uerbo perspicui potest. ἐρω-
 δίου enim, latine etiam erodios in dictionarijs ponitur, diciturq; esse avis. Hæc
 autem carmina Aratea non sunt ita coniuncta inter se & hærentia, ut exposui:
 sed mihi uisum est ea separata & distantia paruulis internallis coniungere, ut
 Vergilianis responderent.

Fuscæque noninquam cursans per litora cornix
 Demersit caput, & fluctum ceruice recepit.) Sic Cicero sequentes uersus A-
 rati transfudit,

ἢ πρὸς καὶ λοκέρυα παρ' ἠϊόνι προχόσῃ
 χεῖμα τὸς ἀρρομοῖς ἔρρω ὑπέκλεψε κορώνῃ
 ἢ πρὸς καὶ ποταμοῖς ὀβελῶν μέχει παρ' ἄλφους
 ὤμοισ' ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κλυβῶ,
 ἢ πολλὴν σφίφει παρ' ὕδαρ παλὴ κρωχῆσα.) Cicero duobus quinque
 Aratea carmina conclusit. Vergilius totidem reddidit, ita tamen, ut duo prima
 Cornici, reliqua omnibus marinis auibus attribuerit. Prima duo sequuntur,
 Tum Cornix plena pluuiam uocat improba uoce,
 Et sola in sicca secum spatiat arena. Reliqua tria proxime ante superiora duo
 apud eum ponuntur,

Certatim largos humeris insundere rores,
 Nunc caput obiectare fretis, nunc currere in undas
 Et studio in cassum uideas gestire lauandi.
 και βόδ' ἢ δὴ τοι πάρος ὑδάτος ὀδ' ἰοῖο
 εἰραὸν εἰς γαῖδον τῶν, ἀπ' αἰθέρος ὡσφρη(μῶν.) Hæc duo Arati his totis-
 dem Cicero reddidit.

Mollipedesque Boves spectantes lumina celi
Naribus humiferum duxere ex aere succum. Sic haec Vergilius in eo libro in
quo cetera conuertit,

Aut Buccula celum

Suspiciens, patulis captauit naribus auras.

Cicero in libro 1. de Diuinat. ex quo haec omnia prognostica transtulimus, tri-
bus carminibus ad Ranas auertit orationem, quae cui loco accommodari debeant,
prorsus ignoro. Nam si ea cum his quatuor coniunxisset, quae de ranis supra pro-
tulit, ego quoque ea ad illa accommodassem. Nunc cum ea se iunxerit, multaque alia
interiecerit, quoniam constat illius esse interpretationis, ea hic adiungere malui,
ut omnibus qui haec legerint, liceat quid sentiant exponere,

Vos quoque signa uidetis aquae dulcis alammæ,

Cum clamore paratis inanes funderè uoces,

Absurdòque sono fontes & stagna cietis. In his autem sermonem eum ad ra-
nas auertisse, haec quae in eo libro sequitur, declarat oratio, Quis est qui uide-
re ranunculos hoc, suspicari possit? Sed inest mira & ranunculus quaedam na-
tura significans aliquid, per se satis certa, cognitioni autem hominum obscurior.
Haec ille. Nisi forte culpa librariorum traiecta longius & separata haec sunt car-
mina. Quod mihi uidetur uerisimilius. Nam cum Aratus ranarum mentionem
non faciat in prognosticis, nisi ijs in uersibus, quos supra exposui, quid Cicero
in mentem ueniret, duobus locis de ranis dicere? Hi ergo mihi uidentur ad su-
periores pertinere.

Haec habui de uersibus coniungendis graecis Arati, cum latinis Ciceronis &
Vergilij, quae dicerem. Nam praeterea multos Vergilij quos ab Hesiodo Home-
ro & Theocrito transtulit, commemorare possum, sed haec satis multa sunt hoc tẽ-
pore, praesertim cum id unum onus sustinendum suscepim, & multos sciam fo-
re, qui his nostris adducti, se ad similem laborem cõferent. Hi tamen sic uelim ha-
beant, cum apud Vergilium multa eorum quos modo nominaui carmina conuer-
sa sint, tamen nullius tam crebra inueniri posse, quàm ea sint quae ab Arato transtu-
lit. Quae enim his cõmentationibus nostris protulimus, ea prope omnia duabus
paginis est persecutus. Quod si uisum esset ea quae ab Arato Angelus Politianus
transtulit, adhibere, plura Latinorum carmina Arateis graecis respondissent.
Duae enim aut tres potius paginae Rustici eius extremae refertae sunt prognosti-
cis Arateis, quorum pleraque Cicero & Vergilius transtulerunt. Nunc mihi
hi duo latini sermonis principes satis multi uisi sunt ad rem delarandam, ne ui-
derer, uel id quod uulgo dicitur, Cornicum oculos configere, uel certe hunc cum
illis uelle comparare. Quinquam quibus locis Ciceronis Vergilijque nulli uersus
extabant, Germanici Caesaris, & Rufi. Aueni adhibui: ne, ut ante dixi, magna

erebrâque interualla relinquere cogemur. Eorum autem uersus cum Græcis coniungere nolui, partim quod infinitum fuisset opus, partim quod minus necessarium. Hoc tamen unum dicam, qui eorum uersus cum ijs qui antea excusi erant, conferent, eos facile, quàm hi nostra diligentia quàm alij emendatiores sint, intellecturos. Hoc autem omnes admonitos uelim, qui Aratū Græcum quē quidem edimus, legerint, ut quibus locis interualla quedam interiecta græcis uiderint, ne quid deesse putent. Nam cum Latinorum qui illum transtulerunt, uersus studiosorum causa adhiberemus in altera pagina, factum est, ut quoniam nō semper uersus latinus græco, nec græcus latino respondebat, utrobique interdum spatia relicta sint necessario.

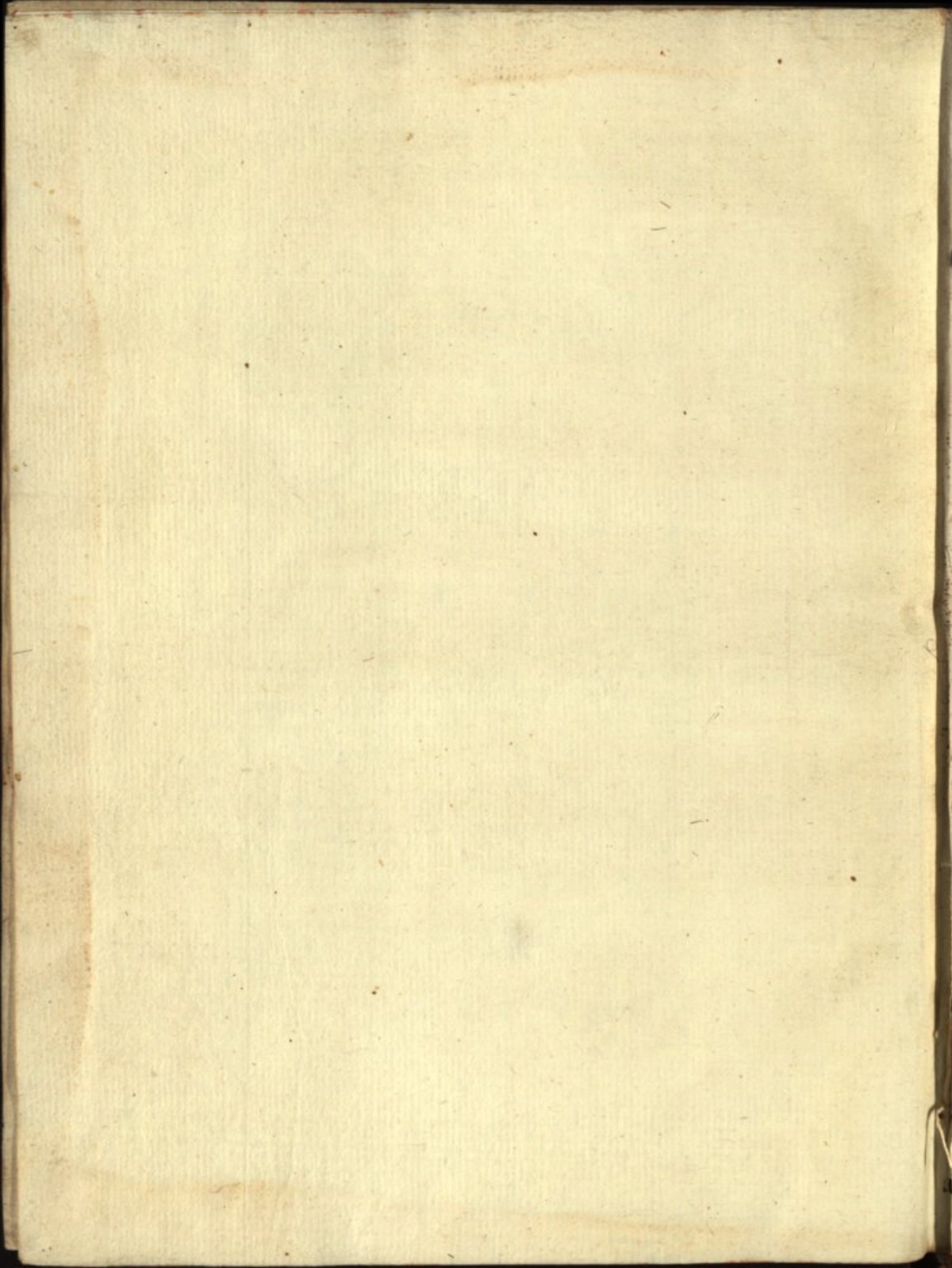
FINIS.

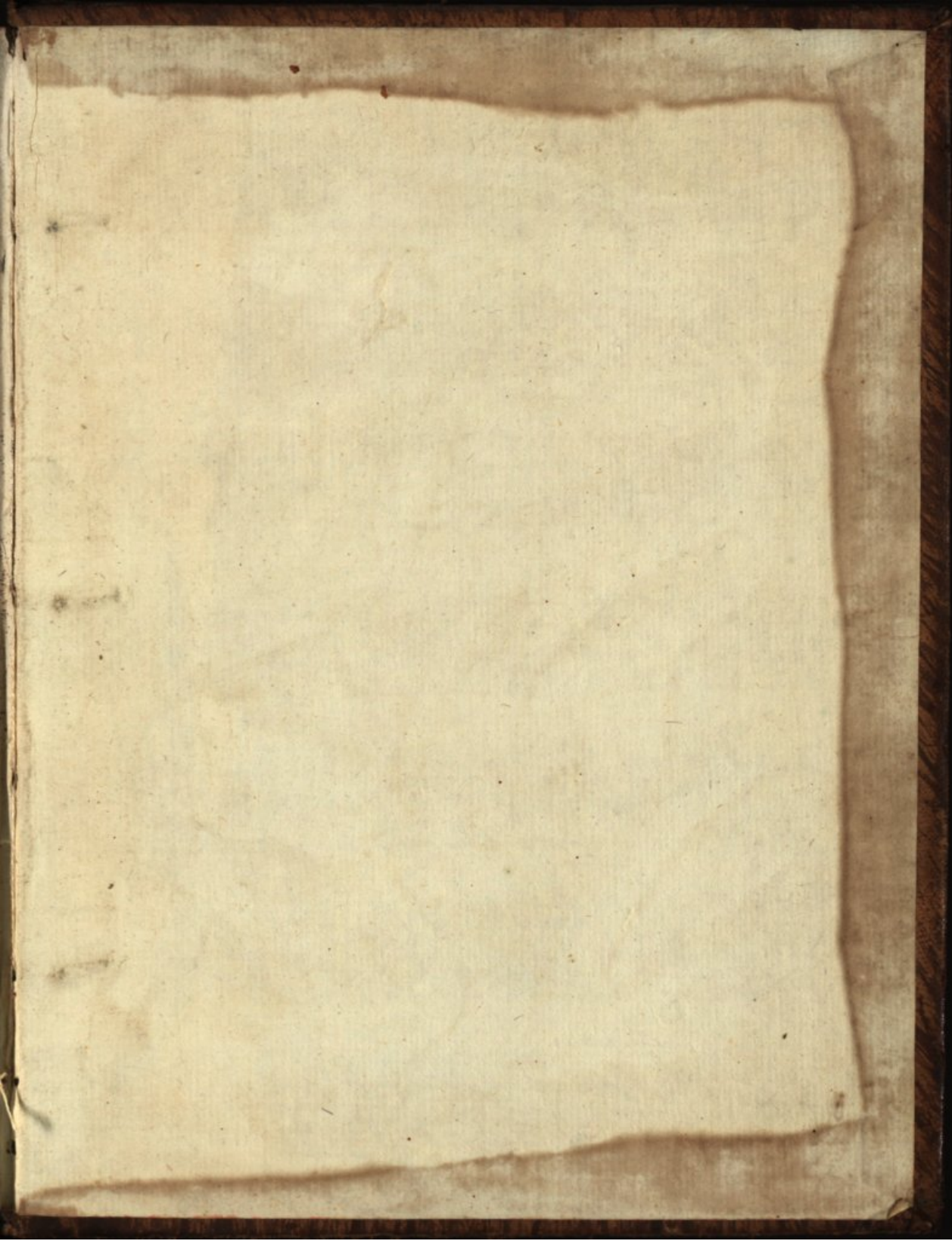
PARISIIS

EXCVDEBAT IOANNES LÖBDE-

CVS TILLETANVS

M. D. XL.

CICERUS
AD
BRUTUM

The image shows the front cover of an antique book, bound in dark brown leather. The cover is intricately decorated with gold-tooled patterns. At the top, there is a large, symmetrical floral motif with a central stem and several flowers, surrounded by scrolling vines and leaves. Below this is a decorative border consisting of a series of small, repeating motifs. The central part of the cover features a rectangular panel with a dark red or maroon background. Inside this panel, the title "CICERUS AD BRUTUM" is embossed in gold capital letters, arranged in three lines. Below the title panel is another decorative border, followed by a second large floral motif, identical to the one at the top. This is followed by another decorative border, and then a third large floral motif. The bottom of the cover features a fourth decorative border and a final large floral motif. The leather shows signs of age and wear, particularly at the corners and along the edges.